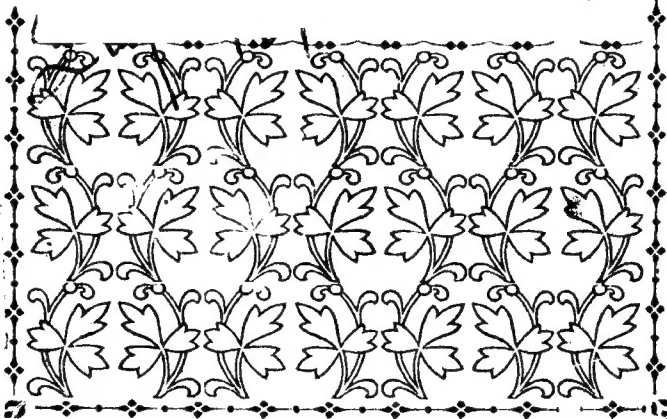

।वन्नेत, शिक्षक

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७८२३ वार्क

पुस्तकानुं नाम लपनेत शि.मु.३

विषय प्र८४५३: ४१३

નવજોત્ શિક્ષક,

પાંચમી આવૃત્તિ.

અવસ્તા-જરથુરત્રહે દુએનાંમ યજમધદે.

અર્થ :—અશો જરથોસ્તની દીન તરફ અમે
માનની નજરથી જોઈએ છીએ.

(ઇ. હા ૧૬ ફે. ૨ જી.)

કર્તા :—એરવદ બરજોરજ એરચજ બજ
તે

ધી જમશેદજ નશરવાનજ પીતીત પારસી આરકુનેજન્દ
ધર્મશિક્ષક.

કર્મીત ૮ આના.

જરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ

જરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

આ પુસ્તક

ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી
ઑરફનેજ કૌપટન પ્રિંટીંગ વર્કસ, નં. ૧૪૧,
લાલબાગ, પરેલ, મુંબઈમાં મી. મેહરજી
બેહરામજી મીક્ષાધવાલાએ છાપ્યું છે
અને એરવદ બરબોરજી એરચજી
બજાએ, નં. ૧૪૧, લાલબાગ,
પરેલ, મુંબઈ મધે
પ્રગટ કીધું.

પુણાસો

આ નવજ્નેત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી
ચજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાતમાં છપાવ્યા પછી
તેની બીજી આવૃત્તિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃત્તિ
ચજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃત્તિ ચજદે-
જરદી ૧૨૮૦ માં છપાઇ હતી તથા આ ૫ મી
આવૃત્તી છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ
જ્ઞેય અને જોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ
દરેક ભણતરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે
આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની
સેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે.
ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે
એવું કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ
નવજ્નેત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના

દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ બણવા અને ધર્મ જ્ઞાનને લગતા પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ધણીએક નિશાળોમાં આ ચોપડી “ટેક્સ્ટ બુક” તરીકે ચાલે છે. એની આગળી ચાર આવૃત્તિઓ માટે નામીયા અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં નોંધાયેલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને ખીજા બણનારાઓ સ્પષ્ટ દૃષ્ટિઆરથી બણી શકે. આ ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે આવે કાપો કાહડવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં અ નથી. અર્ધમ એ શબ્દમાં મની નીચે

એક કાપો મુકવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે
 છે કે એ મ ખોડો છે એટલે અ વગરનો છે.
 અષ્મનો ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ
 Ashema નહીં કરવો. તેજ પ્રમાણે મજ્ઞનો
 ઉચ્ચાર Mazda કરવો પણ Mazada અથવા
 Mazd નહીં કરવો. જે વ્યંજનની નીચે આવે
 કાપો નહીં હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ
 વાંચવો. જેમકે દીદરેષતા એ શબ્દમાં દ અને
 ષ આખા અક્ષરો છે એને Didreshta નહીં
 પણ Didareshtâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ એ
 પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જે અથવા
 ઇંગ્રેજ Z ના જેવા ઉચ્ચાર થી વાંચવો. તથા
 જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કહાડેલાં હોય તો તેવા
 જ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજ Azure ખેલમાં જેવો

૪ નો ઉચ્ચાર થાયછે તેમ કરવો. જ નીચે કંઠ
 મીઠું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશૈઃ
 શબ્દ બોલતાં જેમ જનો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ
 તેમ કરવો. ૬ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત
 ઙ ના જેવો કરવો. જેમકે વઙ્હૅઉશ Vang-
 hêush, મનઙ્હા Mananghâ વગેરે. જે
 અક્ષરને માથે ય આવે માત્ર કહાડેલો હોય
 તેનો ઉચ્ચાર ઍના જેવો કરવો જેમકે અઙુરૈમ
 શબ્દમાં રૈ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૈમ)
 શબ્દમાં રૈનો ઉચ્ચાર જેવો થાયછે તેવો
 કરવો. યાઁ શબ્દમાં ઍનો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી
 Not—નાટ શબ્દમાં જેમ ઍનો ઉચ્ચાર
 કરીએ છીએ તેમ કરવો.

ચઙ્ઙેઙરદી ૧૨૮૮

ઈ૦ સ૦ ૧૯૧૮

} બ૦ એ૦ બાળ.

સાંકળ્યુ.

			સફે.
અપેમ વેહ	તથા તેનો સાર...		૧
યથા અહ વધર્યો	„ „ ...		૧
કેમના મઝદા	„ „ ...		૨
નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન	„ „ ...		૪
જસમે અવડ્હે મજદ	„ „ ...		૭
નીરંગે ગંગોમીઝ	„ „ ...		૯
સરોથ ખાજ	„ „ ...		૯
અહમાધ રએશ્ય	„ „ ...		૧૪
હજડ્રેમ્	„ „ ...		૧૫
જસ મે અવડ્હે મજદ	„ „ ...		૧૬
કેરફેહ મોજદ	„ „ ...		૧૭
હોથખામ	„ „ ...		૧૮
હાવન ગેહ	„ „ ...		૨૪

રપિથ્વન્ ગેહ	તથા	તેનો	સાર ...	૩૦
ઉજ્જરન્ ગેહ	„	„	... ૩૬	
અર્ધવિસરૂઝ્મ ગેહ	„	„	... ૪૨	
ઉશહેન ગેહ	„	„	... ૫૦	
પુરશેદ નીઆએશ	„	„	... ૫૫	
મેહેર નીઆએશ	„	„	... ૬૬	
દોઆ નામ સેતાયશને	„	„	... ૮૦	
ચારે દિશાનો નમસ્કાર	„	„	... ૮૫	
માહ બોખતાર નીઆએશ	„	„	... ૮૬	
અરોહસુર્ ન આએશ	„	„	... ૯૯	
આતથ નીઆએશ	„	„	... ૧૦૯	
પતેત પશેમાની	„	„	... ૧૨૫	
દીનનો કલ્મો અવરતા બાપામાં	„	„	... ૧૪૮	
દીનનો કલ્મો પાજદ જુબાનમાં	„	„	... ૧૫૪	
નમસ્કાર ચેરાગંનો	„	„	... ૧૫૫	

બાજ જમવાની	તથા તેનો સાર ...	૧૫૭
દોઝા તંદરોસ્તી	” ” ...	૧૫૮
ત્રીસે રોજનાં નાંમ	...	૧૬૧
બારે મહીનાનાં નાંમ	...	૧૬૩
છ ગહમ્યારનાં નાંમ	...	૧૬૪
પાંચ ગાથાનાં નાંમ	...	૧૬૧
હમકારાનાં નામ	...	૧૬૫

ભાગ ૨ જો ધર્મ જ્ઞાન,

ખોદા	૧૬૬
જરથુસ્ત્ર	૧૭૪
જરથોશતી	ધર્મમાં મુખ્ય ફરમાનો	૧૮૧
અષોધ	૧૮૬
નવજોત ક્રિયા	૧૯૦
સુદરેહ	કુસ્તીની ખુબી	૧૯૭

			સફે.
બેહેસ્ત અને દોઝખ	૨૧૦
ચજદ, અમપારપદ, જશન	૨૧૬
ખોરશેદ	૨૩૧
આતશ	૨૩૭
પાણી	૨૫૨
હવા	૨૫૯
જમીન	૨૬૫
ઉરવર	૨૭૪
ગોરપદ	૨૮૧
સચ્ચઈ	૨૮૭
ધર્મ	૨૯૮
સખાવત	૩૧૦
નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ	૩૧૭
ખોદાને અરજ (કવિતા)	૩૨૨
મોનાજાત	૩૨૫
“ હૈએ હમે જરથોસ્તી ! ”	૩૨૯

અનામે યજ્ઞે અક્ષાયંદેહ
અક્ષાયશ્ગરે મેહુર્બાન્.

અર્ષમ્ વૌહૂ.

અર્ષમ્ વૌહૂ વહિશત્તમ અસ્તી,
ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહમાધ,
હ્યત અપાધ વહિશતાધ અર્ષમ્.

અર્ષમ્ વૌહૂનો સાર.

સઉથી ઉતમ દોલત સરચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે
અને સફાઈ સુધડાઈ જાળવે તે ખરું સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વધર્યો.

યથા અહૂ વધર્યો અથા
રત્નશ અપાત ચીત હયા;

વહુહેઉશ દજદા મનહુહો બ્યઅંથન-
 નાંમ અહુહેઉશ મજદાધ,
 ખશથ્રમચા અહુરાધ આ યિમ
 દ્રેગુખચો દદત વાસ્તારેમ.

(યથા અહ વધ્યોનો સાર.)

આપણુ સમ્રાજ્યાએ જોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું. ગરીબ
 તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં આદમીઓ સરચા-
 ધથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જ્યાં જોદાતાલા તેઓને ઉંચી
 મનશક્તિની ખસેશ કરે છે.

કેમના મજદા.

કેમ ના મજદા

મવધતે પાયૂમ દદાત;

હાત મા દ્રેગવાઓ

દીદરેષતા અએનહુહુ;

અન્યેમ શ્વહમાત

આથ્રસ્યા મનહુહુસ્યા,

યથાચ્છાં જ્યચ્છાંથનાધશ
 અવંમ ધ્રચ્છાંશતા અહુર,
 તાંમ મોધ દાંસ્તવાંમ
 દચ્છેનયાધ ક્ષાવચ્છાંચા.
 કે વરંચ્છેમ-જા, શ્વા
 પોધ સેન્નાહા ચોધ હૃન્તી,
 ચીથ્રા મોધ દાંમ
 અહુમ-ખિશ રતૂમ ચીજ્જદી,
 અત હોધ વોહુ
 સરચ્છાંચો જન્તૂ મનહુહા,
 મજદા અહુમાધ યહુમાધ
 વધી કહુમાધ ચીત્ર.

પાત-નો ત્વીજ્યન્તત્ પધરિ, મજદા-
 ચ્છાંસ્ય આરુમધતીશચ રપેન્તસ્ય; નસે
 દચ્છેવો દુક્ષ, નસે દચ્છેવો ચિથ્રે, નસે
 દચ્છેવો ક્ષકરુશતે, નસે દચ્છેવો ક્ષદાધતે,

અપ દુક્ષ નસે; અપ દુક્ષ દ્વાર, અપદુક્ષ
 વીનસે, અપાખેદ્ર અપનસ્યેહે; માંમરેન
 અધનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે.
 નંમસ્યા યા આર્મધતીશ ધજયા. અપેમ
 વોહુ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા ખુરાઓથી તું અમારો ખચાવ કર, ભલાં
 મન અને અશોઈની તું અમોને ખસેશ કર. જરથોશતી દીન
 ઉપરનાં અમારાં મજખુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની
 ખુખીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમોને ફેતેહમંદ કર.
 દીનને લગતું સાન મેળવવા માટે અમોને એક કાખેલ
 ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો
 ખચાવ કર અને નમનતાઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ.
 સધળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી
 દૂર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન.

અહુરમજ્દા ખોદાએ, આહેરેમન

અવાદશાંનુ દૂર અવાજ-દારતાર; જદ્
 શીકસ્તેહ બાદ; આહુરેમન, દેવાન,
 દુમન, જદ્ધ્યાન, દરવંદાંન, કીકાન,
 કરકાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન,
 આશમોગાંન દરવંદાંન, દુશમનાં ક્રીયાંન,
 જદ્ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ પાદશાહાંન
 અવાદશાહાંન બાદ; દુશમનાં સ્તોહ
 બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ.
 અહુરેમજદ બોદાયે, અંજ હુમાં ગુનાહ,
 પતિત પશેમાનઓમ, અંજ હુરવસ્તીન
 દુશમત દુજૂખત, દુજૂવરેશત, મેમ પ ગેથી
 મનીદ્, ઉધમ ગુરૂ, ઉધમ કર્દ, ઉધમ
 જસ્ત, ઉધમ ખૂન, બૂદ્ અસ્તેદ; અંજ
 આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓખે
 અવાદ્શ પશેમાન, પસે-ગવશની પ

૬ નીરંગે કુસ્તી બસતન.

પતિત હોમ, દનઔથ અહુરહે મજ-
દાઔ; તરોઈદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ.
હૃથ્યાવરશતાંમ, હ્યત વરના કૃષોતેમમ;
સ્તઔમિ અર્ષમ, અર્ષમ વૉહુ ૧)
યથા અહુ વધર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહુ વધર્યોનો ધ્યઔથનનાંમ
શબ્દ ભણુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના
હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહુ વધર્યોનો
ધ્યોથનનાંમ શબ્દ ભણુતાં બીજો ગાંઠ ડાબા હાથે
વાળે. અર્ષમ વૉહુ ૧); અર્ષમ વૉહુ પઢતાં
પછવાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને
બીજો ડાબા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસતનનો સાર.)

ઔ ખોદા તું હરેમંદી શકતીને ફર કરનાર છે. પુરા
માણસો, જુઠાઔ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને
નહી સાંભળનારાઔ, જુલમગાર પાપીઔ અને કુશમનો
ઔનો નાશ થશે. ઔ ખોદા તમામ પુરા વિચારો

વચનો અને કામો જે મેં આપ્યે દુનિયામાં વિચાર્યાં હોય
હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અમર અંજાણુપણે
મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને
માફ માગુ' છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ
સંજથી ચઢતી છે.

જસમે અવડહે મજદ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવડહે મજદ. (ત્રણ વાર)
મજદયસ્નો અહમિ, મજદયસ્નો જરથુ-
શત્રિશ, કવરાને આસ્તૂતસ્થા કવરેત-
સ્થા. આસ્તુયે હુમત્તમ મનો, આસ્તુયે
હૂખ્તમ વચો, આસ્તુયે હૂશીતમ બ્યઓ-
થનમ. આસ્તુયે દએનાંમ વડ્ઝહિમ
માજદયસ્નીમ, કસપાયઓ ખેધ્રાંમ,
નિધાસ્નધથીષમ, ખએત્વદથાંમ, અપ-

આનીમ, યા હાઈતિનાંમયા, બૂધેધન્તિ-
નાંમયા, મજ્જિશતાયા, વહિશતાયા,
સૂએશતાયા, યા આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ.
અહુરાઈ મજદાઈ વીરપા વાહુ ચિનહમી.
અએષા અસ્તી દ્યેનયાઓ માજદયસ્નો
ધશ આસ્તૂધતિશ. અર્ષમ વાહુ ૧).

(જસ મે અવકહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની
બંદગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશતી ધરમને વખાણનાર,
અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા
વચન અને સાચાં કામોને હું અતઃકરણથી ચાહું છું.
માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રેહવાને શીખવનાર,
પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે
તેની ઉપર હું ક્રીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશત
છે. સમગ્રી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ
હું કબુલ કરું છું. મજદયસ્ની દીન સરવથી ચઢતી છે
એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન !

નીરંગે ગઝોમીજ .

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શાયેતાંન; આહરે
મન ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; નરસદ
ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઓસે અમે-
પારપંદ, દાદાર અહુરમજ્દ પીરોજગર
પાહ; અષઓને અષમ વાહુ (૧). (ત્રણવાર).

(નીરંગે ગઝોમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામે કારણકે તેનાં
કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો
મને ના પાંહચો. દાદાર હોરમજ્દ તથા તેતરીસ યજ્દ
અમશારપંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઈ મને
પાંહચો.

સરોશ બાજ.

ફનઓથ અહુરહે મજ્દહાઓ, અષમ
વાહુ (૧).

પનામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દદ ખોદાએ
 અવજ્ઞૂની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ.
 સરોશ અષો, તગી તન કરમાન, શેકશ્ત
 જીન; જીન અવજ્ઞર, સાલારે દામાન
 અહુરમજ્દદ ખેરસાદ. ઍજ હુમા ગુનાહ
 પતેલ પશેમાન ઓમ; ઍજ હર્વસ્તીન
 દુશ્મત દુજ્ઞૂષ્ત દુજ્ઞવરેશ્ત, મેમ પ ગેથી
 મનીદ્, ઉધમ ગુકેત, ઉધમ કદ્, ઉધમ
 જસ્ત, ઉધમ ખૂન બુદ એસ્તેદ, ઍજ
 આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓખે
 અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવસ્તી પ પતિત
 હોમ. યથા અહૂ વધર્યો પ) અર્ધમ
 વોહૂ ૩).

ક્રવરાને મજ્દદયસ્નો જરથુશત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-તકએષો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.)
હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે, યસ્નાધય
વહમાધય દનઓઆધય કસરતયએય
સાવડ્હેએ વીર્યાધય અપઓને અપહે;
રથવે, યસ્નાધય વહમાધય દનઓઆધય
કસરતયએય.

(રપિથિવનના વખતમાં)

રપિથિવનાધ અપઓને અપહે રથવે,
* ય૦ વ૦ દન૦ ક૦, કાદત-કપવે જન્તુ-
માધય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ *ક૦.

(ઉજરનના વખતમાં)

ઉજયેધરિનાધ અપઓને અપહે રથવે;
ય૦ વ૦ દન૦ ક૦; * કાદત વીરાધ દખ્યુ-
માધય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ ક૦*

*યસ્નાધય વહમાધય દનઓઆધય કસરતયએય.

(અધવિસરૂઝેમના વખતમાં)

અધવિસૂઝેમાધ અધબિગયાધ અપચ્ચાને
અપહે રથવે, ય૦ વ૦ દન૦ રૂ૦; રૂ૬૮
વીરપાંમ હુજ્યાધતેએ જરથુશત્રોતેમાધચ
અપચ્ચાને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દન૦ રૂ૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉપહિનાધ અપચ્ચાને અપહે રથવે ય૦
વ૦ દન૦ રૂ૦; ઊંરજ્યાધ ન્માન્યાધચ
અપચ્ચાને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દન૦ રૂ૦.
સૂચાપહે અબ્યેહે; તખમહે તતુ માંથહે
દૂરપિદ્રચ્ચાશ આહૂધર્યેહે, દનચ્ચાથ યરના
ધચ વહમાધચ દનચ્ચાથાધચ રૂસસ્તય
એચ; યથા અહૂ વધર્યો જચ્ચાતા ક્રામે

*યરનાધચ વહમાધચ દનચ્ચાથાધચ રૂસસ્તયએચ.

મૂતે; અથા રતૂશ અપાત ચીત હુચ,
ક્રા અપવ વીધવાઓ મૂઓતૂ.

સૂઓપેમ અપીમ હુરઓધેમ; વેરંશ્રા-
જનેમ ક્રાદત-ગએથેમ; અપવનંમ અપહે
રતૂમ યજમધદે અહુનંમ વધરીમ
તનૂમ પાધતિ. (ત્રણુવાર). યથા અહુ
વધરયો ૧)

(કવરાનેનો સાર).

હુ એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર છુ. અશો
જરથોશતને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખુ છુ. દેવનાં કામોનો
ધીકકાર કરું છુ અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત
આપુ છુ. અશો સરોશ ઇજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા
અહુ વધરયોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો
ખચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદા* (તા) ઇજ્જાયા અપેમ

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વૉહુ ૧. યથા અહુ વધર્યો ૨). યસ્મંમચ
 વહમંમચ અઓજસ્ય જવરંચ આક્રી-
 નામી; સ્વઓપહે અપ્યેહે, તજમહે
 તનુ-માંથહે; દરપિ-દ્રઓશ આહુધર્યેહે.
 અવંમ વૉહુ (૧)

અહુમાધ રઓશચ.

અહુમાધ રઓશચ પ્રરેતસ્ય; અહુમાધ
 તન્વો દ્રવતાતંમ; અહુમાધ તન્વો વજદ્વરં,
 અહુમાધ તન્વો વરંથ્રંમ, અહુમાધ
 ઇશતીમ પઓઉરશ ખાથાંમ, અહુમાધ
 આસ્નાંમ ચિત્ર ક્ષજન્તીમ, અહુમાધ-
 દરેધાંમ દરેધો જીતીમ, અહુમાધ વહિશ-
 તંમ અહુમ અપઓનાંમ, રઓચકુહંમ
 વીરપો ખાથંમ, અથ જમ્યાત યથ આક્રી
 નામિ. અવંમ વૉહુ ૧.

(અહમાઇ રઝેશયનો સાર.)

ઝા જાદા ! બંદગી કરનારને આપ આઝે કુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફતેહમંદી લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ; તથા મીનોઇ કુન્યામાં આપજે તેને સઉથી સરસ બેહશતનુ ઉતમ સુખ. જે કુઆ હું ચાહુ છું તે આમીન હોજે.

હજ્જૂરે મૂ.

હજ્જૂરેમ બએપજનાંમ બએવરે
બએપજનાંમ (ત્રણ વાર) અર્પેમ વૉહુ ૧).

(હજ્જૂરેમનો સાર).

હજર ધણી તથા દસ હજર ધણી તંદરોસ્તી મને હોજે
ઘિટલે માફ શરીર હમેશાં નીરોગી હોજે.)

જસ મે અવડહે મજદ.

જસ મે અવડહે મજદ (ત્રણ વાર)
અમહે હુતાશતહે હુરઆધહે, વરેશ્રમ-
હે અહુરધાતહે, વનધનત્યાઆસ્ય ઉપર
તાતો, રામનસ્ય ખાસત્રહે, વયઓશ
ઉપરો-કધર્યેહે, તરધાતો અન્યાધશ
દામાંન, અએતત તે વયો, યત તે
અસતી, રપેન્તો મધન્યઓમ, શ્વાપહે
ખધાતહે, જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે
દરેધો-ખધાતહે. અર્ષમ વોહૂ ૧).

(જસ મે અવડહે મજદનો સાર.)

આ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીમત, ક્ષેત્ર
અને ખુશી આપ. રપેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાગ્યે
ધજદ તથા ખુદરતી કાગ્યેદાસર કરતા આરમાન, અને બેકીનાર
જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરકેહ મોજદ .

કેરકેહ મોજદ ગુનાહ ગુજારેશનેરા
કુનમ, અપહી રવાંન દુશારમરા, હમ
કેરકેહ હમા વેહાને, હકંત કેશ્વર
જમીન, જમીન પેહના, રૂદ-દરાના,
ખુરશીદ બાલા, બુનદેહાદ બેરસાદ,
અવો બેદ દરજી. અથ જમ્યાત યથ
આફ્રીનામિ. અવેમ વૌહુ ૧.

(કેરકેહ મોજદનો સાર).

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે
સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સમ્રાટાં ભલાં માણસો
જમ્યા આમ્યે હકંતકેશવર જમીન ઉપર રહેછે તેઓને
પુરતી અશોધ મલે તથા તેઓની જાંદગી લાંબી થાયએવી દુઆ
હું માંગુ છું તે આમીન હોજે.

(સરોશ ખાજનો સાર.)

દાદારે અહુરમજદને હું ખુશાલ કરું છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પગમ્પર અશો જરથોસ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીકકાર કરવાનો અને અહુરમજદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરું છું. સરોશ ઇમદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરું છું. આ ખોદા જ્યારે ખુરાઓ મારા ઉપર છુટી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો ખચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? આ સાહેબ બીજો કોઈજ નહીં પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરજે અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથો દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે અશો સરોશ યજ્ઞની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અકકલનાં ફરજંદ હોજે, તથા તેને અશો લોકનું સઉથા ઉત્તમ બેહેશત હોજે.

હોશખામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઈશ, ચોઈ

અહુન વારેથ્રધન્યોત્તમમય અએપજયો-
ત્તમમય; પન્ય અહુન વધરૂય દ્વસ્તાવયો-
ધશ. યથા અહુ વધર્યો ૫); અહુનમ
વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનમ વધરીમ
તનૂમ પાધતિ, અહુનમ વધરીમ તનૂમ
પાધતિ. યથા અહુ વધર્યો ૧) કેમના
મજદા *(તા) નમસ્ત્યા યા આરમધતિશ
ધજત્યા. અપેમ વૉહુ ૧) યથા અહુ
વધર્યો ૨૧) અપેમ વૉહુ ૧૨.)

નમસે-તે હોશ-બામિ. (ત્રણ વાર)
અએતત દિમ વીરપનામ મજિશત્તમ
દજદયાધ, અહુમય રતૂમય યિમ
અહુરેમ મજદાંમ. સ્નથાધ અહુરહે

મધન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાધ અએબમહે
 અવીદ્રઅંશ, સ્નથાધ માજધન્યનાંમ
 દએવનાંમ, સ્નથાધ વીરપનાંમ દએવ-
 નાંમ, વરેન્યનાંમ્ય દ્રવતાંમ, . (બાજમાં
 પઠે) શીકસ્ત ગનાહુ-મધન્યો, બરઆહુરે-
 મન્ લેઆંનત સદ્-હુજર બાર. (પ્રગટ
 પઠે) કદથાધ અહુરહે મજદાઓ રએ-
 વતો અરેનડુહિહતો, કદથાધ અમેષનાંમ
 રપેન્તનાંમ, કદથાધ તિશત્રયેહે સ્તારો
 રએવતો અરેનડુહિહતો, કદથાધ નર્શ
 અપઓનો, કદથાધ વીરપનાંમ રપેન્તહે
 મધન્યેઉશ દામનાંમ અપઓનાંમ.
 યથા અહૂ વધયો ર)

વડહુય વડહુયાઓસ્ય આક્રીનામિ,
 વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ,

હૃદય્યાધ્ય અવાંધય્યાધ્ય બુધ્યાંધય્યાધ્ય,
અધીમ રાસંતીમ દરેઘો-વારેશ્મનંમ,
મિષાચિમ હવો અધવિષાચિમ, મિષા
ચિમ આક્રસાચ્ચાહૃદતીમ. અરેન્તીમ
વીરપાચ્ચા. અએષક્ષાચ્ચા, અપાંમચ
ગવામચ ઉરવરનાંમચ. તઉરવયેધન્તીમ
વીરપાચ્ચા. તઅએષાચ્ચા, દએવનાંમ
મળ્યાનાંમચ, અરેળ્યન્તાંમ અહમાધ્ય
ન્માનાધ, અહમાધ્ય ન્માનહે ન્માનો
પતેએ.

વંહૃહીશ્ય અધાચ્ચા, વંહૃહીશ્ય
અધયો, હુપઉરવાચ્ચા વહેહીશ, અપ-
રાચ્ચા રાસંતીશ દરેઘો-વારેશ્મનો. યથ
નો મશ્ચિશતાચ્ચાસ્ય, વહિશતાચ્ચાસ્ય
સ્રએશતાચ્ચાસ્ય, અધયો અરેન્વન્તે.

અમૃષનાંમ રૂપેન્તનાંમ, યસ્નાધ્ય વહ-
 માધ્ય દ્વનઝ્યાશ્રાધ્ય ક્સસ્તયઝ્યેય,
 ક્લથાધ અહે ન્માનહે, ક્લથાધ વીરપયા-
 ઝ્યા અપઝ્યાનો સ્તોધશ, હુમિસ્તેઝ્યે
 વીરપયાઝ્યા દ્રવતો સ્તોધશ. સ્તવસ
 અપા યે હુદાઝ્યા યોધ હેન્તી.

વસસ્ય તુ અહુરમજદ, ઉશિતાય
 ક્ષયેષ, હુવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો,
 વસો ઉર્વરાઝ્યા, વસો વીરપ વૉહુ
 અપ-ચિથ્ર, ક્ષયમ્નંમ અપવન્મ દાયત.
 અક્ષયમ્નંમ દ્રવન્તંમ. વસો-ક્ષિથ્રો ખ્યાત
 અપવ, અવસો-ક્ષિથ્રો ખ્યાત દ્રવાઝ્યા,
 ગતો હુમિસ્તો નિજ્ઞર્તો, હ્ય રૂપેન્તહે
 મધન્યેઉશ દામખ્યો, વરતો અવસો
 ક્ષિથ્રો. હુક્ષય અઞ્મ ચિત્ત યો જર-

થુશત્રો, કૃત્તમાં ન્માનનાંમય, વીસાંમય,
જન્તુનાંમય, દખ્યુનાંમય, અહ્હાઓ
દએનયાઓ, અનુમતયએય અનુપત-
યએય અનુવર્ષતયએય, યા આહ્હરિશ
જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓહ્હાંમ બ્યાતો મનાઓ,
વહિશતો ઉરવાંનો, ખાથવધતીશ તનવો
હુંતો, વહિશતો અહ્હેઉશ, આકાઓસ
ચોધત, આહ્હરે મજદ જસંતાંમ.

અપ વહિશત, અપ સ્તએશત, દરેસામ
થવા, પધરિ થવા જમ્યામ, હુમંમ થવા
હુપમ. અપેમ વોહ્ ૧) (ત્રણ વાર અપ
વહિશતર્થી અપેમ વોહ્ સૂના પઠે).

અહ્હમાધ રએરય, હુજંધરેમ, જસ
મે અવહ્હે મજદ, કેરેહ્ મોજદ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલાંમો ધણા કૃતેહ આપનારા છે તે માધને

ભાણુવા જોઈએ. ખામદાદનો વખત જે ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. હોર-મજદને ખુશાલ કરીને અંધરોમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉતમ અને સુખ આપનારું છે. ખોદા પાતાની મરજી પ્રમાણે સધલી પેદાયશેા ઉપર સતા ધરાવે છે. તે અશો માણુસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દેછે તથા પાપી માણુસને દુખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્ની દીનનાં કરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જાણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાયછે. અશો અથવા સાર્વો માણુસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણુસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ.

દ્વનઝાંથ્ર અહુરહે મજદદાઝાં. અર્પેમ વૉહ્ ૩ (ત્રણ). રૂવરાને મજદયસ્નો કર-થુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર ત્કયેષો. હાવનેએ, અપઝાંને અપહે રથવે, યસ્ના-

ધન્ય વહ્નમાધ્ય દ્વિત્વિત્વિત્વ ક્વિત્વિત્વ-
 એત્વ, સાવજ્ઞેત્વે વીર્યાધ્ય અપઞ્ચોત્તે
 અપઞ્ચે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્નમાધ્ય દ્વિત્વિત્વ-
 ત્વિત્વ ક્વિત્વિત્વ એત્વ, મિત્રઞ્ચે વૌત્તિ
 ગઞ્ચોત્તેત્વિત્વ, હૃદયજ્ઞે-ગઞ્ચોત્તે
 અપઞ્ચે ચત્વરિત્વે અપઞ્ચોત્તે નામનો
 યજ્ઞતઞ્ચે રામનો ખાસ્ત્રઞ્ચે, દ્વિત્વિત્વ
 યસ્નાધ્ય વહ્નમાધ્ય દ્વિત્વિત્વ ક્વિત્વિત્વ-
 ત્વિત્વ એત્વ.

યથા અહૂ વધ્યો જઞ્ચોત્તે ક્રામે ઋતે,
 અથા રતુશ અપાત્ ચિત્ત હૃત્, ક્રા અપવ
 વીદ્વાન્મો ઋત્વોત્તે.

અહુરેમ મજ્ઞાન્મ અપવન્મ અપઞ્ચે
 રતુમ યજ્ઞમઞ્ચે, જરથુશત્રેમ અપવન્મ
 અપઞ્ચે રતુમ યજ્ઞમઞ્ચે, જરથુશત્રઞ્ચે

અપઘ્નાનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે, અમૃષે
 ર્ષેન્તે અપઘ્નાનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઠિ-
 નાંમ વડ્ઠિહીશ સૂરાઘ્ના ર્ષેન્તાઘ્ના
 ક્વપયો યજ્ઞમધદે, અસ્તવતો મનજ્યાય,
 અપનોત્તૈમ રથવાંમ યજ્ઞમધદે, યએતુશ-
 ત્તૈમ યજ્ઞતનાંમ, હૃડ્ઠુતુશત્તૈમ અપહૈ
 રથવાંમ અધવિનસાસ્તૈમ, જધ્મૂશ-
 ત્તૈમાંમ અપઘ્નાનો અપહૈ રથવો રતુક્રિતીમ
 યજ્ઞમધદે.

હાવનીમ અપવન્તમ અપહૈ રતૂમ
 યજ્ઞમધદે, હૃઉર્વતાત્તમ અપવન્તમ અપહૈ
 રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમૈરતાત્તમ અપવન્તમ
 અપહૈ રતૂમ યજ્ઞમધદે, આહુધરીમ
 ક્ષાન્તમ અપવન્તમ અપહૈ રતૂમ યજ્ઞ-
 મધદે, આહુધરીમ ત્કએષ્મ અપવન્તમ

અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, યસન્નમ સુરેમ
હૃપંતઃહાધતીમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ
યજ્ઞમધદે, સાવઃહૃએમ વીસીમચ અપવ
ન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, અધર્ય-
મનેમ ધષીમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ
યજ્ઞમધદે, અમવન્તમ વૅરંધ્રાજન્નમ વિ-
ત્પએષઃહૃએમ, વીર્ય ત્પએષાઞ્ઞા તઉર્વ-
યન્તમ, વીર્ય ત્પએષાઞ્ઞા તિતરંન્તમ,
યો ઉર્ષમે યો મર્ધમે યો ક્ષતમે,
જઓઞ્ઞાશ્રુયે તરેમાંથ્રમ પન્ય ગાથાઞ્ઞા.
મિથ્રમચ વૅઉર-ગઞ્ઞાયઞ્ઞાધતીમ યજ્ઞ-
મધદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજ્ઞમધદે, વીર્યેહૃ
રથ્વો યસ્નાધય વહ્માધય, વીસીમચ
અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે.

મિથ્રમ વૅઉર-ગઞ્ઞાયઞ્ઞાધતીમ, હૃજ-
ઃર-ગઞ્ઞોષ્મ, ખએવરં-ચમનંમ, અઞ્ઞા-

જ્ઞો નામનંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે, રામ
આસ્ત્રંમ યજ્ઞમધદે.

શ્વામ આતરંમ અહુરહે મજ્જદાઝા
પુથ્રંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
હુધ જઝાઝંમ હુધ અધંવ્યાઝાઝુનંમ
ધમત્ત ઔરંમ અપય ક્રસ્તરંતંમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપ્
તારંમ યજ્ઞમધદે. નધરીમ સઝુલંમ યજ્ઞ-
મધદે, તજ્જમેમ દામોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞ-
તેમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાનો
યજ્ઞમધદે, યાઝા અપઝાનાંમ કવચયો.
રતૂમ ઔરંજન્તંમ યજ્ઞમધદે, યિમ અહુરંમ
મજ્જદાંમ. યો અપહે અપનોતંમો યો
અપહે જધમુશતંમો. વીરપ સ્તવાઝા
જરથુશત્રો યજ્ઞમધદે; વીરપય હવર્શત
વ્યઝાઝ યજ્ઞમધદે, વરૂશતય વરંબ્યમનય.

ચેંડૂહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વંડહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઓડહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વધયો ૨)

યસ્નેમ્ય વહ્નમ્ય અઓજસ્ય કવ-
ર્ય આદ્રીનામિ, મિથ્રહે વાઉર-ગઓ
યઓઈતોઈશ હુજ ડ્રો-ગઓપહે ખએવર
ચમનો, અઓખૂતો નામનો યજ્ઞતહે
રામનો ખાસ્ત્રહે. અપેમ વાહુ ૧.)
અહમાધ રએશય; હુજ ધ્રેમ; જસ મે
અવંડહે મજદ; કરેહ મોજદ. અપેમ
વાહુ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પહેલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને, હાવન
ચેહુના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પારખાન મેહર
ધજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમે ખુશાલ
કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશો જરથોશતના

કરોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ. હાવન ગેહના વખતને,
ખેરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હપ્તન
અશતને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો
અમે ગુણ ગાઈએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્મ
ઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાર્ધમાં પુરા હોરમજદની
પગંબર અશો જરથોશતનાં લાવેલાં સપ્તલાં ધરમ પુસ્તકોની
તથા સપ્તલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ
મયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી
કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ

દેનઓંથ્ર અહુરહે મજદાઓં. અપેમ
વોહુ (૩).

કવરાને-મજદયસ્નેા જરથુશત્રીશ વીદએવો
અહુર તકએષો. રપિથિવનાઇ અપઓંને
અપહે રથેવે યસ્નાઇય વહુમાઇય દેનઓ
થ્રાઇય કસસ્તયએય, ફાદત્ર-ફૂપવે જન્તુ-

માધ્ય અપઞ્ચાને અપહે રથવે, યસ્નાધ્ય
વહ્નાધ્ય દ્વનઞ્ચાધ્ય ક્સસ્તયઞ્ચ,
અપહે વહિશતહે આગ્રસ્ય અહુરહે
મજ્જદાઞ્ચ, દ્વનઞ્ચાધ્ય યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય
દ્વનઞ્ચાધ્ય ક્સસ્તયઞ્ચ, યથા અહુ
વધર્યો જઞ્ચાતા ક્રામે ઝૂતે, અથા રતુશ
અપાત્રચિત્ર હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઞ્ચા
ઝઞ્ચાતુ.

અહુરેમ મજ્જદાંમ અપવનંમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે, જરથુશત્રેમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, જરથુશત્રહે
અપઞ્ચાનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે, અમંષે
રપંન્તે અપઞ્ચાનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉ-
નાંમ વહ્ઉહીશ સૂરાઞ્ચા રપંન્તાઞ્ચા
ક્વપયો યજ્ઞમધદે, અસ્તવતો મનઞ્ચાઞ્ચ
અપનોતંમમ રથવાંમ યજ્ઞમધદે, યઞ્ચેતુશ

તંમેમ યજ્ઞતનાંમ, હુહુનુશતંમેમ અપહે
રથવાંમ અધવિનસાસ્તંમેમ, જધમૂશ-
તંમાંમ અપઞ્ચાનો અપહે રથ્વો રતુક્રિ-
તીમ યજ્ઞમધદે.

રપિથ્વનંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે. અહુનવધતીમ ગાથાંમ
અપઞ્ચાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચાનીમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે; રપેન્તા મધન્યૂમ ગાથાંમ
અપઞ્ચાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
વૌહુ ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચાનીમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિશતોઘશતીમ ગાથાંમ
અપઞ્ચાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત્વ-રૂપાઉમ જન્તુમેમચ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; રૂપુષેમચ માંથ્રેમ

યજ્ઞમધદે; અરુપુષ્પિમય વાયૈમ યજ્ઞ-
મધદે; વય અરુપુષ્પ યજ્ઞમધદે, વારૈશ્વ-
ધીશ દ્યૈવો દ્વીત યજ્ઞમધદે, અપસસ્ય
કેમસસ્ય યજ્ઞમધદે; ઉર્વરાઓસસ્ય, મધન્ય
વય યજ્ઞત યજ્ઞમધદે, યોધ વર્જુહીશ-
દાઓ અપવનો, અમેષસ્ય રપેન્તે
અપાઉનાંમ યજ્ઞમધદે.

અપઓનાંમ વર્જુહીશ સૂસઓ
રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. ઊરૈજ્ઞૂશસ્ય
અપહે યત્ વહિશતહે, મજિશત માંથ્ર,
મજિશત વૈરજય, મજિશત ઉર્વધથ્ય,
મજિશત હુધથ્યા-વૈરજય, મજિશત
વીન્દધથ્ય, દ્યૈનયાઓ માજદયસ્નોધશ
યજ્ઞમધદે.

અવત્ વ્યાખનૈમય હુંજમનૈમય યજ્ઞ-
મધદે, યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ રપેન્ત-

નાંમ, ખરેખરો અવડ્હે અખો ધિમ
 તંમ જન્તુમહે રથ્વો, યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય
 જન્તુમંમય અપવર્નંમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે. અર્ષંમ વહિરતંમ આતરંમય
 અહુરહે મજ્ઞદાઘ્ઞા પુઘંમ યજ્ઞમધદે.

શ્વામ આતરંમ અહુરહે મજ્ઞદાઘ્ઞા
 પુઘંમ અપવર્નંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
 હુધ જઘ્ઞાઘંમ હુધ અર્ધવ્યાઘ્ઞાઙ્હનંમ.
 ધમત્ ખરંમ અપય ક્સતરંતંમ, અપવર્નંમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. અપાંમ નપ્-
 તારંમ યજ્ઞમધદે. નર્ધરીમ સઙ્હંમ યજ્ઞ-
 મધદે, તજ્ઞમેમ દાઘોર્ધશ ઉપમર્નંમ યજ્ઞ-
 તેમ યજ્ઞમધદે. ઈરિસ્તનાંમ ઉરવાનો
 યજ્ઞમધદે, યાઘ્ઞા અપઘ્ઞાનાંમ ક્વપયો.
 રતૂમ ખરંજન્તંમ યજ્ઞમધદે, યિમ અહુરંમ
 મજ્ઞદાંમ. યો અપહે અપનોતંમો યો

અપહે જઘમૂશતંભો. વીરુપ સ્તવાઓ
જરથુશત્રી યજ્ઞમધદે; વીરુપથ હવર્શત
બ્યઓમ્ યજ્ઞમધદે, વરુશતય વરેયમનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી
વજ્રહે, મજદાઓ. અહુરે વએથા
અપાત્ર હયા, યાઓહાંમયા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે, યથા અહૂ વધર્યો
ર).

યસ્નંમય વહુમેમય અઓજસ્ય
જવરેય આક્રિનામિ, અપહે વરિતહે
આથસ્ય અહુરહે મજદાઓ. અપેમ
વોહૂ (૧) અહમાધ રએશ્ય; હજ્જરેમ;
જસ મે અવજ્રહે મજદ; કર્કેહ મોજદ.

રપિથ્વન ગેહનો સાર.

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા
મામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખતમાં

દાદાર હોરમજદને તથા આતશને હું ખુશાલ કરું છું.
રપિથવનને, અફુનવત, ઉશતવદ, રપેંતોમદ, વોહુક્ષમ અને
વહિશ્તોઈશત ગાથાને હું વખાણું છું. માંધિવાણીના કલામોને
સાચા બોલેલા સખુનોને પાણી જમીન તથા આરવરને, મીનો
ઈજદો અને અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની
ઉંચાઈએ ખનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજ્જવળ ગેહ.

દનઝાંત્ર અહુરહે મજદદાઝાં. અષમ
વોહુ ૩) ફવરાને મજદદયસ્નો જરથુશ-
ત્રિશ વાંદઝેવો અહુરતકઝેવો. ઉજયેઘ-
રિનાઈ અષઝાંને અષહે રથ્વે, યસ્નાઈય
વહ્માઈય દનઝાંત્રાઈય ફસસ્તયઝેય.
ફાદત—વિરાઈ દખ્યુમાઈય અષઝાંને
અષહે રથ્વે, યસ્નાઈય વહ્માઈય દન-
ઝાંત્રાઈય ફસસ્તયઝેય; ઝરેજતો અહુ-
રહે, નદેઝો અપામ અપસ્થ મજદદધાત-

યાઓ, દનઆથ્ર યસ્નાધય વહ્નાધય
દનઆથ્રાધય ક્સસ્તયએય, યથા અહુ
વધ્યો જઆતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ
અપાત્ર ચિત્ર હય કા અપવ વીધવાઓ
મ્રઆતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે
રતૂમ યજમધદે. જરથુશત્રંમ અપવનંમ
અપહે રતુમ યજમધદે, જરથુશત્રહે
અપઆનો કવપીમ યજમધદે. અમેષ-
સ્પેન્તે અપઆનાંમ યજમધદે. અપા-
ઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ
કવપયો યજમધદે. અસ્તવતો મનપ્યાય
અપનોતંમંમ રથવાંમ યજમધદે. યએ-
તુશતંમંમ યજતનાંમ. હઙ્હુતુશતંમંમ
અપહે રથવાંમ અધવિનસાંસ્તંમંમ, જધ

મુરત્તમાંમ અપઞ્ચાનો ઃઅપહે રથ્વો
રત્ત્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

ઉજ્જયેઈરિન્મ અપવન્મ અપહે રત્તૂમ
યજ્ઞમધદે. જઞ્ચાતારેમ અપવન્મ અપહે
રત્તૂમ યજ્ઞમધદે; હાવનાન્મ અપવન્મ
અપહે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે, આતરેવક્ષમ
અપવન્મ અપહે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે;
કૃષ્ણરેતારેમ અપવન્મ અપહે રત્તૂમ
યજ્ઞમધદે; આર્ષરેતેમ અપવન્મ અપહે
રત્તૂમ યજ્ઞમધદે; આસ્તતારેમ અપવન્મ
અપહે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે; રથિવશકરેમ
અપવન્મ અપહે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે,
સઞ્ચાપાવરેજ્ઞમ અપવન્મ અપહે રત્તૂમ
યજ્ઞમધદે.

ક્રાહલ-વીરેમ હપ્થુમ્મય અપવન્મ
અપહે રત્તૂમ યજ્ઞમધદે, રત્રેઉશય માઞ્ચા

હૃદમય વૈરય રઘાચાચા યજ્ઞમધદે,
અનન્ન રઘાચાચા યજ્ઞમધદે, અક્સંધુ
હામય ખાગ્રેમ યજ્ઞમધદે, યા નર્સ
સાદ્રા દ્રગ્વતો.

હૃદય્યાવરજેમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે, અપરમય ત્કએવેમ યજ્ઞમધદે.
હૃદય્યાવરજેમ અપવન્તમ અપઓનો
સ્તીમ યજ્ઞમધદે, પધતિ અસ્તિ પધતિ
ક્ષત્રને, યસો-ઔરતાખ્યો જઘાંધ્રાખ્યો,
દખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાધ્ય વહમાધ્ય;
દખ્યુમમય અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞ
મધદે. ઔરજન્તમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ
ક્ષએતમ, અપામ નપાતેમ અઉર્વત-
અરપેમ યજ્ઞમધદે, અપેમય મજદદધાતાંમ
અપઓનીમ યજ્ઞમધદે.

થવાંમ આતરેમ અહુરહે મજદદાઓ

પુષ્પમ, અપવર્ણમ અપહરે રતૂમ યજ્ઞમધદે.
 હૃદ્ય જઞ્ઞાશ્વમ હૃદ્ય-અધવ્યાઞ્ઞાહૃદ્યમ, ઇમત્ત ઔરેમ અપય કસ્તરેત્તમ અપવર્ણમ
 અપહરે રતૂમ યજ્ઞમધદે. અપાંમ નપ્તારેમ
 યજ્ઞમધદે; નધરીમ સહૃદ્યમ યજ્ઞમધદે,
 તજ્ઞમ દામોઘશ ઉપમર્ણમ યજ્ઞત્તમ
 યજ્ઞમધદે, ઇરિસ્તાનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે
 યાઞ્ઞા અપઞ્ઞાનાંમ કવપયો.

રતૂમ ઔરેજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ
 અહુરેમ મજ્ઞદાંમ, યો અપહરે અપનો-
 ત્તમે, યો અપહરે જધમૂશત્તમે. વોસ્પ
 સ્ત્રવાઞ્ઞા જરથુશ્ત્રિ યજ્ઞમધદે. વોસ્પય
 ઈરેશત વ્યઞ્ઞાશ્વ યજ્ઞમધદે, વરેશતય
 વરેવ્યમ્નય.

યેંહૃદ્ય હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતી
 વહૃદ્ય, મજ્ઞદાઞ્ઞા અહુરો વએથા

અપાત્ર હુચા, યાઓંડ્હાંમયા તાંસ્યા
તાઓંસ્યા યજ્ઞમધદે. યથા અહૂ વધર્યો ર.

યસ્નંમય વહ્નંમય અઓંજસ્ય જવ-
રેય આદ્રીનામિ; ઔરંજતો અહુરહે
નરંદ્રો અપાંમ અપસ્ય મજ્ઞદધાતયાઓ
અર્ષેમ વૌહૂ (૧)

અહુમાઈ રઘેશ્ય-હુજ્ઞરેમ-જસ મે
અવહુ મજ્ઞદ-કેરંદ્રેહ મોજ્ઞદ.

(ઉજ્જવન ગેહનો સાર)

પાક ખોદાતાલાને ઉજ્જવન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધુ
છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો
તથા શેહરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર
ઉજ્જવનને, અશો જ્ઞેતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર
વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો
પુરુષને કુ વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આક્રતાબ અને
શશાણીઓને કું આરાધું છું.

અધવિસરથ્રેમ ગેહ.

દનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં અષેમ્
 વાહુ (૩) ફવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ-
 ત્રીશ, વીદઝેવો, અહુર-તકઝેવો; અધવિ
 સૂથ્રેમાધ અધબિગયાઈ અષઝાંને અપહે
 રથેવે, યસ્નાઈય વહમાધય, દનઝાંથ્રાધય
 ફસસ્તયઝેય, ફાહત વીસપાંમ હુજ્યાઈ-
 તેઝે, જરથુશત્રોતેમાધય, અષઝાંને
 અપહે રથેવે, યસનાધય વહમાધય, દન-
 ઝાંથ્રાઈય ફસસ્તયઝેય, અપાઉનાંમ
 ફવપીનાંમ, ઝેનાંનાંમય વીરોવાંથવનાંમ,
 યાઈર્યાઝાંસય હુપિતોઈશ, અમહેય
 હુતાશતહે હુરઝોઈહે, વૈરંથ્રદ્રહેય અહુર-
 ધાતહે, વનધનત્યાઝાંસય ઉપરતાતો,
 દનઝાંથ્ર યસ્નાઈય વહમાધય, દનઝાં-

શ્રાધ્ય ક્ષસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધર્યો
 જંઓતા કામે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત
 ચિત હથ, કા અપવ વીધવાઓ ઝૂઓતૂ.
 અહુરંમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે
 રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રંમ અપવનંમ
 અપહે રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રહે
 અપઓનો કવધીમ યજમધદે, અમંવે
 રપંન્તે અપઓનાંમ યજમધદે, અપાઉ-
 નાંમ વડ્ડિહીશ સૂરાઓ રપંન્તાઓ
 કવધયો યજમધદે, અસ્તવતો મનજ્યાઅ
 અપનોતંમમ રથવાંમ યજમધદે, યએતુશ-
 તંમમ યજતનાંમ. હડ્ડુતુશતંમમ અપહે
 રથવાંમ અધવિનસાસ્તંમમ, જધ્રમૂશ-
 તંમાંમ અપઓનો અપહે રથવો રતુક્રિતીમ
 યજમધદે.

અધવિસૂશ્ચંમ અપવનેમ અપહે; રતૂમ

યજ્ઞમધદે. અધગિગાધમ અપવર્ત્તમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. ધ્વાંમ આતરેમ
 અહુરહે મજ્ઞદાઝાં પુથેમ, અપવર્ત્તમ
 અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અરુમન
 હાવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદે. અયઙ્હુ-
 એન હાવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદે
 હુધ જઝાથેમ હુધ-અધવ્યાઝોઙ્હુર્ત્તમ,
 ધમત્ત ધરેરુમ અપય કસ્તરેત્તમ,
 અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. આપ
 ઉર્વધરે યજ્ઞમધદે, અઝોર્વતાંમ ઉરને
 અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત-વિસ્પાંમ--હુજયાધતીમ અપ-
 વર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. જરથુશ-
 ત્રેમ અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.
 માથ્રેમ સ્પેન્તેમ અપવર્ત્તમ અપહે રતૂમ
 યજ્ઞમધદે. ગેઉશ ઉર્વાંત્તમ અપવર્ત્તમ

અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. કરથુશત્રોત્તેમમચ
અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. કર-
થુશત્રેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

આશ્રવન્તેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે. રથએશતારેમ અપવન્તેમ અપ-
હે રતૂમ યજ્ઞમધદે. વાસ્ત્રીમ પ્રુયન્તેમ
અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. ન્માન-
હે ન્માનો-પદતીમ અપવન્તેમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે. વીસો વીરપદતીમ
અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. જન્તે-
ઉશ જન્તુપદતીમ અપવન્તેમ અપહે
રતૂમ યજ્ઞમધદે. દર્હેઉશ દર્હુપદતીમ
અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.

યવાન્તેમ હુમનર્હેમ, હુવચર્હેમ હુ-
બ્યઞ્ઞન્તેમ, હુદ્યેનેમ, અપવન્તેમ, અપહે

રતૂમ યજમઘદે. યવાનેમ ઉખ્ધો-વચ્છ-
 હૂમ અપવન્નમ અપહે રતૂમ યજમઘદે.
 ખચ્છેવદથેમ અપવન્નમ અપહે રતૂમ
 યજમઘદે. હજ્જાઉર્વચ્છેમ અપવન્નમ
 અપહે રતૂમ યજમઘદે. હુમાઘમ પધરિ-
 જથન્નમ અપવન્નમ અપહે રતૂમ યજ-
 મઘદે, ન્માનહે ન્માનોપથનીમ અપવન્નમ
 અપહે રતૂમ યજમઘદે.

નાધરિકાંમચ અપચ્ચાનીમ યજમઘદે,
 ક્રાયો-હુમતાંમ ક્રાયો-હુખ્તાંમ ક્રાયો
 હૂરશતાંમ, હુથ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષ-
 થાંમ અપચ્ચાનીમ, યાંમ ચાર્મઘતીમ
 રપેન્તાંમ, યાચ્ચાસ્ય તે ઘેનાચ્ચા અહુર-
 મજ્જદ, નરેમચ અપવન્નમ યજમઘદે, ક્રાયો
 હુમત્તમ, ક્રાયો હુખ્તમ ક્રાયો હૂશત્તમ

વિસ્તો ક્રૂઆરંધતીમ, એવિસ્તો-કયધેમ.
 યેડુહે બ્યઓથનાધશ ગએથાઓ અપ
 કાદેન્તે; જરથુરત્રોત્તમહે રથવો યસ્નાધય
 વહમાધય, જરથુરત્રોત્તમમ્ય અપવન્નમ
 અપહે રતૂમ યજમધદે.

અપાઉનાંમ વંડુહીશ સુરાઓ
 રપેન્તાઓ ક્રૂવપયો યજમધદે. ધેનાઓસ્ય
 વીરો-વાંથવાઓ યજમધદે. યાધર્યામ્ય
 હુષિતીમ યજમધદે. અમમ્ય હુતરત્તમ
 હુરઓધમ યજમધદે. વેરેથ્રમ્ય
 અહુરવાત્તમ યજમધદે. વનધન્તીમ્ય
 હિપરતાત્તમ યજમધદે.

થવાંમ આતરંમ અહુરહે મજ્જદાઓ
 પુધંમ, અપવન્નમ અપહે રતૂમ યજમધદે
 હધ જઓથેમ હધ-અધવ્યાઓડુહન્નમ,

ધમત્ત ખરેરમ અપય કૂસ્તરેત્તમ અપવન્તમ
અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે, અપામ્ નાન્તારેમ
યજ્ઞમધદે, નઠરીમ સહુલ્લમ યજ્ઞમધદે,
તખ્ખમ્ દામોધશ ઉપમન્તમ યજ્ઞત્તમ
યજ્ઞમધદે, ધરિસ્તનામ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે
યાઓ અપઓનામ ક્વવયો.

રતૂમ ઝરેજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ
અહુરેમ મજ્ઞદામ, યો અપહુ અપનોત્તમો,
યો અપહુ જધમૂશત્તમો, વીરપ સ્તવાઓ
જરથુશત્રી યજ્ઞમધદે, વીરપચ દ્વિરશત
પ્યઓશ્ચ યજ્ઞમધદે, વરશતચ વરેપ્યમ્નચ.

ચેહુલે હતામ્ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી
વહુહો, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ત
હયા, યાઓહુહામયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્ઞમધદે, યથા અહૂ વધર્યો (૨)

યસ્તમચ વહુમ્મચ અઓજસચ

જવરેય આફ્રીનામિ, અપચ્ચાનાંમ
 કંવપિનાંમ, ઘેનાંનાંમય વીરો-વાંધવનાંમ
 યાધર્યયાઓસ્ય હુપિતોધશ, અમહુય
 હુતાશતહે હુરઓધહે, વરંથ્રધહેય
 અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસ્ય ઉપરતા-
 તો. અપંમ વોહૂ (૧). અહમાધ રએશય
 હુજકરેમ, -જસ મે અવકુહે મજદ-
 કરે મોજદ.

(અધવિસૂથ્રમ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમઝદને અધવિસરૂથરેમ ગેહના વખતમાં હુ
 ખુશાલ કરું છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને
 આરામ માટેનો છે. જંદગી ઉપર પાસખાનો કરનાર
 અધવિસરૂથરેમને, પાક આતશને; પાણી અને આરવરને;
 અશો જરયોશતને; વરધી કરનાર માથરને; અશો દસતુરાન
 દસતુરને; આથ્રવન, રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશને, ધર
 મોહહલા, કરખા અને દેશના અશો ધણાંને, દેશહિતકારી,
 પુરૂષને. દેશે દેશ કરી મજદયસ્ની દીનનો ફેલાવો કરનાર
 અશો માણસને; અશો નારો જે નેક વિચારવાલી, કને

સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કુળવાણી પામેલી
પાતાના ધણીને તાબેદાર તથા અરુપંદારમદ અમરાશ્વપંના
જેવી હોય તેને; અશો નર કે જ નેક વિચાર કરનાર, નેક
સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર,
ગુનાહ નહીં કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોના ક્રોહરોને
અમો યાદ કરીએ છીએ.

ઉશહેન ગેહ.

દ્વનઆથ અહુરહે મજદાઆ, અપેમ
વૉહુ (૩) કવરાને મજદયસ્નો કર-
થુરિત્રશ વીદએવો અહુર તકએષા,
ઉષહિનાઇ અપઆને અપહે રથવે,
યસ્નાઇય વહ્માઇય દ્વનઆથાઇય ક્રસસ્ત
યએય, ઍરેજયાઇ ન્માન્યાઇય અપઆને
અપહે રથવે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દ્વન-
આથાઇય ક્રસસ્તયએય, સ્તઆપહે,

અગ્યેહે, અપિવતો વરંથાજનો, ક્રાદત્ત
ગએથહે, રખઆશ રજિશતહે, અરૂશતા
તસ્ય ક્રાદત્ત ગએથયાઓ વરંદત્ત-ગએ-
થયાઓ, દનઆથ્ર યસ્નાધ્ય વહમાધ્ય
દનઆથ્રાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહુ
વધરૂયો જઓતા, ક્રા મે મૂતે અથા રતૂશ
અપારથિત્ત હ્ય, ક્રા અપવ વીધ્વાઓ
મૂઆતું.

અહુર્મ મજદાંમ અપવન્મ અપહે
રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રંમ અપવન્મ
અપહે રતૂમ યજમધદે, જરથુશત્રહે
અપઓનો ક્રવષીમ યજમધદે, અમંવે
રપંતે અપઓનાંમ યજમધદે, અપાઉ-
નાંમ વડ્ઠિહીશ સૂરાઓ રપંતાઓ
ક્રવષયો યજમધદે, અસ્તવતો મનજ્યાય

અપનોત્તમમ રથ્વામ યજ્ઞમધદે, યએતુશ-
ત્તમમ યજ્ઞતનામ, હુહુતુશત્તમમ અપહે
રથ્વામ અધવિનસાસ્તમમ, જધમૂશ-
ત્તમામ અપઓનો અપહે રથ્વો રતુક્રિ-
તીમ યજ્ઞમધદે.

ઉષહિન્તમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે, ઉષામ સ્તીરામ યજ્ઞમધદે,
ઉષાઓહુમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધથ્નીમ
રએવત્-અરુપામ, ક્રમેન-નરામ ક્રમેન
નરો-વીરામ, યા ખાથ્રવધતિ ન્માન-
વધતિ. ઉષાઓહુમ યજ્ઞમધદે, રેવીમ
રેન્જત્-અરુપામ, યા સનત્ અવિ
હુક્રતો કરુવધરીમ જામ, અવામ ઉષામ
યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજ્ઞદામ અપવન્તમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, વૌહ મનો
યજ્ઞમધદે, અર્ષમ વહિશત્તમ યજ્ઞમધદે,

ક્ષત્રેમ વધરીમ યજ્ઞમધદે, રપેન્તામ
વડ્ડિહીમ આર્મધતીમ યજ્ઞમધદે.

ઔરેજીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે, ઔરેજ વંડહેઉશ અપહે, ઔરેજ
દ્યેનયાઓ વડ્ડુયાઓ માજદયસ્નોધશ,
ન્માન્યેહે રથો યસ્નાધ્ય વહમાધ્ય,
ન્માનીમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
યજ્ઞમધદે; સ્વઓપંમ અપીમ હુરઓવંમ
વરેથાજનંમ ક્રાદત્-ગએથંમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, રનૂમ રક્ષિશતંમ
યજ્ઞમધદે, અરશતાતંમ ક્રાદત્-ગએથાંમ
વરેદત્-ગએથાંમ યજ્ઞમધદે.

શ્વામ આતરંમ અહુરહે મજદાઓ
પુથ્રંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે;
હુધ જઓથ્રંમ હુધ અધવ્યાઓડ્ડનંમ

ધમત્ત ઔરેરુમ અપય કસ્તરેત્તમ અપવન્તમ
 અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપ્પ-
 તારેમ યજ્ઞમધદે. નધરીમ સહુલ્લમ યજ્ઞ-
 મધદે, તજ્ઞમેમ દામોદશ ઉપમન્તમ યજ્ઞ-
 તેમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાનો
 યજ્ઞમધદે, યાઁયા અપઁયાનાંમ ક્વપયો.
 રતૂમ ઔરેરુન્તમ યજ્ઞમધદે, યિમ અહુરેમ
 મજ્ઞદાંમ. યો અપહુ અપનોત્તમો યો
 અપહુ જઘમુશત્તમો. વીરપ સ્તવાઁયા
 જરથુશત્રી યજ્ઞમધદે; વીરપય હવર્શત
 વ્યઁયાઙ્ગ યજ્ઞમધદે, વરશતય વરેવ્યમનય.

ચેંહુલ્લ હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
 વહુલ્લો, મજ્ઞદાઁયા અહુરો વએથા અપાત
 હયા, યાઁયાહુલ્લમ્યા તાંસ્યા તાઁયાસ્યા
 યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નંમેય વહ્નંમેય અઘ્નંમેય જવ-
રંમેય આદ્રીનામિ, ઘરંમેયો અહુરહે
નફેદ્રો અપાંમ અપસ્ય મજદધયાઓ
અપંમ વાહુ (૧)

અહુમાધ રએશય-હુજ'ધરંમે-જસ મે
અવંહુ મજદ-ઉરફેહ મોજદ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોધના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ
છીએ. ચલકતી ખામદાદને, ગુરમંદ રોશનીને, અશોધના
સરદાર અશો હોરમજદને, બેહુમન, અરદીબેહુશત, શેહેરેવર
અને અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશને
રાસ્ત, અને આસ્તાદ ધજદને પવિત્ર ઉશહેન ગેહના
વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

પુરશેદ નીઆએશ.

દનઘ્નંમેય અહુરહે મજદાઓ. અપંમ
વાહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન, સ્તાએમ
 જાઆએમ દાદાર અહુરમજ્દ, રયોમંદ,
 ખરેહમંદ, હરવેસ્પ આગાહ કંરદગાર,
 ખુદાવંદાંન, ખુદાવંદે પાદશાહ, ખર
 હુમા પાદશાહાંન, નગાહદારે ખાલેકે
 મખ્લુક, અલરજ્જ રોશ્ન દહેન્દે, કાદર
 ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે
 બક્ષાયેશગરે મેહુરખાંન, ત્વાનાં ઓ
 દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદેગાર,
 આદેલ પાદશાહાએ તો બેજવાલ
 બાશાહ, અહુરમજ્દ બોદાએ અવજૂની
 ગુરજ ખરહે અવજાયાત. પુરશેદ
 અમર્ગ રયોમંદ અર્ધિર્વદ અરુપ બેરસાહ,
 અંજ હુમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ,
 અંજ હરવસ્તીન દુશમત દુજૂખત
 દુજવરેશત, મેમ પ ગેથી મનીહ, ઉએમ

ગુપ્ત ઉએમ કદ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ
 યુન યુદ્ધ ઍસ્તેદ્, ઍજાન ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી
 મધન્યુઆંની આપે અવાક્ષ પશેમાંન,
 પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

નમસે તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર)
 શ્રીશચિત્ત પસે અન્યાધશ દામાંન. નમો
 વે અમૈષા સપેન્તા, વીરપે ફેરે
 હુજઆપાઆ, અએતત જહાત અહુરેમ
 મજ્દદાંમ, અએતત અમૈષે સપેન્તે,
 અએતત અપઆનાંમ ક્વપિશ, અએતત
 વયાંમ દરેધોખધાતેમ, દનઆથ્ર અહુરહે
 મજ્દદાઆ, તરોધદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ,
 હુધથ્યાવરૂતાંમ હાત વસ્ના ફેરેષોતેમમ.
 સ્તાઆમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ ૧).

ક્રસ્તુયે હુમતોધખ્યસ્યા, હુખ્તોધ-
ખ્યસ્યા, હુરશતોધખ્યસ્યા; માંથવોધખ્યસ્યા
વખ્ધવોધખ્યસ્યા વરશત્વોધખ્યસ્ય. અધ-
ખિગધર્યા દધથે, વીરપા હુમતાયા,
હુખતાયા હુરશતાયા; પધતિરિચ્યા દધથે,
વીરપા દુશમતાયા, દુજ્જૂખતાયા દુજ્જવરશ-
તાયા. ફેરા વે રાહી અમ્મપારપેન્તા,
યસ્નમયા વહમ્મમયા, ફેરા મનહહા
ફેરા વચહહા ફેરા ખ્યઆથના, ફેરા
અહહુયા, ફેરા તન્વસચીત ખખ્યાઓ
ઉશતનમ; સ્તઆમી અપ્પમ. અપ્પમ
વોહુ ૧).

નમો અહુરાધ મજ્જદાધ, (ત્રણ વાર)
નમો અમ્મપએધખ્યે રપેન્તએધખ્યે,
નમો મિત્રાધ વોઉફ-ગઆયઆધતેએ,
નમો હુરેક્ષએતાધ અઉરવત્ અરપાધ,

નંમો આખ્યો દાઘધાખ્યો, યાઝ્યા અહુરહે
મજદાઝ્યા. નંમો ગેઉશ નંમો ગયેહુ,
નંમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અપઝ્યાનો
ઋવસેએ, નંમમ વીરપયાઝ્યા અપઝ્યાનો
સ્તાંધશ, હુધથ્યાધય ખવાંધથ્યાધય બુધ્યાં-
ધથ્યાધય.

(હાવન ગેહમાં) વૉહુ ઉખ્યા
મનહુહા ક્ષાધા અપાયા ઉશતા તનૂમ
(ત્રણ વાર) અપેમ વૉહુ ૩)

(સ્પિથવન ગેહમાં) ધમા રઝ્યાઝ્યાઝ્યા
ખરેજિશતંમ ખરેજિમનાંમ (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ).

(હજીરન ગેહમાં) યહમી સ્પેન્તા
શ્વા મધન્યૂ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ ૩).

હવરેક્ષએતેમ અમ્પેમ રએમ અઉરવત
 અરપેમ યજમમદે. મિથ્રમ વાઉર
 ગઆયઆધતીમ યજમમદે, અર્શ-વચડ-
 હુમ વ્યાપ્તનંમ હુજડ-ગઓપેમ હુતાશ-
 તેમ, બએવર-ચમનંમ, બેરજનતેમ,
 પેરથુ-વએધયનંમ સૂરેમ અપ્રકનંમ,
 જધાઉરવાઆડ્હુમ. મિથ્રમ વીરપનાંમ
 દખ્યુનાંમ દડ્હુપધતીમ યજમમદે, યિમ
 કદથત અહુરે મજદાઆ, બેરનડ-
 ઉહસ્તેમમ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ,
 તતનો જમ્યાત અવડ્હે, મિથ્ર અહુર
 બેરજનત. હવરેક્ષએતેમ અમ્પેમ રએમ
 અઉરવત—અરપેમ યજમમદે.

 તિશત્રીમ દરવો ચમનંમ યજ-
 મમદે. (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ યજ-

મધદે, તિશત્રયેન્યો યજ્ઞમધદે, તિશત્રયો
 રએવાંઝાં ખરેનડુડિહાંઝાં યજ્ઞમધદે,
 વનન્તમ સ્તારેમ મજ્જદધાત્તમ યજ્ઞમધદે.
 તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનડુડિ-
 હન્તમ યજ્ઞમધદે, શ્વાપેમ ખધાત્તમ
 યજ્ઞમધદે, જરૂવાન્તમ અકરેન્તમ યજ્ઞમધદે.
 જરૂવાન્તમ દરેધો ખધાત્તમ યજ્ઞમધદે.
 વાત્તમ રપેન્તમ હુધાઝાંડહુમ યજ્ઞમધદે.
 રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અ-
 પઝાનીમ યજ્ઞમધદે, દએનાંમ વડુડિહીમ
 માજ્જદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, પથાંમ ખાસ્તા
 ધતીમ યજ્ઞમધદે, જરેનુમન્તમ સૂરેમ
 યજ્ઞમધદે, સઝાંકન્તમ ગધરીમ મજ્જદ-
 ધાત્તમ યજ્ઞમધદે, વીરપેમચ અપવન્તમ
 મધન્યઝાંમ યજ્ઞત્તમ યજ્ઞમધદે, વીરપેમચ
 અપવન્તમ ગએધીમ યજ્ઞત્તમ યજ્ઞમધદે.

હુઓમ ઉરવાનંમ યજ્ઞમધદે, હુવંમ
 ક્રવપીમ યજ્ઞમધદે, જસમે અવંકુહ મજદ
 અષાઉનાંમ વક્તિહિશ સૂરાઓ સ્પેન-
 તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. હૃરંક્ષએતંમ
 અમંપંમ રએમ અઉરવત અરપંમ
 યજ્ઞમધદે, અપંમ વંહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-તકએષો. (હાવન રપિથવ-
 કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી), ક્રસસ્તયએચ
 હૃરંક્ષએતહુ અમંપહુ રએવહુ અઉરવત-
 અરપહુ, દનઓથ્રિ યસ્નાધય વહમાધય
 દનઓથ્રિધય ક્રસસ્તયએચ, યથા અહુ
 વધર્યો જઓતા ક્રા-મે ઝૂતે, અથા સ્તુક્ષ
 અષાત્યિત હુચ, ક્રા અપવ વીધ્યાઓ
 ઝૂઓતૂ.

દૂરેક્ષ્યેત્તમ અમૃતમ રમ્યમ અતિરૂપત
અરૂપમ યજ્ઞમધદે. આઅત્ર યત્ત દૂરે-
રમ્યાક્ષને તાપયેધતિ, આઅત્ર યત્ત દૂરે-
રમ્યાથો તાપયેધતિ, હિશત્તનતિ મધન્ય-
વાઅાહ્લે. યજ્ઞતાઅાહ્લે, સત્તમ્ય હજ-
ર્મ્ય. તત્ત ખરેનો હામખારયેધનતિ,
તત્ત ખરેનો નીપારયેધનતિ, તત્ત ખરેનો
ખક્ષેનતી, જ્ઞમ પર્ધતી અહુરધાતાંમ.
ક્રાધતીય અપહ્લે ગમ્યેથાઅા, ક્રાધતીય
અપહ્લે તનુયે. ક્રાધતીય દૂરે, યત્ત અમૃતમ
રમ્યમ અતિરૂપત અરૂપમ.

આઅત્ર યત્ત દૂરે ઉજ્જુક્ષ્યેધતિ, ખવત
જ્ઞમ અહુર ધાતાંમ યઅાજદાઞ્ચમ,
આપ્તમ તચિન્તાંમ યઅાજદાઞ્ચમ, આ-
પ્તમ ખયનાંમ યઅાજદાઞ્ચમ, આપ્તમ

જરયનાંમ યચ્છાજદાથ્રમ , આયમ અરૂ-
મએશતાંમ યચ્છાજદાથ્રમ , જવત દાંમ
અષવ યચ્છાજદાથ્રમ , યાઓ હૃનતિ
સ્પેન્તહે મધન્યેઉશ .

યેધધી-જિ હૃરે નોધત ઉબુદ્યેધતિ,
અધ દ્યેવ વીરપાચ્ચા મેરેનચિનતિ
યાચ્ચા હૃનતિ હૃષ્ટો-કરુવોદ્ધ , નવ-ચીશ
મધન્યવ યજ્ઞત, અહુવ અસ્તવધતિ
પધતિ-દ્રાંમ, નોધત પધતિશતાંમ
વિધેનતિ.

યો યજ્ઞધતે હૃરે, યત અમૅષમ રએમ
અઉરુવત અસ્પેમ . પધતિશતાતેએ તંમ-
હુદાંમ , પધતિશતાતેએ તંમસચિથ્રનાંમ
દ્યેવનાંમ , પધતિશતાતેએ તાયુનાંમચ
હુજસનાંમચ, પધતિશતાતેએ યાતુનાંમચ
પધરિકનાંમચ, પધતિશતાતેએ ધથે-

જહો મરેપઆનહે. યજ્ઞધતે અહુરેમ
મજંદાંમ, યજ્ઞધતે અમૃષે રપેન્તે, યજ્ઞ-
ધતે હુઆમ ઉરવાનંમ, કનાવયેધતો
વીરપે મધન્યવચ યજ્ઞત ગએથયાચ, યો
યજ્ઞધતે હૃરે, યંત અમૃષેમ રએમ અઉર-
વત-અરપેમ.

યજ્ઞધ મીથ્રેમ વાઉર-ગઆયઆધતીમ,
હુજરગઆપેમ જએવરે ચમનંમ.
યજ્ઞધ વજરેમ હુનિવીજ્ઞતંમ, કમરેધે
પધતિ દએવનાંમ, મિથ્રો યો વાઉર-ગઆ
યઆધતોધશ. યજ્ઞધ હુખંધ્રેમચ, યત
અસ્તિ હુખંધ્રનાંમ, વહિરતંમ અન્તરે
માઆહુમચ હૃરેચ.

અહે રય ખરેનહુચ, તંમ યજ્ઞધ
સુરન્વત યસ્ત, હૃરેક્ષએતંમ અમૃષેમ
રએમ અઉરવત-અરપેમ, જઆધ્રાજયો,

હૃરેશ્વએતંમ અમૃતંમ રએમ અઉરવત
અરુપંમ યજ્ઞમધદે. હુઆમ ચો ગવ
અરેમન, હિજવો દડ્ડુડ્ડુ, માંથય
વચય પ્યઆથનય, જઆથાખયસ્ય
અરુશુખધએમખયસ્ય વાધજ્ઞિખયો.

ચેડ્ડે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વડ્ડો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત
હુયા, યાઓડ્ડાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્ઞદ ખોદાએ
અવજ્ઞની મરુદમ, મરુદમ સરદગાં,
હુમા સરદગાં, હુમઆયસતે વહાં,
ઉએમ વહેદીને માજદયસનાં, આગાહી
આસ્તવાંનો નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ.
(પ્રગટ પઢવું) યથા અહુ વધર્યો ૨)
યસ્નંમય વહ્મંમય અઓજસ્ય જવરંય

આક્રીનામી, હૃદયએતહે અમંપહે રએ-
વહે અઉરવત-અરપહે. અપેમ વોહુ ૩.

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાખ્યો
જઝાંથાખ્યો, સ્ત્રએશતાખ્યો જઝાંથા-
ખ્યો, દહ્મો-પધરિ-અહુરશતાખ્યો જ-
ઝાંથાખ્યો. અપેમ વોહુ ૧). અહમાધ
રએશય - હજડરેમ--જસ મે અવડહે
મજદ, —કરે મેજદ. અપેમ વોહુ ૧)

રેજ નેકનાંમ રેજ પાકનાંમ રેજ
પાક મુખારક (જે રેજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દામાન . કનઝાંથ અહુ-
રહે મજદાઝા, તરોધદીતે અહુરહે
મધન્યેઉશ, હુધયા વરશતાંમ હયત
વસ્ના કૃષોતેમમ . સ્તઝાંથિ અપેમ ,
અપેમ વોહુ ૧)

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. પુરશેઠ-
અમર્ગ, રયોમંદ અઉરવત્ અરુપ ઘેર-
સાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી
પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં,
આગાહી રવાઇ ગવાફીન્ગાનો બાદ,
હુકુત કેધર જમીન એદુન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અર્પેમ વૉહુ ૧)

(દખાણુ દીશા તરફ મોહું કરીને બણવું)
દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે
જરથુશતી. નંમસ-તે અપાઉમ સંવિશતે,
અરેદવી સુરે અનાહિતે. અપઝાને અર્પેમ
વૉહુ ૧). નંમે ઉર્વધારે વડ્ડહી મજદધાતે
અપઝાને. અર્પેમ વૉહુ ૧). ધૂરેક્ષએતમ
અર્પેમ રએમ અઉરવત્ અરુપેમ યજ-

મધદે. અર્પમ વાહુ ૧). પુરશેદ અમર્ગ
રયોમંદ અર્વિત અરુપ યેરસાદ. અર્પમ
વાહુ ૧).

(પુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

ખીલ સમ્રળી પેદાયશોની આગમજ આ હોરમજદ તુને
ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર વરધી કરનાર
ખોરશેદ ઇજદ અમારી મદદે પોહ્યો. સાચા વિચાર, સાચા
વચન અને સાચાં કામને અમે પકડી રાખીએ. અને જુઠા
વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઈએ.
ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ,
જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ
અપવીત્રાઈ અને ગલીચીનો નાશ થાયછે. પાણી, જમીન અને
ઝાડપાંતો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધેછે અને પવિત્ર
થાયછે. જે સુરજ નહીં ઉગે તે આએ દુન્યામાં ફાઈખી
જનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સમ્રળે ઠકાંણે અંધાર
પંથરાઈને આખાદીનો નાશ થાય. જે ફાઈ ખોરશેદની ખુબી
ખીજાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોચા દાદાર હોરમજદને
ખીજાંનવા અને તેની આરાધના કરવા ખરાખર છે.

મેહેર નીઆએશ .

પ નાંમે યજ્ઞદાંત હોરમજ્જદ ખોદાએ
 અવજ્જની, ગુરજ ખરહે અવજ્જયાત. મે-
 હેર ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખેરસાદ . અંજ
 હુમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ. અંજ
 હુરવસ્તીન દુશમત દુજ્જૂપત દુજ્જવરેશત ,
 મેન પ ગેથી મનીદ , ઉએમ ગુફત ઉએમ
 કદ્ ઉએમ જરત , ઉએમ છુન છુદ્
 અસ્તેદ. અંજાંન ગુનાહ મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની,
 ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન , પસે ગવશની
 પ પતિત હોમ .

નમસ્સ-તે અહુરમજ્જદ, (ત્રણ વાર)
 શ્રીશચિત પશે અન્યાધશ દામાંન. નમે
 વે અમૃષા રપેન્તા, વીરપે હેરે

હુજાઓપાઓ, અગ્રેતત જહાત અહુરેમ
મજદાંમ, અગ્રેતત અમંષે રપેન્તે,
અગ્રેતત અપઓનાંમ ક્વપિથ, અગ્રેતત
વયાંમ દરેધોખ્યાતેમ, દનઓથ અહુરહિ
મજદાઓ, તરેધદીતે અહુરહિ મધન્યેઉશ,
હુધથ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફરષોતેનમ.
સ્તઓમિ અપંમ, અપંમ વોહુ ૧).

કસ્તુયે હુમતોધખ્યસ્યા, હુખતોધ-
ખ્યસ્યા, હુરશતોધખ્યસ્યા; માંથવોધખ્યસ્યા
વખંધવોધખ્યસ્યા વરશતવોધખ્યસ્યા. અધ-
ખિગધર્યા હધથે, વીસ્પા હુમતાયા,
હુખતાયા હુરશતાયા; પધતિરિચ્યા હધથે,
વીસ્પા હુશમતાયા, હુજૂખતાયા હુજવરશ-
તાયા. ફેરા વે રાહી અમંષારપેન્તા,
યસ્નમ્યા વહમંમ્યા, ફેરા મનહુહા
ફેરા વચહુહા ફેરા વ્યઓથના, ફેરા

અહુયા, ફેરા તન્વસ્યીત ખખ્યાઓ
 ઉશતનંમ; સ્તઅંમિ અર્ષમ . અર્ષમ
 વૉહુ ૧).

નંમે અહુરાધ મજદાધ, (ત્રણ વાર)
 નંમે અર્ષએધખ્યો સ્પેન્તએધખ્યો,
 નંમે મિથ્રાધ વૉહિર-ગઅંયઅંધતેએ,
 નંમે હૃરંક્ષએતાધ અઉરવત્ અસ્પાધ,
 નંમે આખ્યો દાધથ્રાખ્યો, યાઅં અહુરહે
 મજદાઅં. નંમે ગેઉશ નંમે ગયેહે,
 નંમે જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અપઅંનો
 દ્રવષેએ, નંમંમ વીરપયાઅં અપઅંનો
 સ્તૉમશ, હુમથ્યાધત્ય ખવાંધથ્યાધત્ય યુખ્યાં-
 ધથ્યાધત્ય.

(હાવન ગેહમાં) વૉહુ ઉખ્યા
 મનહુ દાથ્રા અપાયા ઉશતા તનૂમ
 (ત્રણ વાર) અર્ષમ વૉહુ ૩).

(રૂપિથવન ગેહમાં) ૬૬ ધમા રઆયાઆ
અરંજિશતમ અરંજિમનાંમ (ત્રણ વાર)
અપેમ વાહુ ૩).

(ઉજરન ગેહમાં) ૬૭ યહમી રપેન્તા
થવા મધન્યુ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અપેમ વાહુ ૩).

મિથ્રમ વાઉર ગઆયઆધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, અર્શ-વચડ્હમ વ્યાપ્રનંમ હજ્ઞ-
ડ્ર ગઆપેમ હુતાશતમ, અએવર-ચમ
નંમ, અરંજનંતમ, પેરથુ-વએધયનંમ,
સૂરંમ અપ્રકનંમ, જધાઉરવાઆડ્હમ.
મિથ્રમ વીરપનાંમ દપ્પયુનાંમ--દડ્હુ-
પધતીમ યજ્ઞમધદે, યિમ કદથત અહુરો
મજ્ઞદાઆ, અરંનડ્હસ્તમંમ મધન્યવ-
નાંમ યજ્ઞતનાંમ, તતનો જમ્યાત
અવડ્હે, મિથ્ર અહુર અરંજનંત. મિથ્રમ

વૉઉર-ગાઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે.
 તિશત્રીમ દૂરવો યમનંમ યજ્ઞમધદે.
 (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ યજ્ઞમધદે. તિશત્ર-
 ચેન્યો યજ્ઞમધદે, તિશત્રયો રએવાઓ
 ખરેનડ્ડિહાઓ યજ્ઞમધદે, વનન્તંમ
 સ્તારંમ મજ્જદધાતંમ યજ્ઞમધદે. તિશત્રીમ
 સ્તારંમ રએવન્તંમ ખરેનડ્ડિહન્તંમ
 યજ્ઞમધદે. શ્વાપંમ ખધાતંમ યજ્ઞમધદે,
 કરવાનંમ અકરેનંમ યજ્ઞમધદે. કરવાનંમ
 દરેધો ખધાતંમ યજ્ઞમધદે. વાતંમ
 રપેન્તંમ હુધાઓડહુંમ યજ્ઞમધદે.
 રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અ-
 પઓનીમ યજ્ઞમધદે. દએનાંમ વડ્ડિહીમ
 માજ્જદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે. પથાંમ ખાસ્તા-
 ધતીમ યજ્ઞમધદે. કરેનુમન્તંમ સૂરેમ
 યજ્ઞમધદે. સઓડન્તંમ ગધરીમ મજ્જદ-

ધાતમ યજ્ઞમઘદે, વીરપેમચ અપવન્મ
મઘન્યઓમ યજ્ઞતમ યજ્ઞમઘદે, વીરપેમચ
અપવન્મ ગએથીમ યજ્ઞતમ યજ્ઞમઘદે,
હઓમ ઉરવાન્મ યજ્ઞમઘદે, હવાંમ
ક્રવપોમ યજ્ઞમઘદે, જસ મે અવંડહે
મજદ, અપાઉનાંમ વડ્ઉહીશ સૂરાઓ
રપેનતાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમઘદે. મિથ્રમ
વાંરિર - ગઓયઓઘતોમ યજ્ઞમઘદે.

અપેમ વૉહુ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્નો,
જરથુશત્રિશ, વીદએવો, અહુર-તક
એષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથ્રહે
વાંરિર ગઓયઓઘતોમશ, હજ્જર ગઓ-
પહે, ખએવર-ચમનો, અઓઘતો
નામનો યજ્ઞતહે, રામનો ખાસ્તહે,
દનઓથ્ર યસ્નાઘચ વહ્માઘચ દનઓથ્રાઘચ
કસસ્તયએચ. યથા અહુ વધ્યો જઓતા

ક્રામે ઋતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ત હુચ
 ક્રા અપવે વિધવાઓ ઋઓત્ત, મિથ્રમ
 વાઉર-ગઓયઓધતીમ્ યજ્ઞમધદે, અર્શ
 વચ્છુમ વ્યાખનંમ, હુજ્જર ગઓપંમ
 હુતાશતંમ, ખએવર-ચખનંમ ખરજન્તેમ,
 પરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ અખડનંમ,
 જધાઉરવાઓહુમ.

મિથ્રમ અધવિ-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે,
 મિથ્રમ અન્તરે-દિખ્યૂમ યજ્ઞમધદે.
 મિથ્રમ આ-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ
 ઉપધાર-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ
 અધધાર-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ
 પધાર-દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ-અગ્રાપ
 દખ્યૂમ યજ્ઞમધદે.

મિથ્ર અહુર ખરજન્ત અધથેજ્ઞંહુ
 અપવન યજ્ઞમધદે, રત્રેઉશચ માઓહ-

હુમ્મય હુરેય. ઉરવરાઓ પધતિ ખરેરમ
 ન્યાઓ, મિથ્રમ વીરપનાંમ દખયૂનાંમ
 દહુપધતીમ યજમધદે. અહે રય
 ખરેનહુય તમ યજમહ સુરન્વત યસ્ન,
 મિથ્રમ વાઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓ-
 થાખયો મિથ્રમ વાઉર-ગઓયઓધતીમ
 યજમધદે. રામપયનંમ હુપયનેમ અધર-
 યાખયો દહુહુખયો.

આચનો જમ્યાત અવહુહે, આચનો
 જમ્યાત રવહુહે, આચનો જમ્યાત રફન-
 હુહે, આચનો જમ્યાત મર્જદિકાધ,
 આચનો જમ્યાત ખએપજયાધ, આચનો
 જમ્યાત વેરેશ્રદ્ધાધ. આચનો જમ્યાત
 હુવહુહાધ, આચનો જમ્યાત અપવસ્તાધ.
 ઉમ્મો અધવિથૂરો, યસ્નયો વહુમ્યો, અન-
 અધવિ--દુખ્તો, વીરપમાધ અહુઉહે

અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝાંયઝાં
ધતિશ.

તમ અમવન્તમ, યજતમ સુરમ,
દામોહુ સવિશતમ, મિથ્રેમ યજોઘ જઝાં
ધાળયો. તમ પધરિજસાધ, વન્તય
નમઝ્હુય, તમ યજોઘ સુરન્વત યસ્ન,
મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતામ, જઝાં-
ધાળયો, મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ
યજમઘદે. હુઝાંમ યો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો દઝ્હુઝ્હુ, માંધ્રય વચય ધ્યઝાં-
ધનય, જઝાંધાળયસ્તય, અરશુખધઝેઝળય-
સ્તય વાધજિજયો.

ચેંઝ્હુ હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી
વઝ્હો, મજદાઝાં અહુરો વઝેથા અષાત
હયા, યાઝાંઝ્હાંમયા તાંસ્તયા તાઝાંસ્તયા
યજમઘદે, યથા અહુ વધયો (૨).

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ બોદાએ
 અવજીની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં હુમા
 સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ
 વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્ત-
 વાંની, નેકો રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ
 પઢવું) યથા અહૂ વધર્યો ૨) યસ્નંમય વહ-
 મંમય, અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ,
 મિથ્રુ વૉઉર--ગઓયઓધતોધશ,
 હજુર--ગઓપહે બએવર--ચમનો,
 અઓપ્તો નામનો યજતહે, રામનો બા-
 રતહે. અષમ વૉહૂ (૧). અહમાધ
 રએશ્ય-હજુરેમ-જસ મે અવહૂ
 મજદ-કેરફેહ મોજદ. અષમ વૉહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ, રોજ
 પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
 માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે જેહ હોય તે પઠવી) નમાજ દાદારે ગેહાન હાંમાન . ફનઆથ અહૂરહે મજદાઆ, તરોઈદીતે અંડરહે મધન્યેકેશ, હમથ્યાવરશતાંમ હયત વસ્ના ક્રષોતમમ, સ્તઆમિ અષમ, અષમ વોહુ ૧) ગુર્જ ખરહે અવજાયાત, મેહર ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાદ . અમાવન્દ પીરોજ-ગર, અમાવંદો પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવા-ક્રીંગાની ખાદ. ફત કેથેર જમીન એદુન ખાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન . અષમ વોહુ ૧). (દખાણ દીશા તરફ મોહુ કરીતે ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માંજદયસ્ની દાદે જરથુશતો. નમસ તે અષાઉમ સંવિશતે અરેદવી સૂરે

અનાહિને. અપઝાને અપેમ વાહુ ૧).
 નેમો ઉર્વધરે વહુહિહ મજદધાતે અપ-
 ઝાને. અપેમ વાહુ ૧). મિથ્રમ વાઉર
 ગઝાયાઝાધતીમ યજમધદે. અપેમ વાહુ
 ૧). મેહર ફાગયોદ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાદ
 અપેમ વાહુ ૧).

(મેહર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આખાદી પાંચરનાર તથા વાજખી ધનસાફ કરનાર
 મેહર ઇજદ અમારી મદદે પાંહચો. તમામ દેશોનો દેશ
 પતી મેહર ઇજદ જે સાચા શખુન બોલનાર, મીજલસમાં
 આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષ્ણ
 શક્તિવાળો, ખુલંદ દરજ્જાનો, જગરૂત અને ખહાફુર છે
 તેને અમે વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે,
 અમારી આખાદીને માટે, અમારી મદદને માટે તથા અમારી
 અને અમારાં કુટુંબોની વરધીને માટે મેહર ઇજદની રોશની
 ફુયાના સઘળા ભાગોમાં પંચરાઈ રહો.

દોઆ વીરપ હુમત.

 વીરપ હુમત વીરપ હૂખત વીરપ
 હૃશત, બઝાઘો-વર્શત. વીરપ દુશમત
 વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજૂવર્શત, નોખત
 બઝાઘો-વર્શત. વીરપ હુમત વીરપ
 હૂખત વીરપ હૃશત, વહિશતમ અઝ્-
 હુધમ અશએત. વીરપ દુશમત વીરપ
 દુજૂખત વીરપ દુજૂવર્શત, અચિશતમ
 અઝ્હુધમ અશએત. વીરપનામચ હુમત
 નાંમ હૂખતનાંમ હૃશતનાંમ, વહિશત
 અઝ્હુધ; આઅત હુચચિઞ્મ. અપ્પમ
 વોહૂ ૧). (તણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીરપ હુમતનો સાર.)

બુધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને
 સાચાં કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર,
 જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા

વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહુશત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ધસડી જાય છે.

દોઝા નામ્ સેતાયશને.

દનઝાથ અહુરહે મજદાઝા. અષમ વોહુ ૧). બનામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દહે બક્ષાયેશગરે મેહુરબાન. નામ સેતાયશને ઝોઝે અહુરમજ્દ, હુમા બુદ્ધ ઝો હુમા હુસ્ત ઝો હુમા બેદ્. નામે યજ્ઞદે રૂપેના મીનો. અન્દરઅચ્ મીનોયાંન મીનો. અજશ બુદ્ધ--અશ-યક્ નામ અહુરમજ્દ અચ્. બોદાઝે મહેસ્ત, ઝો તવાના ઝો દાના ઝો દાદર, ઝો પરવરતાર ઝો પાના ઝો પાવર, ઝો કર્દેદ્ગર ઝો અવક્ષીદાર, અવીજેદ્ વેદ્-દાદસ્તાંની ઝો હુમાઝેર.

સેપાસ ઓએ વજોર્ગે હુસત્યાંન, કે
 આક્રોહ અવનીદ, ઓપ-ખેશ અન્ગાંમ
 ખતી કોર ઓ દાનાઇ, અવરતર શશ
 અમશાસ્પન્દાંન, અવદ વેશ યજ્ઞદાંન,
 રોશન ખહુશત ગરોથ્માન, ઓ ગેરદે
 આસ્માન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે
 ખાંમી, ઓ સતરે વશ-તોખ્મ, ઓ ખાદ
 ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ,
 ઓ કમીન ઓ ઉરવર, ઓ ગોસ્પન્દ
 ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મરુદ્દમ.

યજ્ઞશને ઓ ન્યાયશને, અંજ ઓએ
 ખોદાએ કર્દેગર, કે મેહ કર્દે અંજ હર
 ગતીહા હુદેશનાન, મરદુમ પ ગોખાએશ,
 માદાંન દાદ ઓ શેહ્યોરીએ હુન્ગાંમ,
 રાઈતીદારીએ દામાંન, પરખમ અંગી-
 જશને પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીરપ-આગાહ અશ
ખાવર, કેશ કેસ્તીદ પ જરથુશત સ્પેત-
માંન અશો ફરોહર, અશતશએ ઓધ
દામાંન, દીનદાનેશને વરોએશને, આસ્ત
ખેરદી, ગાશો સૂત-ખેરદી. દાનાધ ઓ
રાધનીદારીએ વીરપ હસ્તાંન, ઓ ખૂદાંન
ઓ ખેદાંન, ફહુન્ગાન ફહુન્ગ માથ-
સ્પેન્ત, કુ ખેદ રવાન હુ—પૂલ, ઓ
ખુપ્તારો અજ દુજખ, વદાર દાર, ઓએ
આંને પહેલૂમ અખોઆંન, અશોઆન
રોશન હુન્દ, હુખોધ હમા-નેકી.

પ ફમાને તો ખાવર, પ ફમાને
તો ખાવર, પ ફમાને તો ખાવર; પદીરમ
ઓ મીનમ ઓ ગાયમ, ઓ વરજમ
દીને વેહ અવીજેહ, આસ્તવાન હોમ

પ હર કંરક, અવાક્ષ અંજ વીરપ બજે,
અર્વાજે દારમ ખુદશ આસ્નીદ કુનશને,
પરહીજશને ઓ પાક, શશજોરાંને જાન,
મનશને ગવશને કુનશને, ઓ વીર ઓ
હોશ ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો કંરકગર તવાનમ કદ્,
આંને તો પરસ્તશને, પ વેહ—મનશને
વેહ ગવશને વેહ વર્જશને, વશાએમ
રાહિ રોશન, કે ઓમ નરસદ્ ગેરાન પજદ
દાજખ, વદીરમ પચેશંદગ. ઓ રસમ
આને બેહશતે પૂર—ખાએ, હરવસ્પ-
પેસોદ ઓ હમાખારી.

સેતાયશને ઓએ અવક્ષીદાર ખોદાએ,
કુકાંમે કંરક, પાદ દહેશને કુનન્દ, ક્રમાંન
રાધનીદારાંન, અવદૂમ બૂજેદ દરવન્દાંન

અચ્ચ અંજ દાજખ, ઓ અવીજેહા
વીનારેદ વીરપ. સેતાયશનેએ
દાદાર અહુરમજદ, હુરવરપ આગાહ, ઓ
તવાના ઓ તવન્ગર. હુત અમંશારપન્દ,
ઓ ખંહરામ યજદે પીરોજગર, દુશમન
જદાર, અમ હુતાશતે ખેરસાદ. અવેમ
વોહુ ૧. (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો ખસનાર, યુનાહ માફ કર
નાર, બુલંદદરજજનો, ઈનસાફી, સર્વ શક્તિવાન, ગેબી
આમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ કરનાર
છે તેની હું સ્તુતી કરું છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને
પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેજેજ આસ
માન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા,
ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ
ખધાઆમાં તેજે માણસને અકલ આપીને સઉથી ચઢતે
દરજજેડું બનાવ્યું છે. તેજેજ પેગંબર જરથોસ્તને દીન
આપી આએ દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બધે હવસોને

દાબી સવાખના કામે હું કરું જ્યો કરીને મારા મરણ
પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરું અને બુલદે
બેહશતરુ ઉતમ સુખ મેલવું, દાદાર હોરમજદ, સાતે
અમશારપદ અને કૃતહુમંદ બેહરામ ઈજદ મારી મદદે
પાંહચા.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

અંજ હુમા ગુનાહ પ પતિત પશે
માંન્ઓમ . અર્પમ વૉહૂ ૧).

ૐ નમો આઝ્ઝાહુમ અસહુમય
ષાધથ નામય, ગઝ્ઝાયઝ્ઝાતિનામય,
મઝ્ઝેથનનામય અવો-ખરેનનામય, અ
પામય જ્ઞમાંમય ઉર્વરનામય, અહુહા-
ઝ્ઝાસ્ય જ્ઞમો, અવહુહુય અનો, વાતહુય
અષઝ્ઝાનો, સ્ત્રામ માઝ્ઝાહુહો હુરો,
અનઘનામ રઝ્ઝાયહુમ પ્રધાતનામ,
વીરપનામય, સ્પેન્તહે મધન્યેઉશ

દામનાંમ અપઘ્નાનાંમ, અપઘ્નાનિ-
નાંમચ અપહ્લે રથવાંમ . અપ્પમ વૉહ્
૧). (ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન
ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ
તથા રપિથવન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજ્જરન
ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ
અનુક્રમે અઢેકીવાર ફરીને પઢવું.) અહ્માધ
રએશચ, હજ્જરેમ, જસમે અવહ્લે
મજ્જ, ઉરુકે મોજ્જ. અપ્પમ વૉહ્ ૧).

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જમાએ શહેરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો,
પાણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન પવન, તારા, ચંદ્ર અને
સુરજ એ બધાએને નેમાજ હોજો. રૂપનામીનોને લગતી
તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીએને નમસ્કાર
હોજો.

માહ બખતાર નીઆએશ.

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દ
 જોદાએ અવજ્ઞાનો, ગુરજ ખરહો
 અવજ્ઞાયાદ. માહ બખતાર માહ યજ્ઞદ
 બેરસાદ.

અંજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ,
 અંજ હર્વેસ્તીન દુશમત દુજ્ઞાજત
 દુજ્ઞવરેશત, મેમ પ ગેથો મનોદ, ઉઝમ
 ગુફત ઉઝમ કદ ઉઝમ જસ્ત, ઉઝમ
 બૂન બૂદ એસ્તેદ; અંજ આંન ગુનાહ
 મનશની ગવશની કુનશની, લના રવાંની
 ગેતી મધન્યુઆંની, ઓએ અવાજશ
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ

 સર નમાવતાં નમાવતાં (લગુવું)

નૈમે અહુરાધ મજ્દદાધ, નૈમે અહુરાધ

મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ; નૅમો
અમૅષએઇઝયો સ્પૅન્તએઇઝયો, નૅમો
માઝ્ઝાડ્ઝાઇ ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ, નૅમો પધતિ
દીતાઇ નૅમો પધતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ
મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇઝયો સ્પૅન્ત-
એઇઝયો, નૅમો માઝ્ઝાડ્ઝાઇ ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ,
નૅમો પધતિ-દીતાઇ નૅમો પધતિ-દીતે.
નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએ-
ઇઝયો સ્પૅન્તએઇઝયો, નૅમો માઝ્ઝાડ્ઝાઇ
ગઝ્ઝાચિથ્રાઇ, નૅમો પધતિ દીતાઇ નૅમો
પધતિ-દીતે.

દનઝ્ઝાથ્ર અહુરહે મજદાઝ્ઝા, તરે-
ઇદીતે અઁરહે મધન્યેઉશ; હુધથ્યાવર-
શતાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્ષેત્તૅમ્મ . સ્તઝ્ઝામિ
અવૅમ . અવૅમ વૅહ્ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશિત્રશ

વીદ્યએવો અહુર—તકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએચ, માઆંડુહુ હે ગાઆચિથ્રાહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઆં, ગેઉશચ પોઉર-સરેધયાઆં, દેનઆંથ્ર યસ્નાધચ, વહ્માધચ, દેનઆંથ્રાધચ, કસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધરૂયો જાઆંતા ક્રામે મૃતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ર હચ, ક્રા અષવ વીદવાઆં મ્રઆંત.

નૅમો અહુરાધ મજદાધ, નૅમો અમૅષ-એધબચે! રપેન્તએધબચો, નૅમો માઆંડુ-હાધ ગાઆચિથ્રાધ, નૅમો પધતિ-દીતાધ નૅમો પધતિ-દીતે.

કત્ર માઆં ઉદ્યેધતિ, કત્ર માઆં નૅરૅશસધતિ, પન્ચ-દસ માઆં ઉદ્યેધતિ, પન્ચ-દસ માઆં નૅરૅશસધતિ, યાઆં હે ઉદ્યાંસ્તાતો, તાઆં નૅરૅશસાંસ્તાતો, તાઆં

નરેશ્વરાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉદ્યાંસ્તાતસ
ચિંત.

કે યા માઓ ઉદ્યેધતિ નરેશ્વસધતિ
શ્વત્ર.

માઓડ્હમ ગઓચિદ્રમ, અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદ. તત્ માઓડ્હમ
પધતિ-વએનંમ, તત્ માઓડ્હમ
પધતિ-વીસંમ, રઓક્ષનંમ માઓડ્હમ
અધવિ-વએનંમ, રઓક્ષનંમ માઓડ્હમ
અધવિ-વીસંમ, હિશતંન્તિ અમંષાઓ-
રપેન્ત, ખરેનો દારયેધન્તિ, હિશતંન્તી
અમેષાઓ રપેન્ત, ખરેનો બક્ષન્તી જ્ઞમ
પધતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ર યત્ માઓડ્હહે રઓક્ષનિ
તાપયેધતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ જધરિ-

ગઆંનનાંમ , જરમએમ પધતી જેમાત
 ઉજુદ્યેધતિ. અન્તરે-માઆડ્હાઆસય,
 પેરેનો-માઆડ્હાઆસય, વીપતથાઆ-
 સય. અન્તરે માઆડ્હુમ અપવન્મ
 અપહે રતૂમ યજમધદે, પેરેનો-માઆડ્હ-
 હુમ અપવન્મ અપહે રતૂમ યજમધદે,
 વીપતથેમ અપવન્મ અપહે રતૂમ
 યજમધદે.

યજમધ માઆડ્હુમ ગઆંચિથ્રમ ,
 બધમ રએવન્તેમ , ખરેનડ્હન્તેમ , અ-
 ક્કનડ્હન્તેમ , તક્કનડ્હન્તેમ , વરેચડ્હ-
 ન્તેમ , ક્ષતાવન્તેમ , ધર્શતવન્તેમ , યઆ-
 ક્ષતિવન્તેમ , સઆકવન્તેમ , જધરિમ્યા-
 વન્તેમ , વોહવાવન્તેમ , બધેમ બએષ-
 જમ .

અહે રય ખરેનડ્હય, તેમ યજમધ

સુરન્વત યસ્ત, માઝાહુમ ગઝાચિથ્રમ-
જઝાથાજયો, માઝાહુમ ગઝાચિથ્રમ
અપવન્મ અપહે રતૂમ યજમધદે.

હઝોમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-
હઝહઝહ, માંથ્રય વયય બ્યઝાથનય,
જઝાથાજયસ્ય અરશુજધએધજયસ્ય
વાધ્નિજયો.

યેહઝે હાતાંમ આઅત યેસ્તે પધતો
વહઝે, મજદાઝા અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઝાહુમયા તાંસ્યા તાઝાસ્યા
યજમધદે.

(જાજમાં પઢવું) હોરમજદ જોદાએ
અવજુની મરડમ, મરડમ સરદગાં,
હમા સરદગાં, હમ બા યશને વહાં,
ઉએમ વહેદીને માજદયસ્તાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ એદુન બાદ્.
(પ્રગટ પદ્ધતું) યથા અહુ વધર્યો ૨).

યસ્નમય વહ્નમય અઘ્મોજસય જ-
વરેય આક્રીનામિ, માઘ્મોઙ્હુદે ગઘ્મો-
ચિથ્રદે, ગેઉશય અએવોદાતયાઘ્મો, ગેઉ-
શય પોઉરૂ-સરંધયાઘ્મો, અર્ધમ વોહુ ૩).

હસ્ત અર્ધમ વરંધમય, હસ્ત ગેઉશ
ખાધ્રોનહીમ, હસ્ત નરાંમ પડિવંતમ,
સ્તાહિતાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ
અવર્તમનનાંમ, હુથ-વનતાંમ હુર્મરંથે,
હુથવનતાંમ દુશમધન્યુશ, સ્તેરપતાંમ
ચિથ્ર અવંહુમ.

યજ્ઞત પોઉરૂ-ખરેનઙ્હુ, યજ્ઞત પોઉરૂ-
અએષજ, ચિથ્રવો બુયારેશ મસાંનાઘ્મો,
ચિથ્ર વો જવનો સવો, ચિથ્રમ બોધત

યુંજ્ઞમચિત્ત, ખરેનો યજ્ઞમનાથ આપો
દાયત, અર્ધમ વાહુ ૧.

અહમાથ રએશય-હુજડરેમ, -જસ મે
અવડહે મજદ-કરેકે મોજદ.

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ,
રોજ પાક મુખારક; (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન દાંમાન, દનઆથ. અહુરહે
મજદાઆ, નંમો અહુરાથ મજદાથ,
નંમો અમૈષએધળયો સ્પેન્તએધળયો,
નંમો માઆહુહાથ ગઆચિથરાથ, નંમો
પધતિદીતાથ નંમો પધતિ-દીતે. અર્ધમ
વાહુ ૧). ગુરજ ખરહે અવજાયાહ, માહ
બખતાર માહ યજ્ઞ જેરસાહ, અમા-
વંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી.

દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન, આગાહી
રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ, હકૂત
કેશવર જમીન, અએદૂન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અપ્પેમ વોહૂ ૧.

 (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને
પઢે) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્નીદાદ
જરથુશ્તી. નંમસ-તે અપાઉમ સંવિસ્તે
અરદ્વિસૂર અનાહિતે, અપઅંને અપ્પેમ
વોહૂ ૧).

નંમો ઉરવધરે વહુઉહિ મજદધાતે
અપઅંને અપ્પેમ વોહૂ ૧).

માઆહુએમ ગઆયિથ્રેમ અપવનંમ
અપહે રતુમ યજમધદ. અપેમ વોહૂ ૧.

• માહ બખતાર માહ યજ્ઞદ બેરસાદ.
અર્પેમ્ વોહુ ૧).

(માહ બખતાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર હોરમજ્ઞદ, અમશાર્પદ અને માહાતાબને હું નમુંછું. આ ખોદા તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે ? અમશાર્પદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન ઉપર પાંથરી નાંખેછે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા કુટેછે; માહ યજ્ઞદ જે ખસેશ કરનાર, ખોરેહવાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપત્તી બક્ષનાર, કઠિવત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, હીલોતરી આપનાર, તંદ-રોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે. તેને હું વખાણુ છું.

અર્ધ્વીસૂર નીઆએશ.

પ નામે યજ્ઞદાંન, હોરમજ્ઞદ ખોદાએ, અવક્મૂની, ગુરજ ખરહુ અવક્મયાત, આવાં અર્ધ્વીસૂર ખાંતુ બેરસાદ.

અંજ હુમા ગુનાહ પતેત્ર પશેમાન.
 ઓમ. અંજ હુરવસ્તીન દુશમત્ર દુશ્નૂ
 ખત્ર દુશ્નૂવરેશત્ર ; મેન પ ગેથો મનીદ્,
 ઉએમ ગુપ્ત્ર ઉએમ કદ્ ઉએમ જસ્ત્ર,
 ઉએમ યુન યુદ્ એસ્તેદ્. અંજન ગુનાહ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની
 ગેથી મધન્યુઆંની, ઓએ અવાક્ષ પશે-
 માન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

દ્વનઆથ્ર અહુરહે મજદદાઆ, તરો-
 ધદીતે અંહુરહે મધન્યેઉશ ; હુધથ્યાવર-
 શતાંમ હિત્ર વસ્ના ફેરષોત્તેમમ. સ્તઆમી
 અષમ. અષમ વોહુ ૩).

ફવરાને મજદદયસ્નો જરથુશિત્રશ
 વીદ્યેવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય
 તે પદવી) ફસસ્તયએય.

અપાંમ વંહુહીનાંમ મજદદધાતનાંમ,

અરેદુયાઓ આપે, અનાહિતયાઓ
અપઓન્યાઓ; વીરપનાંમય અપાંમ
મજદદાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉર્વરનાંમ
મજદદાતનાંમ, દનઓથ યસ્નાધય
વદ્ધાધય દનઓથાધય કસસ્તયએય.
યથા અહુ વધ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે,
અથા રતુશ અપાતચિત હય, કા અપવ
વિધવાઓ ઝઓતૂ, યથા અહુ વધ્યો ૧૦.

ઝઓતૂ અહુરો મજદદાઓ, રિપતમાધ
જરથુશત્રાધ, યજએષ મે હીમ, રિપતમ
જરથુશત્ર, યાંમ અરદ્દીમ સૂરાંમ અના-
હિતાંમ, પેરેથુ-કાકાંમ, બએષજયાંમ,
વીદએવાંમ, અહુરો-તકએવાંમ, યેસ-
ન્યાંમ અહુતિહ અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ
અહુતિહ અસ્તવધતે. આધુ—કાધનાંમ
અપઓનીમ, વાંથેવો-કાધનાંમ અપઓ-

નીમ, ગઝેથો-ક્રાધનાંમ અપઝ્યાનીમ, ધઝેતો-ક્રાધનાંમ અપઝ્યાનીમ, દઝુ-ક્રાધનાંમ અપઝ્યાનીમ.

યા વીરપનાંમ અરપનાંમ, હુદ્રાઝ્યા યઝ્યાજ્ઞદધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિપિનાંમ, જ્ઞથાધ ગરેવાંન્ યઝ્યાજ્ઞદધાધતિ. યા વીરપાઝ્યા હાધરિપીશ, હુજ્ઞમીતો દધાધતી. યા વીરપનાંમ હાધરિપિનાંમ, દાધતીમ રથવીમ પઝેમ અવ-અરધતિ.

મસિતાંમ દ્વરાન્ કસૂતાંમ, યા અસ્તિ અવવધતિ મસો, યથ વીરપાઝ્યા ધમાઝ્યા આપો, યાઝ્યા જેમા પધતિ ક્રતચન્તિ, યા અમવધતી ક્રતચધતિ, હુકધસ્યાત હુચ ઝેરજ્ઞહુત, અવિ જરથો વાઉર-કપેમ.

• યઝ્ઞોઽન્તિ વીરુપે કરનો, જરયા વૅઉરુ
કષયા આ, વીરુપો મધ્યે યઝ્ઞોઽધતિ.
યત્ હીશ અવિ ક્રતયધતિ, યત્ હીશ
અવિ ક્રજગરધતિ, અરુદ્ધિ સૂર અનાહીત.
ચેડ્હે હુજડ્રેમ વધરુયાનાંમ, હુજડ્રેમ
અપધજારનાંમ. કસચીત્તય અએષાંમ
વધરુયાનાંમ, કસચીત્તય અએષાંમ અપ-
ધજારનાંમ, ચથ્વરેસતેમ અયરે ખરનાંમ,
દૈરુપાધ નધરે ખરેભાધ.

અડ્હુઝ્ઞોઽસ્ય મે અએવડ્હુઝ્ઞોઽ,
આપો અપધજારો વીજસાધતિ, વીરુપા
ધશ અવી કરુષવાંન્ યાધશ હુપ્ત. અડ્હુઝ્ઞો
ઝ્ઞોઽસ્ય મે અએવડ્હુઝ્ઞોઽ, આપો હુમથ
અવ-ખરધતી, હાંમિનંમય જયનંમય.
હામે આપો યઝ્ઞોઽદધધાધતિ, હા અરુ-
ખાંમ કુદ્રાઝ્ઞો, હા ક્ષત્રીનાંમ ગરેવાંન્,

હા કાશિનાંમ પએમ, યાંમ અજમ
 યા અહુરો મજદાઓ, હુજવરેન ઉજ-
 બધરે, કદથાઇ ન્માનહેય, વીસસય
 જન્તેઉશય દજહેઉશય.

યા અહાત સ્તાઓત યસન્ય સાવયેનિ,
 અહુનંમય વધરિમ સાવયેની, અવંમય
 વહિરતંમ હુસ્વાની, અપસય વજુહીશ
 યઓજદથાની; હુથ અન ગાથુવય વય,
 ગરો-ન્માને અહુરહે મજદાઓ, જસત્ર
 પઓઇયો. દથત અહાત તત અવત્ર
 આયપ્તમ.

અહે રય ખરેનજહય, તાંમ યજીઇ
 સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજીઇ હુયરત
 યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત,
 અન બુયાઓ હુયશતર. અરૂદ્રીમ સૂરાંમ

અનાહીતાંમ અપઓનીમ; જઓઆખયે
અરુદીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અપવર્નમ
અપહે રતૂમ યજમમદે.

હઓમ યે ગવ ખરેસ્મન, હિજવે
દુહુહુ, માંથય વચય બ્યઓધનય,
જઓઆખયસ્ય અરુપુખવએધખયસ્ય
વાધજિખયે.

ચેહુ હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વહુહો; મજદાઓ અહુરે વએથા
અપાત હયા; યાઓહુહાંમચા તાંચા
તાઓચા યજમમદે.

(ખાજમાં પહું) હોરમજદ ખોદાએ
અવજુની મરુદમ, મરુદમ સરદગાં
હમા સરદગાં, હમ ખા યથતે વહાં,
ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન આદ.
 (પ્રગટ પઢવું) યથા અહ્ વધર્યો ર)
 યસ્મંમય વહુમંમય અઘ્ઘાજસ્ય જવર્ય
 આક્રીનામી, અપાંમ વહ્ઉહિનાંમ
 મજ્જદધાતનાંમ, અરેદુયાઘ્ આપો,
 અનાહિતયાઘ્ અષઘ્ઘાન્યાઘ્; વીરપ-
 નાંમય અપાંમ મજ્જદધાતનાંમ, વીરપ-
 નાંમય ઉર્વરનાંમ મજ્જદધાતનાંમ, અષ્મ
 વૌહ્ ૧) અહ્માઘ રઘેશય, હજ્જરેમ,
 જસમે અવહ્હે મજ્જદ, કરે મોજ્જદ.
 અષ્મ વૌહ્ ૧)

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ,
 રોજ પાક્ મુખારક્; (જે રોજ હોય તે
 તે પઢવો) માહ મુખારક્ (જે માહ હોય
 તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી)
 નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન.

દનઔથ્ર અહુરહે મજદાઔ, તરોધદીતે
અંડ્રહે મધન્યેકિશ, હૃધથ્યા વરશતાંમ
હયત્ વસ્તા કૃષોત્તેમમ. સ્તઔમી
અર્ષેમ, અર્ષેમ વૉહુ ૧.

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. આવાં અરધ્વી
સૂર ખાંતુ ઘેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર,
અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે
માજદયસ્તાં, આગાહી રવાધ ગવાક્રી-
ન્ગાની બાદ, હૃક્ત કેથેર જમીન એકુન
બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન,
મન આનો આવાયદ શુદન, મન
આનો આવાયદ શુદન. અર્ષેમ વૉહુ ૧.)

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને બણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્તની દાદ
જરથુશતી, નૅમસંતે અપાઉમ સંવિશતે,

અરધ્વીસુરે અનાહિતે. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ
 વૉહુ ૧). નંમે ઉર્વધરે વડ્ઁહી મજ્ઞદ-
 ધાતે અષઞ્ઞાને. અષ્ઞમ વૉહુ ૧). અર
 ધ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવન્મ
 અષહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. અષ્ઞમ વૉહુ ૧)
 આવાં અરધ્વી સુર ખાંતુ ખેરસાદ્. અષ્ઞમ
 વૉહુ ૧

(આવાં અરધ્વીસુર નીઆએશનો સાર.)

ઓ અરધ્વીસુર ખાતું તું મારી મદદે પાંહચ. જે પ્રમાણે
 દાદાર હોરમઝદે પેગામ્પર જરથોસ્તને કહયું હતું કે "ઓ
 સ્પીતમાન જરથોસ્ત મારી અરધ્વીસુર જે નિર્મળ, બોહોલી,
 વહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી ફર કરનાર, ઇજવા
 અને આરાધના કરવાને લાયક, છંદગી અને ફુનયાને આખાદ
 કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આખાદ
 કરનારી છે તેને તું વખાણુ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણુ
 કરું છું. અએ અરધ્વીસુર ખાતું તું સઘળા મરદોને જોર
 ખસે છે અને જનનારી માતાઓ ના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે

છે. તથા માતાએને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરધવીસુરને હોરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કરખાની અને દેશની આખાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરધીસુરની વખાણુ હું કરું અને તેણીની નંદયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીએને હું પાક કરું.

આતશ નીઆએશ.

(નમવું) દનઆથ્ર અહુરહે મજદાઆ.
નમ-સે તે આતશ મજદાઆ અહુરહે,
હુધાઆ મજિશત યજત. અષેમ વૉહૂ (૧)

પ નામે યજદાંન, હોરમજદે ખોદાએ,
અવળુની, ગુરજ ખરહે અવળયાદ.

(જો આતશ ખેહરામ જધને પઢતા હોઇએ
તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ એહરામ આદર કરા.

(જો આતશ આદરાંન નજદીક પઢતા હોયએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ આદરાંન આદર કરા.

(ઘેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોયએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ દાદગાહ આદર કરા.

અંજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાન-
ઓમ, અંજ હુરવસ્તીન દુશ્મત,
દુજૂજત દુજૂવરેશત, મેન પ ગેથી
મનીહ, ઉએમ ગુફત ઉએમ કદ્ ઉએમ
જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અસ્તેહ; અંજાન
ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની
રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ
પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ.

ઉસ-મોઘ ઉજરેળવા અહુરા,
 આરમઘતી તંવાષીમ દસ્વા;
 રપેનીશતા મઘન્યૂ મજદા,
 વડ્હુયા જવો-આદા;
 અષા હજો એમવત, વોહુ
 મનહુહા ફેસરતૂમ.
 રૂઝાઘ વોઉર-અપાને, દાઘષી
 મોઘ યાવે અખીક્રા;
 તા કષથ્રહા અહુરા, યા
 વડ્હુઉશ અપિશ મનહુહો;
 ફો રપેન્તા આર્મઘતે, અષા
 દએનાઓ કદક્ષયા.
 અત રાતાંમ જરથુશત્રો, તન્વસ-
 ચીત અપયાઓ ઉશતનંમ
 દદાઘતી, પઉર્વતાતેમ મનહુ-
 હુરયા વડ્હુઉશ મજદાઘ;

બ્યઝાથનદ્યા અપાધ યાચા, ઉખધ-
ખ્યાચા સ્તઝાપ્મ ક્ષત્રમચા.

દનઝાથ અહુરહે મજદાઝા. (નમવું)
નમસ-તે આતર્શ મજદાઝા અહુરહે,
હુધાઝા મજિરત યજત અપ્મ વોહુ ૩)

ફવરાને મજદયસ્નો, કરથુશત્રિથ,
વીદઝેવો, અહુર-ત્કઝેવો. (જે ગેહ હોય
તે પઢે). ફસસ્તયઝેચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઝા પુથ્ર, તવ
આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઝા. આથ્રો
અહુરહે મજદાઝા પુથ્ર, ખરેનઝ્હો
સવઝ્હો મજદધાતહે, અધર્યનાંમ ખરેનો
મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનઝ્હો
મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઝા

પુત્ર, કવોઈશ હુઆસવંડુંહે, વરોઈશ
હુઆસવંડુંહે, અસ્તવન્તહે ગરોઈશ
મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરંનંડુંહે। મજદ
ધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુત્ર.
રએવન્તહે ગરોઈશ મજદધાતહે, કાવ
યેહેય ખરંનંડુંહે। મજદધાતહે. આથો
અહુરહે મજદાઓ પુત્ર. આતશ રપેન્ત
રથએશતાર, યજત પોઉરૂ-ખરેનંડુંહે,
યજત પોઉરૂ-ખએષજ, આથો અહુરહે
મજદાઓ પુત્ર. મત વીરપએઈખયો
આતરંખયો, કષ્ટો-નકેષ્ટો નધરયો-
સડુંહે યજતહે. દનઆથ યસ્નાધય
વહમાધય, દનઆથાધય કસસ્તયએય.
યથા અહૂ વધર્યો જઆતા કામે ઝૂતે,
અથા રતૂશ અપાતરિયત હય, કા અષવ
વીધવાઓ ઝૂઆતૂ.

યસનંમય વહ્નંમય, હુર્મંરંતીમય
 ઉશત-ખંરંતીમય, વન્તખંરંતીમય આક્રી-
 નામિ, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ-
 દાઓ, યેસ્નયો અહિ વહ્નયો, યેસ્નયો
 બુયાઓ, વહ્નયો ન્માનાહુ મળ્યાકનામ .
 ઉશત બુયાત અહમાધ નધરે, યસે શ્વા
 બાધ ક્રાયજનધતે, અએસ્મો-જસ્તો,
 ખરેસ્મો-જસ્તો, ગઓ જસ્તો, હાવનો
 જસ્તો.

દાધત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાધત્યો
 બઓધધિ બુયાઓ, દાધત્યો પિથિવ
 બુયાઓ, દાધત્યો ઉપસયેને બુયાઓ
 પેરનાયુશ હરેથ્રે બુયાઓ, દહમાયુશ
 હરેથ્રે બુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે

સચ્ચાચે બુચે અહમ્ય ન્માને, મત્ત-
સચ્ચાચે બુચે અહમ્ય ન્માને, રચ્ચાચહિ
બુચે અહમ્ય ન્માને, વક્ષચે બુચે અહમ્ય
ન્માને, દરેવંમચિત્ત અર્ધપિ જરવાનંમ,
ઉપ સૂરાંમ ક્રવો કરેધતીમ, હધ સૂર
યાચ્ચા વંહુયાચ્ચા ક્રવો કરેતોધત.

દાયાચ્ચા મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહિ મજ-
દાચ્ચા, આસુ ખાથ્રમ, આસુ ગ્રાધતીમ,
આસુ જીતીમ, પોઉર ખાથ્રમ, પોઉર
ગ્રાધતીમ, પોઉર જીતીમ, મરતીમ
સ્પાનો, ક્ષવિવરંમ હિજવાંમ, ઉરને ઉષી
પ્રતુમ પસ્યએત મસિત મજ્જાચ્ચાન્તંમ,
અપધરી આથ્રમ, નધર્યાંમ પસ્યએત
હાંમ વરેતીમ.

અરેથવો-જંગામ, અખરૂન્યાંમ,

શિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષરનાંમચ, આસીતો
 ગાતૂમ, જઘાઉરૂમ, તુથુપાંમ આસ્નામ
 ક્ષજન્તીમ, કર્ષો-રૂજ્જમ, વ્યાખનાંમ,
 હામ રઘ્ઘાધાંમ, ઘ્ઘાંપાંમ, આંજો-બુજમ
 હવીરાંમ, યામે ક્ષાધયાત, ન્માન્મચ,
 વીસંમચ, જન્તૂમચ, દપ્યૂમચ, દર્હુ
 સસ્તીમચ.

દાયાઘ્ઘા મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે
 મજદાઘ્ઘા, યા મે અહુત અકસાઘ્ઘા-
 ડ્હાઘ્ઘા, નૂરંમચ યવએચતાઈતે, વહીશ
 તેમ અહૂમ અપઘ્ઘાનાંમ, રઘ્ઘાચહૂમ
 વીરપો-ખાથેમ, જજો-બુયે વંડ્હાઉચ
 મીજ્દ, વડ્હાઉચ સ્વહી, ઉરનએચ
 દરેધે હવડ્હે.

વીરપએધળયે। સસ્તીમ બરધતિ,
આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, યએધળયે।
અએમ હામપચાધતે, ક્ષાશ્નીમચ સૂધરી
મચ, વીરપએધળયે। હુચ ધજયેધતે,
હુબરેતીમચ, ઉશત-બરેતીમચ, વન્ત-
બરેતીમચ રિપતમ.

વીરપનાંમ પર-ચરેન્તાંમ, આતર્શ
જસ્ત આદિધય, ચીમ હુબ હુષે બરધતી,
ક્રચરેશ્વાઓ અરૂમએપાધધે, આતર્મ
રપેન્તેમ યજમધદે, તજમેમ હુન્તેમ
રથએશતારેમ, આચત ચેજિ-ષે અએમ
બરધતિ, અએસ્મેમ વા અપય બરેતેમ,
બરેસ્મ વા અપય ક્રસ્તરેતેમ, ઉર્વરાંમ
વા હુધાનએપતાંમ, આહે પસ્યએત
ક્રીનધતિ, આતર્શ મજદાઓ અહુરહે,
દનૂતો અતિબરેતો હુધધજુહુમ.

ઉપ-થવા હુક્ષોઘત ગેઉશ વાંથવ, ઉપ
 વીરનાંમ પોઉર-તાસ. ઉપ-થવા વૅરૅજ-
 વતય મનો, વૅરૅજવતિય હુક્ષોઘત
 અડ્ડિહ. ઉર્વાક્ષ-અડ્ડિહ ગયજિધએષ,
 તાઓ ક્ષપનો યાઓ જવાહી. ઇમત
 આથો આક્રિવનંમ, યો અદ્વાધ અએ-
 સ્મંમ ખરઘતિ હિકુશ, રઓયસ પધરિ-
 રતીમ. અપહે ખૅરૅજ યઓજ્જદાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્જદ ખોદાએ
 અવજ્જની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં,
 હુમા સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં,
 ઉએમ વહેદીને માજ્જદયસ્નાં, આગાહી
 આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ.

(પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વધર્યો ૨)
 યસ્નંમય વહ્નંમય અઓજસય જવરંય
 આક્રીનામિ, આથો અહૂરહે મજ્જદાઓ

પુથ, તવ આતશી પુથ અહુરહે મજદ-
 દાઓ, આથો અહુરહે મજદાઓ
 પુથ, ખરેનજ્હો સવજ્હો મજદધાતહે,
 અધર્થનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ .
 કાવયેહુય ખરેનજ્હો મજદધાતહે,
 આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ, કવોધશ
 હુઓસવજ્હો, વરોધશ હુઓસવજ્હો,
 અસ્તવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, ચએચ
 સ્તહે વરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહુય
 ખરેનજ્હો મજદધાતહે. આથો અહુરહે
 મજદાઓ પુથ. રએવન્તહે ગરોધશ
 મજદધાતહે, કાવયેહુય ખરેનજ્હો મજદ
 ધાતહે. આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ.
 આતશી સ્યેન્ત રથએશતાર, યજત પોઉર
 ખરેનજ્હો, યજત પોઉર-અએષજ. આથો
 અહુરહે મજદાઓ પુથ. મત વીરપએ

ધજ્યો આતરંજ્યો, ક્ષત્રો નક્ષત્રો નધર્યો
સજ્જહ્યે યજ્ઞતહ્યે. અર્ષમ વૌહ્ય (૩)

અત તોઘ આતરંમ અહુરા

અર્ષાંજોહ્યવન્તંમ અપા ઉસેમહી,
અસીશતંમ એમવન્તંમ, સ્તોઘ-

રપંન્તંમ, ચિથા અવહ્યેમ;

અત મજદા હધિધ્યન્તે, જસ્તા-

ધસ્તાધશ દરસ્તા અએનહ્યમ.

અર્ષમ વૌહ્ય (૧) અહમાધ રએ-
શય, હજ્જરંમ, જસમે અવહ્યે મજદ,
કરં મોજદ.

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ્ય (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ

દાદારે ગેહાન દાંમાન, દનઝાંથ અહુરહે
મજદાઝા, નેમસેતે આતશ મજદાઝા
અહુરહે, હુધાઝા મજિશત યજત.
અંપેમ વૉહુ (૧) ગુરજ ખરહે અવજાયાદ.
(જે આતશ બેહરામમાં પઢે તે નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ આદર કરા.

(જે આદરાનના આતશ આગળ પઢે
તે નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન આદર કરા.

(જે આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ
આગળ પઢે તે નીચે પ્રમાણે.)

આતશ દાદગાહ આદર કરા.

આદરાંન શાહ પીરોજગર, આદર
ગુશરપ, આદર ખોરદાદ, આદર પુર-
જીન મેહુર, અવરે આદરાંન ઓ આત-

શાંન, કે પ દાદગાહ નેશાસ્ત એસ્તેહ,
 ગુરજ ખરેહ અવક્તયાહ મીનાકરકે,
 અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજ-
 ગરી, દાહ દીને વેહે માજદયસ્નાં,
 આગાહી રવાઘ ગવાફીન્ગાની બાહ.
 હુશ્ત કેશ્વર જમીન એડુન બાહ. મન
 આનો આવાયહ શુદન, મન આનો
 આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ
 શુદન. અપ્પેમ વૉહુ ૧).

(દખાણુ દીશા તરફ મોહું કરીને બણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદ
 જરથુશતી, નમસ્-તે અપાઉમ સંવિશતે
 અરેહવીસૂરે અનાહિતે, અપઅંને અપ્પેમ
 વૉહુ ૧.) નમો ઉર્વધરે વજુહિ મજદધાતે
 અપઅંને અપ્પેમ વૉહુ (૧).

- (આતશની સનમુખ જોધને સર
- નમાવતાં બાણુવું.)

દેનઔઘ અહુરહે મજદાઔ, નેમસે-તે
આંતર્શ મજદાઔ અહુરહે, હુધાઔ
મજિરત યજત. અષેમ વાહૂ (૧).

(આતશની નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરું છું. ખુજેર્ગ
આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન
અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો ! ઓ ખોદા તું મને
પવિત્ર કર, નમનતાઈ, અશોઈ અને હીમતવાણું જોર તું
મને આપ; બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરેવર, અને અરપંદાર-
ની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભિટને હું વખાણું
છું. અઔ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને
ખરસમ સાયનો ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે.
અઔ ધરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે ! ઓ હોરમજદના
આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ,

મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ બુખાન, અકલ અને કુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રહેવાની શક્તિ, આઠ કલાકની પુરતી જીંધ, અને ખીજાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ. •

અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની ખદેશ કર, કે જે પોષણ કરનારું, જાતી અકલતું, મીઝલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઇજજતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારું, પેહલવાનના જેવું ખહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આખરૂ વધારનારું તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની ખંદગી કરનારા-ઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે “ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શુ ભેટ લાવે છે !” જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઈ જાય છે તેને તે આતશ કુઆ દે છે કે તારે ત્યાં ફોલત અને ખહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજે; તારું મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજે, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજે !”

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહ્ વધ્યૌ ૧); યથા અહ્ વધ્યૌ
 પન્જ , ઍજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશે-
 માનંઑમ , ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશમત
 દુજ્જૂપ્ત દુજ્જવરેશત, મેન્ પ ગેથી મનીહ,
 પીશે શુમા વેહાન્ , મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાની ગેથી મધન્યુ-
 આંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન્ , પસે
 ગવશની પ પતેત્ હોમ. યથા અહ્
 વધ્યૌ ૫) અપ્મ વૌહ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ,
 વીહએવો, અહુર--તંએષો, હાવનેએ
 અપઑને અપહિ રથ્વે, યસ્નાધ્ય વહ્મા-
 ધ્ય, ક્ષનઑઑધ્રાધ્ય ક્ષસસ્તયએય, સાવજ્
 હુએ વીસ્વાધ્ય અપઑને અપહિ રથ્વે,

યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય, દ્વિત્વોદ્યાધ્ય
 ક્સસ્તયએય. (ખીજ ને ગેહ હોય તે પઢે)
 સ્વર્ગપહે અધ્યેહ, તપ્મહે તનુમાધ્યહ,
 દર્ષિ-દ્રઘાશ, આહૂધર્યેહ, દ્વિત્વોદ્યા
 યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દ્વિત્વોદ્યાધ્ય
 ક્સસ્તયએય. યથા અહૂ વધર્યો જાતા
 કા મે સૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ત
 હ્ય, કા અષવ વીંવાઓ સૂઓતૂ,
 યથા અહૂ વધર્યો ૧)

(કરદો ૧ લો) કરાજ સતાયમ, હરવે-
 વેરુપ હુમત હૂજત હૂરશત, ૫ મનશને
 ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ, હર-
 વેરુપ હુશમત હુજ્જિત હુજ્જવરશત,
 અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવર-
 ગીરશની ઢેહોમ, હરવેરુપ હુમત હૂજત

ધૂરશત, પ મનશનં ગવશનં કુનશનં,
 કુ.કેરકું કુનમ. બહેલશની દેહોમ,
 હુરવેરપ દુશમત દુજીઉખત દુજીવરશત.
 અંજ મનશનં ગવશનં કુનશનં, કુ ગુનાઈ
 નકુનમ. ક્રાજ આએ શુમા રાઈહોમ,
 કે અમ્મશારપંદ હેદ, યજશનં આ
 ન્યાયશનં, ક્રાજ પ મનશનં, ક્રાજ પ
 ગવશનં, ક્રાજ પ કુનશનં, ક્રાજ પ અહો.
 ક્રાજ પ તન, ક્રાજ પ આંનેય ધન
 ખેશ જાંન, તનઓ જાંન નામ રવાન.
 બુન ખર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પખેશીએ
 યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજ-
 દાંન દાશતન અએ બહોદ, કે અગર
 તશ અંજ રસદ, કે ઇન તન રવાનરા
 બેઆવાયદ દાદન બદહમ. સતાયમ
 અપહી પહેલુમ, નગુનમ દેવાંન. પ

નકીએ દાદાર અહુરમજ્દ સેપાસદાર-
હોમ, ૫ પેત્યાર અનાધ અંજ ગના-
મીના અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા,
પદશખોરસંદ હુમદાસ્તાન હોમ. દીને
અહુરમજ્દ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ
કારન, કદે પોધરયો દકેશાન ૫ દસ્તુર-
દારહોમ આં જાદેરા અંજ ગુનાહ ૫
પતેલ હોમ, ૫ પતેલ હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કેા મરદુમાન ઓ યુન,
શાયદ બુદન, યાઓ મન ઓ યુન બુદ
એસ્તેદ, પેશ ઓએ ચેહુર અંદા, પસ
ઓએ ચેહુરપેશ, યદશાન અંદર જસ્ત
એસ્તેદ, અંજસે સઓષો-ચરનાંમ ગુનાહ
અંજ આંનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હુજીરાંન
હુજાર મર્ગીરજીન, અંદ ચંદ ગેઓશ

હરદ્રશાયદ બુદ્ધ, પનાંમે ચેશત, હરવે-
રપે દુશ્મત દુજ્જૂખત દુજ્જવરશત, મેમ
પરાએ કસાંનરા, યાઓ કસાંન્ પરાએ
મનરા, યાઓ ગુનાહ કારી પ મનરા,
કસો ગુનાહ ઓ બુન્ બુદ્ધ એસ્તેદ,
અંજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ
મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન્,
પસે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત
હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ આખોપાયે
ગુનાહ નાંમ. ચુન્ હનદરખત, મેદ્યો
સાસ્ત, અંદરજ્જરમાન્, બાઓદ્યો-જ્જ,
કાઇદ્યો-જ્જ, આગેરેશ્ત-ગુનાહ, અવા
વરશત-ગુનાહ, અરેદુશ-ગુનાહ, ખરે-

ગુનાહ , બાજએ-ગુનાહ , યાતુ-ગુનાહ ,
 તન્વલ ગાન-ગુનાહ , મર્ગરખન-ગુનાહ
 અવસોશ-ગેરાન ગુનાહ , જોડે-મર્જ-
 ગુનાહ , દશતાન મર્જ-ગુનાહ , કુન મર્જ-
 ગુનાહ , અવારન-મર્જશની, શોએથ
 ગુનાહ-સેશની, ગુનાહ રવાંની, ગુનાહ
 હુમીમાલાંન , ગુનાહયો-પુલ-શહોહ. વક્ષે
 વજશાંન વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ અંજ ગુનાહ
 અવર આખો ગુનાહ, કો મર્દુમ ઓ છુન
 શાયહ છુદન , ગજસ્તેહ ગનામીનો દર-
 વંદ , પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ
 ક્રાજ કરનીહ . અહુરમજદ ખોદાએ,
 ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકરહ. ગોહાને
 પોધરયોહકેશાંન, ગુનાહ દાશત એસ્તેહ
 મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો
 યાંન ગેશ્યાંન મેહેસ્ત , પીશે અમંશા-

રૂપંદાન, પીશી મેહર સરોશ રશને, પીશી
આતશ બરસમ હોમ, પીશી દીન
રવાંન ખેશ, પીશી રહ દસ્તુરે દીનો. પીશી
ઓંએ ગવેહ મદ એસ્તેહ. ઐજ આંન
ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની
ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનાઆંની, ઓખે
અવાજશ પશેમાન, પસે ગવશની પ
પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઐજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેહ માહ, ખોહ
ખેરાહ, જનઓ ફરજંદ, શોએ સાહાર,
ખેશ નજદીક, હમ-ગેહાંનીઆન, હમ-
ખાસ્તાગાન, હમ-સાઅંગાંન, હમ શેહ-
ર્યાંન, પ ઇરમાનીઆં જસ્ત પહર
અહાદીહા ચુનમન અંદર ગુનેહગાર છુદ
એસ્તેહ હોમ, ઐજઆંન ગુનાહ મન-

શની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
 ગથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ
 પશોમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ,
 પ પતેત હોમ, અંજ ગુનાહ.

(કરદો પ મો) હેહેર નસા ખુરશની,
 હેહેર નસા જોએશની, હેહેર નસા
 ઓએ આવ ઓ આતશ ખોરદન. યા
 આવ ઓ આતશ હેહેર નસા ખોરદન,
 અવસ્તા પચ મનશની ન ગોષ્ટન, મોએ
 નાખુન દંદાંન ફરેશ, દસ્તે શવીન,
 ઓ અવર હુરચે પદર હેહેર નસા, ચૂન
 મન અંદર ગુનેહગાર ખુદ એસ્તેદ હોમ.
 અંજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની
 કુનશની, તની ઓ રવાંની ગથીઓ
 મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશોમાન,

પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુર-
મજ્દં છુદ્, ઓએમ આવાયસ્ત મની-
દન્ ઓએમ ન મનીદ્. ઓએમ આવા
યસ્ત ગુશ્તન્ ઓએમ ન ગુશ્ત. ઓએમ
આવાયસ્ત કરદન્ ઓએમ ન કરદ્.
ઍજ આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ
મીનાઆંની, ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્,
પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરેમન્ છુદ્,
ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન્ ઓએમ
મનીદ્, ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુશ્તન્

ઓએમ ગુફત, ઓએમ ન આવાયસ્ત
 કર્દન ઓએમ કર્દ, ઍજ આંન ગનાઈ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
 રવાંની ગથી ઓ મીનાઆંની, ઓએ
 અવાપ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ
 પતેલ હોમ, પ પતેલ હોમ ઍજ ગુનાઈ

(કરદો ૮ મો) ઍજ હુમેઈન હરઆઈન
 ગુનાઈ, હર આઈન મરગરજન હર
 આઈન ફરદ માંદ, હર આઈન માંનીદ
 હર આઈન ગુનાઈ ઍજ ગુનાઈ, ઓ-
 એમ અંદર અહુરમજદ મરદુમ, મર-
 દુમ સરદગાંન જસ્ત, પ પતેલ હોમ.

ઍજ હુમેઈન હર આઈન ગુનાઈ,
 હર આઈન મરગરજન, હર આઈન
 ફરદ માંદ, હરઆઈન માંનીદ, હર

આધનુ ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ
અંદર બહુમનુ ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હરઆધન ગુનાહ,
હર આધન મરગરજન, હર આધન
ફરફ માંન્દ, હર આધન માંનીદ, હર
આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ
અંદર અરદીએહેશત આતશ, આતશ
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

અંજ હુમોધન હરઆધન ગુનાહ,
હરઆધન મરગરજન, હર આધન ફરફ
માંન્દ, હર આધન માંનીદ, હર આધન
ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ અંદર
શેહેરેવર અયોખશત, અયોખશત
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

ઐજ હમોઈન હર આઈન ગુનાઈ ;
 હર આઈન મરગરજાન, હર આઈન
 ફરફ માંદ હર આઈન માનીદ, હર
 આઈન ગુનાઈ ઐજ ગુનાઈ, ઓએમ
 અંદર સપ્નદારમદ જમીન, જમીન
 સરદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઐજ હમોઈન હર આઈન ગુનાઈ, હર
 આઈન મરગરજાન, હર આઈન ફરફ
 માંદ, હર આઈન માનીદ, હર આઈન
 ગુનાઈ ઐજ ગુનાઈ. ઓએમ અંદર
 ખોરદાદ આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત,
 પ પતેત હોમ.

ઐજ હમોઈન હર આઈન ગુનાઈ,
 હર આઈન મરગરજાન, હર આઈન
 ફરફ માંદ, હર આઈન માનીદ, હર

આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ, ઓએમ
અંદર અમરદાહ ઉરવર, ઉરવર સરદે-
ગાંન જસત, પ પતેત હોમ.

અંજ હોમોધન હર આધન ગુનાહ, હર
આધન મરગરજાન, હર આધન ફરદ
માંદ, હર આધન માનોદ, હર આધન
ગુનાહ અંજ ગુનાહ, ઓએમ અંદર
દાંમે અહુરમજદ જસત, ચુન સતર માહ
ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર સોમ,
સગ, વએ, ગોસ્પંદે પંજઆધન. ઓ
અવરે ગવેહે દેહશનાં, ધન અહુરમજદ
ખેશ, ચુન અંદર્ગ જમીન ઓ આસ્માન
ચુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ
હોમ. અંજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશનો, તનીઓ રવાની

ગથી ઓ મીનાઆંની, ઓખે અવાજશ
પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત
હોમ, પ પતેત હોમ ઈજ ગુનાઈ.

(કરદો ૯ મો) સતર—શેકશની, ખએતુદથ
વસોવશની, દુદએવેહાંન વસોવશની,
ગાહામખાર કરવરદયાંન, હોમ દરન,
હોશ કરીદ યજદાંન નેહાઈ, ઓ પદીરકત
રપિથવેન કરદમ, રોજે વદરદગાંન
ચુન મન આવાયસ્ત યશતન, ઓએમ
ન યશત, ઈજ આંન ગુનાઈ મનશની
ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની ગથી
ઓ મીનાઆંની, ઓખે અવાજશ પશે-
માન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ ઈજ ગુનાઈ.

(કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની, તર-

મનશની, આજ્ઞરી પંદી, ખશમધની,
 અર્શધની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદન-
 ગીરશની. ખોરદકનગીરશની, નગીરાઈ
 પંદી, ખુદશહી, અસગેહાંની. સપોષ-
 ગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોઈ, જોર-ગ
 વાહી, દરોગદાવરી, ઓષદીસ્ત્ર પરસ્તો,
 કોશાદ દવારશની, ખરહેને દવારશની,
 અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંનુ જોએશની,
 દરાંયાંનુ ખોરશની, દુષ્કદી ગહહી, જેહી
 જાદુઈ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીખારગી,
 ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઈ.
 ઓ અવરે હર આધનુ ગુનાઈ, ઓ પ
 ધનુ પતેતી હોશ મોરૂદ, આનુ ન હોશ-
 મોરૂદ, આનુ હાંનેસ્ત, આંનુ ન
 હાંનેસ્ત, આંનુ અંગર્દ, આંનુ ન અંગર્દ
 સ્ત્રઓશાદા વેરેજયા, પીશે રહ હસ્તુરે

દીની, આવાયસ્ત ગરજીદન, ઓએમ ન
 ગરજીદ. ઐશ આંન ગુનાઈ, મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી ઓ
 મીનોઆંની, ઓએ અવાજશ પશેમાન,
 પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
 હોમ ઐશ ગુનાઈ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન
 પતેતો પદીરક્ત હોમ, ઓએમ ન કર
 દ હોમ, ઈશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ,
 યદશાંન જદેહરા, હર યદ જુદ જુદરા,
 મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ
 રવાંની ગેતી ઓ મીનોઆંનો, ઓએ
 અવાજશ પશેમાન, પસેગવશની પ
 પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઐશ ગુનાઈ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર

એન્ન-હોમ , ધન અહુરમજ્દ, જરથોશ્ત
 આશત, જરથોશ્ત ઓએ ગુશ્તાસ્પ. ૫
 પેવંદ આદર્યાદ મારાસ્પંદાંન્ મદ.
 પદશ પસાજત, કરદ યોજ્ત. અશહી
 વેહ રવાંને દુશારમરા, આવાયશની તર
 વેહશની હોમ. પજીવંદીએ જાન,
 આસ્તુઆંન્ હોમ હુમત ૫ મનશન,
 આસ્તુઆંન્ હોમ હૂજત ૫ ગવશન,
 આસ્તુઆંન્ હોમ વૈરશન ૫ કુનશન.
 આસ્તુઆંન્ હોમ ૫ ગવેહ દીને માજ-
 દયસ્નાંન્, હુમા કરેહ હુમદાસ્તાન્
 હોમ, ઐજ હુમા ગુનાહીઆ જુદ-
 દાસ્તાંન્ હોમ. પનેકી સેપાસદાર હોમ.
 ઐજ અનાઈ યોરસદ હોમ. પૂલ
 પાદેરાહ, ખંદદરોશ, તોજશને તાવાંન્
 હોન્, પાદેરાહ સે શખ્ પંજહ-હસ્ત

સાલ, પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાં
 હોમ. ઉધમ કરદે હોમ ધન પતેતી,
 ગુજર્ગ ઉમેદે કેરકેરા, ગેરાંન ખીમે
 દાજખૂરા, અશહી વેહ રવાન દશારમરા,
 પ ધન મનશને કરદે હોમ. કુકાર
 કરદે, મન અંદાનૂ કદે, આંચે નૂ કૂનમ,
 હુમા એસ્તશને કરકેરા, ગુજોરશને
 ગુનાહરા, ખોખતે રવાંનરા, અગર માંદે
 બહોદ, કુ ગુનાહે મનતોખત ન બહોદ.
 પાદ કરાહે સે શખ, આંનહીયા પદશ
 ખોરસંદ, હમ દાસ્તાં હોમ.

હમ કરમાએમ અપેમ વાહુ બેગુદીર
 શની, પતેતી પીશ અંજ બેગુદીરશની. પસ
 ગુદરદે મન, મન જાદેહરા અંજ ગુનાહ,
 પ પતેત બહોદ. સદાશ ગેથાકરીદ કર-

માયદ્ . ફરુમદાર ખાહેશની હમદાસતાંન
હોમિ , અહુરમજ્દ ખેશ હોમ , અહુર-
મજ્દ દહમાન કુનમ , અશહી સતાએમ

ઉધમ ગીરસ્ત-હોમ , હરવેરપ હુમત
હૂપ્ત ફેરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન;
ખહેલશની દહોમ , હરવેરપ દુશમત
દુજૂપ્ત દુજવરશત, અંજ મનશન ગવ
શન કુનશન. ઉધમ ગીરસ્ત-હોમ , હર-
વેરપ હુમત હૂપ્ત ફેરશત, પ મનશન
ગવશન કુનશન. ખહેલશની દહોમ ,
હરવેરપ દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશત,
અંજ મનશન ગવશન કુનશન. ઉધમ
ગીરસ્તહોમ , હરવેરપ હુમત હૂપ્ત
ફેરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન,
ખહેલશની દહોમ , હરવેરપ દુશમત

દુજ્જૂખત દુજ્જવરશત, અંજ મનશન ગવ-
 શન કુનથન. ઉધમ ગીરશત હોમ. હર-
 વેરુપ રાહો રાસ્તી ફરાફન. બેહલશનો
 દેહોમ, હરવેરુપ રાહો અરાસ્તી અવા-
 ફન. ગના શીકસ્ત, અહુરમજ્જદ, બેહ
 અવજ્જૂન સ્તઆમિ અર્ષમ. અર્ષમ વોહુ
 ૧). કસ્તુયે હુમતોધજ્યસ્યા હૂપ્તોધજ્ય-
 સ્યા ફેરશતોધજ્યસ્યા, માંથવોધજ્યસ્યા
 વર્ષદવોધજ્યસ્યા વરશતવોધજ્યસ્યા. અધ-
 બિગધર્યા દધથે, વીરુપા હુમતાયા
 હૂપ્તાયા ફેરશતાયા, પધતિરિન્ધ્યા દધથે,
 વીરુપા દુશમતાયા દુજ્જૂખતાયા દુજ્જવર-
 શતાયા. ફેરા વે રાહી અર્ષપાર્ષેન્તા,
 યસ્નમયા વહુર્ષમયા ફેરા મનફહા ફેરા
 વચફહા ફેરા બ્યઆથના, ફેરા અફુહુયા,
 ફેરા તન્વસ્યીત ખપ્યાઆ ઉશતર્ષમ.

સ્તંભોમી અર્પમ, અર્પમ વૉહુ (૧). યથા
અહુ વધર્યો (૨૧) અર્પમ વૉહુ (૧૨)
યથા અહુ વધર્યો (૨) યસ્નમય વહ-
મમય, અર્પાજસ્ય જવર્ય આક્રીનામિ.
સર્પાપહે અપ્યેહુ, તજમહે તનુ-માંથહે,
દરુષિ-દ્રર્પાશ આહુધર્યેહુ. અર્પમ વૉહુ ૧
અહુમાધ રચેર્ય, -હજર્મ, -જસમે
અવર્હુ મજદ, કર્કે મોજદ. અર્પમ
વૉહુ (૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સધળા ભણા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણુ
કરું છું તથા તેઓનેહું અખતીઆર કરું છું અને સધળા
ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિકકારું છું તથા
તણ દેઉં છું. મારી પાસે જેખી કાંઈ દોલત અને પુંછ
છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું.
અગરજે મારાં રવાનના કાયદાને માટે એ બધો ચીજ
આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માખાપ, લાઇ બેન, સર્ગા, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોખા કરીને દૂર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહીં થયાં હોય અને નાપાક હૈરમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

ઓ ખોદા તારી ભલીપદાયશોના કોઈખી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં કુખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એવાને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે ખબા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માંફી માગું છું, ખબી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલમાત, કોઈની મશકરી, અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણુ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી ખાંધ્યા વગર ફરવું, ખાજ ધરીયા વગર ખાવું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો કરું છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશેા જરયોશતને શિખવી,
 • અશેા જરયોશતે કુએ ગુશતારપને શિખવી તથા જે દીનને
 આદરખાદ મારારપદે પાછી સજવન કીધી તે દીન ઉપર
 હું ઉસ્તીવાર છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, કવરાને મજદયસ્નો
જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-તકએષો,
સ્તઆતા અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનામ, યશતા
અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, અહુરાધ મજદાધ
વઝ્હવે વૉહુમધકે, વીરુપા વૉહુ ચિનહી,
અષાઉને રએવધતે ખરૅનઝ્હુહધતે. યાજી
ચીયા વહિશતા, યેઝ્હે ગાઉશ, યેઝ્હે
અષૅમ યેઝ્હે રઆયાઆ, યેઝ્હે
રઆયેખીશ, રોધથ્વૅન ખાથ્રા.

સ્પૅન્તાંમ આરુમધતીમ વઝ્હુહીમ
ધરૅને, હામોધ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉશ સ્તુયે,
તાયાઅતયા હજઝ્હુતયા, ઉસ મજદ-
યસ્નનામ વીસાંમ, જયાનયએયા
વાવાપતયા.

પ્રૅશ મનએધખયો રાઆઝ્હે, ધસેયાધ-

દીનનો કલમો અવસ્તા બાપામાં ૧૪૯

તોમ વસે-પંછતીમ, યામશ ઉપમરી આય
જેમાં ગઝાખીશ જ્યેન્તો. નેમડ્ડા અષાધ
ઉજ્જ્ઞાતાઓ, પંછતી અવત સ્તુયે. નોઈત
અઘાત આજ્યાઓનીમ, નોઈત વીવા-
પંમ, દેતા માજ્જદયસ્નાશ અઓધ વીસો,
નોઈત અસ્તો, નોઈત ઉશતાનહે
ચિન્માની.

વી દએવાધશ અધાધશ, અવડ્ડુશ
અનરેતાધશ, અકો-દાખીશ સરેમ મૂયે.
હાતાંમ દઓજિશતાધશ, હાતાંમ પઓ-
પિશતાધશ, હાતાંમ અવડ્ડુત્તમાધશ.
વી દએવાધશ વી દએવવતખીશ, વી
યાતુશ વી યાતુમતખીશ, વી કહ્યાચીત
હાતાંમ આતરાધશ, વી મનેખીશ, વા
વચેખીશ, વી જ્યઓથનાધશ; વીચિ

૧૫૦ દીનનો કલમો અવસ્તા બાધામાં.

આઘશ, વીજી અના સરેમ મૂયે, યથના
દ્રેવાતા રાંખયન્તા.

અથા અથા ચોઇત અહુરો મજદાઓ
જરથુશત્રેમ, અથા ક્ષયએતા વીરપએષૂ
ફેરખએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ,
યાઘશ આપેરેસયતેમ મજદાઓસ્થા
જરથુશત્રસ્થા.

અથા અથા ચોઇત જરથુશત્રો, ક્યે-
વાઘશ સરેમ વ્યામ્રવીતા. વીરપએષૂ
ફેરખએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ.
યાઘશ આપેરેસયતેમ મજદાઓસ્થા
જરથુશત્રસ્થા. અથા અજમચીત ચો
મજદયસ્થો જરથુશત્રિશ, ક્યેવાઘશ
સરેમ વીમૂયે, યથા અનાઘશ વ્યામ્રવીતા
ચે અપવા જરથુશત્રો. યાવરનાઓ આપો

દીનનો કસમો અવસ્તા ભાષામાં. ૧૫૧

યા વરનાઓ ઉર્વરાઓ, યા વરના ગાઉશ
હુધાઓ, યા વરનો અહુરો મજદાઓ,
યે ગાંમ દધા યે નરેમ અપવર્નમ. યા
વરનો અસ જરથુશત્રો, યાવરનો કવા
વીશતારપો, યાવરના ક્રપઓશત્રા જામા
રપા. યાવરનો કરચીત સઓબ્યન્તાંમ,
હુધથા-વરેજીમ અપઓનાંમ, તાવરે-
નાયા તકએપાયા. મજદદયસ્નો અહુમી
મજદદયસ્નો જરથુશત્રિશ, ક્રવરાને
આસ્તુ તસ્યા ક્રવરેતસ્યા. આસ્તુયે
હુમતંમ મનો, આસ્તુયે હુખતંમ વચો,
આસ્તુયે હૈર્શતંમ બ્યઓથનંમ, આસ્તુયે
દયેનાંમ વડ્ડિહીમ માજદદયસ્નીમ,
ક્રસ્પાયઓખદ્રાંમ નિધાસ્નધથીપંમ,
ખએત્વદથાંમ અપઓનીમ યા હાધ-
તિનામયા ખૂયેધન્તિનાંમયા, મજિશ-

૧૫૨ અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.

તાયા, વહિશતાયા, સ્વઐશતાયા, યા
આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ, અહુરાંધ
મજદદામ વીરપા વૉહૂ ચિનહૂમી. અઐષા
અસ્તી દઐનયાઔ માજદદયસ્નોધંશ્
આસ્તૂધતિશ. અષેમ વૉહૂ ૧.)

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર અને તેનેજ
સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદદયસ્ની
છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીકકારું છું.

દરેક કામમાં સભ્યતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું
મારા જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને
ખચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સતા હું કબુલ રાખતો નથી.
ગલીચાઈ અને અસ્વચ્છતાને ધીકકારું છું. અશો જરથોશતને
મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ,
ફરશોસ્ત્ર અને જમાસ્પ તથા ખીજ એવાજ સાચા માણસોને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

અવસ્તા બાપાના દીનના કલ્પમાનો સાર. ૧૫૩

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણુ
કરું છું. મજદયસ્ની દીન ઉપર ઉશતવાર છું. કારણ
કે એ મજદયસ્ની દીન ખીજ સમ્રણી દીનો કરતાં શરેષ્ઠ
છે, પાક ખોદાએ આપણાં લલાંને કાજ એ દીન અશો
જરથોશ્ત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં કરમાનો
મમાણે ચાલવાની હું સદા કુશોશ કરીશ.

— — — — —

દીનનો કલમે પાજંદ જીવાનમાં.

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ-
ગરે મેહુરખાંન. રજિશતયાઓ ચિસ્ત-
યાઓ, મજ્જદધાતયાઓ, અપઓન્યાઓ,
દુએનયાઓ વઝૂહુયાઓ માજ્જદયસ-
નાધશ, દીન બેહ રાસ્ત વદરોસ્ત, કે
ખોદાએ બરબેદક ફીરસ્તાદે ધન હસ્ત,
કે કરતોસ્ત આવોરદે હસ્ત, દીન દીને
કરતોસ્ત, દીને અહુરમજ્જદ, દાદે
કરતોસ્ત સિપતમાન. અપઓને અપેમ
બોહુ. (૧) (ત્રણ વાર પઢવું)

(પાઞ્ડ જીખાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયરની દીન કે જે એકલા હોરમજદની
પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાણુ હોજે, એ ભલી
અને સાચી દીન ખોદાએ સોફાનાં ભલાંને માટે અશો
જરયોશત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા
જરયોશતી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગનો.

ફનઆથ અહુરહે મજદાઆ અર્ધમ
વાહુ ૧); ૫ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ
ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવ-
જાયાહ. આતશ દાદગાહ આદર કરા.
અંજ હુમા ગુનાહ, પતેત પશેમાનઓમ
અંજ હુરવસ્તીન, દુશ્મત દુજાખત
દુજવરેશત, મેમ ૫ ગેતી મનીહ, ઉધમ
ગુશ્ત, ઉધમ કદ, ઉધમ જસ્ત, ઉધમ

ધૂન ધુદ્ધ એસ્તેદ. ઔજ આન ગુનાહ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
 રવાંની, ગેથી ઓ ખીનો આંની, ઓખે
 અવાક્ષ પશીમાન, પસે ગવશની
 પ પતેલ હોમ. (સર ઝાંકાવતાં બણવું)
 ॥ દનઔથ અહુરહે મજદાઔ. નમ
 સેતેઆતર્શ મજદાઔ અહુરહે, હુધાઔ
 મજિરત યજત. અષમ વોહુ ૧ ॥
 (ત્રણ વાર પઢવું) અહમાધ રએશય,
 હજહરેમ, જસમે અવહુદે મજદ,
 કેરકે મોજદ. અષમ વોહુ ૧.

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

ઘાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરેં છું. હોરમજદના આતશને
 હું નમન કરેં છું અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરેં છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષા
 યશગારે મેહુરબાન. અહુરમજ્દદ ખોદાએ,
 ધથા આત યજ્ઞમધદે અહુરેમ મજ્દદાંમ
 યે ગાંમયા અર્ષેમયા દાત, અપસ્તયા
 દાત ઉર્વરાઓસ્યા વડુહીશ્, રઓ
 ચાઓસ્યા દાત, બૂમીમયા વીસ્પાયા
 વૉહૂ. અર્ષેમ વૉહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીચામત ખાણુ મને મલ્યું છે. તે માટે દાદાર
 હોરમજ્દનાં હું સુકરાનાં કરું છું. જેણે અનાજ પાણી,
 વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારું ઉત્પન્ન કીધું. જે
 માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમિ યજ્ઞદે, બક્ષાયન્દેહ , બક્ષા-
યશગરે મેહુરખાંન . યથા અહુ વધરયો ૨)

તન-દરોસ્તી-દેર-જીવશની આવાયદ ,
ખોરેહ અંધદ અપહીદાર , યજ્ઞદાંને મીના
યાંન યજ્ઞદાંને ગેથયાંન , હકત અમંપારપ
ન્દાંન , અજદ રોશન હુમે ખેરસાદ. ઇન
દોઆયાંન બાદ , ઇન ખુઆહાંન બાદ.
હુમે અન્દર કસાંન રા , જરથુશ્તી દીન
શાદબાદ , અએધૂન બાદ , યા-ખારી-
ખોદા ! ખોદાવંદે આલમ રા , હમા
અનજુમન રા (ફલાંનારા) આ જગોએ જેની
નૈયતે બણે તેનું નામ લેવું) બા ફરજન્દાન
હુજાર સાલ દેર ખેદાર , શાદ ખેદાર ,
તન-દરોસ્ત ખેદાર , અએધૂન ખેદાર ,
ખર સરે અરક્મન્યાંન , સાલ્હાએ
ખીસ્તાર , વકરનહાએ ખીશુમાર , બાકી

ઓપાયન્દે દાર, સદ્ હકોરાન્ હકોર
 આફ્રીન્ બાદ્, સાલ્ ખોજસ્તો બાદ્,
 રોજ્ ફરરોખ્ બાદ્, માદ્ મુબારક બાદ્,
 ચન્દ સાલ્ ચન્દ રોજ્ ચન્દ માદ્,
 બીસ્વાર સાલ્ અરખનીદાર, યજ્શન
 ઓ ન્યાએશન, ઓ રાહી ઓફોર ખર-
 શન, અશહીદાર અવરે હુમા કારો કર-
 ફેહા, તન્-દરોસ્તી બાદ્, નકી બાદ્
 ખૂખ બાદ્, અએધૂન્ બાદ્, અએધૂન્
 તરજ્ બાદ્; ૫ યજ્શન વ અમ્પાસ્પ
 નાં, કાંમે બાદ્; ધનવાન્, પુત્રવાન્,
 આયુશવાન્, લક્ષ્મીવાન્, વૃદ્ધીવાન્,
 રોજીવાન્, શુકાંના દાદારયેક્ દીનયેક્,
 જરથુશ્ત ખર હક્, ખેરાક્ ખેગુમાન્ હોમ
 પાક્ દીન્ મજ્હયશની જરથુશ્ત સ્પિત-
 માન્, અપઓને અર્પમ વોહુ ૧)

(દોઆ તનદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાચની લાંખી જાંદગી આપ, ઓ ઇબ્રહ અને અમશાશપંદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયસ્ની દીનની આપ્નાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંખી મુદત મુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે તયાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વરધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરતું અમારું એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે જાંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

- ૧ દાદાર અહુરમજદ.
- ૨ બેહમન અમષારપંદ.
- ૩ અરદીબેહેસ્ત અમષારપંદ.
- ૪ શેહેરીવર અમષારપંદ.
- ૫ અરપંદારમદ અમષારપંદ.
- ૬, ખુરદાદ અમષારપંદ.
- ૭ અમેરદાદ અમષારપંદ.
- ૮ દઝ્મે-પ-આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ આવાં યજ્ઞદ.
- ૧૧ ખુરશીદ યજ્ઞદ.
- ૧૨ માહ યજ્ઞદ.
- ૧૩ તેસ્તર તીર યજ્ઞદ.
- ૧૪ ગોશ યજ્ઞદ.

- ૧૫ દયે-પ-મેહર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
- ૧૮ રશને રારત્ત યજ્ઞદ.
- ૧૯ કુરોખ્મ કુરવરદીન યજ્ઞદ.
- ૨૦ બેહરંમ યજ્ઞદ.
- ૨૧ મીનો રાંમ.
- ૨૨ ગવાદ યજ્ઞદ.
- ૨૩ દયે-પ-દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ.
- ૨૫ માનો અશીશવંધ.
- ૨૬ આશતાદ યજ્ઞદ.
- ૨૭ મીનો આસ્માન.
- ૨૮ જમ્યાદ યજ્ઞદ.
- ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
- ૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નામ.

- ૧ ક્રોષ્ય ક્રવરદીન.
- ૨ અરદીખેહસ્ત અમપારપંદ.
- ૩ ખોરદાદ અમપારપંદ.
- ૪ તીર યજ્ઞદ.
- ૫ અમરદાદ અમપારપંદ.
- ૬ શેહરીવર અમપારપંદ.
- ૭ મેહર યજ્ઞદ.
- ૮ આવાં યજ્ઞદ.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ દગે દાદાર.
- ૧૧ ખેહમન અમપારપંદ.
- ૧૨ અરપંદારમદ અમપારપંદ.

છ ગહમ્મારનાં નાંમ

૧ મઅદીઓ જરેમ્.

૨ મઅદીઓ શહેમ્.

૩ પએતેશહેમ્.

૪ અયાથ્રેમ.

૫ મઅદીઆરેમ્.

૬ હમસ્પટમએદએમ્.

પાંચ ગાથાનાં નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવત, રપેન્તોમદ્,
વોહૂક્ષથ્ર, વહિરતોઈશત.

હમકારાનાં નાંમ.

અહૂરમજ્દ, દઝે-પ-આદર, દઝે-પ-મેહર,
દઝે-પ-દીન.

ખેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીખેહસ્ત, આદર, સરોશ, ખેહરાંમ.

શેહરીવર,^૧ ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,^૨ મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાક્રવશ,^૩ ગોવાદ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્થા—તા ચખ્ખેન્ગ શિવસા હારે
અધખી અપા અધખી વચ્ચેનહી
વોરૂપા.^૧

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વે ઠેકાણે હાજર
રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને કાણે પેદા કીધાં ?

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં ખીજું શું શું પેદા
.કીધું છે?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય,
આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને
વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ
બનાવી છે.^૧

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા
ચાલવી જોઈએ ?

જ૦—અલખત તેના બનાવનાર એકલા
ખોદાનીજ.^૨

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે
પેદા કીધાં ?

જ૦—નેક અને સાચ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને
અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને
તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી ખીન્નઓને
શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઈ.
કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી,
દયાળુ, સખી અને સાચ્યો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જ૦—આંચે દુન્યાનાં તેણે જે જે પેદા કીધું
છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે
નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને
માટે છે તેથી આપણે જાણ્યે છીએ
કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી
કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અંજાણુપણે થયલા
ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને
માફી બક્ષે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન;
ઢોરોને માટે ધાસ ચારો તથા હવા,
રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની
બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.^૧

સ૦—ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ
વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં
ખોદા રહે છે.” સાચ્યાઓ ઉપર

તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઈથી
ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને
ચાલવું જોઈએ ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સધળાં નેક
અને બદ કામો જુએ છે અને તે
કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા
દુઃખ આપનાર છે.^૨

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી ખીલવાનું કાંઈ
કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઈજ નહીં. સાચાં માણસે
તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી
નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ ખોદા—

કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહંગનું
કાંઈ કારણ નથી.

સ૦—આપણે ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આક્રમ
આવી પડી ત્યારે શું કરવું?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ
મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ
પોતાની કોઈ કસુરથી આવી પડ્યું
હોય તો તેવું કામ ફરીને નહીં કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ?

જ૦—“ઓ ખોદા! તું મને એવી બક્ષેશ
કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારું
કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે
વાસ્તે શું સાફ છે તેનો જાણનાર
તુંજ છે.”

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું ?

જ૦—આહુરમઝદ એટલે સદા કાળ હસ્તી
ધરાવનાર ધણું ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા કયાં છે ?

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે
ઠેકાંણે હાજર છે. તે આપણાં જાહેર
તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.^૧

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સઘળું જુએ છે
અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે
ચાલવું ?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહીં;
કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે
આપણને શિક્ષા કરશે.^૨

સ૦—ખોદાને તમો જોઈ શકતા નથી તો કેમ
કહી શકો કે તે છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી
નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરેછે.

સ૦—તે નાદર ચીજો તે કય?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ,
જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી
વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની
હસ્તી કેમ સાબેત કરશો ?

જ૦—માણસ એક પુરશી બનાવી શકશે
પણ તે પુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની
હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધણો
પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ
બનાવે છે ? માલી બી વાવે છે અને પા-
ણી સીપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ
મોઢું થાય છે તે કોણ કરે છે ? શું એ

બધું માણસથી થાય છે ? નહીં. ત્યારે
જે ચીજ માણસથી નહીં બની શકે તેનો
બનાવનાર માણસના કરતાં ક્રોધ વધારે
કહાપણવાલો હોવો જોઈએ. તે આપણા
ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા પોતે
છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી
સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર

અવસ્તા—અએમ મોઘ ઇદા વિસ્તો ચે ન
અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જર-
થુશ્ત્રો.^૧

સાર- (દાદાર હોર મજદ કહે છે કે) “ જોણે
એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી
તથા જો મને આ દુન્યામાં જણાયલો
છે તે રૂપેતમાન જરથોશત છે. ”

સવાલ-ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે કયા
નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જવાબ-ધર્મશિક્ષક અથવા ધર્મગુરુ.

સ૦-આપણો સહથી પેહેલો ધર્મગુરુ કોણ ?

જ૦-પેગાંમ્બર અશો જરથોશત. ૧

સ૦-અશો જરથોશતને પેગાંમ્બર કેહવાનું
કારણ શું ?

જ૦—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી
 ખોદાને પીછાંણીયા અને મીનોઈ
 દુન્યામાંથી ખોદાના હોકમો આએ
 દુન્યામાં લઇ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ
 સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો જરથોશ્ત કોણનો પેગામ્બર?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ધરાંની
 માજદયરની પારસીઓનો. આપણો
 પેગામ્બર અશો જરથોશ્ત હોવાથી
 આપણે જરથોસ્તી કેહવાઇએ છીએ.

સ૦—એવણને પેગામ્બર તરીકે કોણે કબુલ
 રાખ્યા?

જ૦—કયાંની વંશના ધરાંની પાદશાહ ગુસ્તા-
 ર્ય અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦--એવણુને પેગાંબર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તાસ્પે પોતાની ખાતરી કીધી ?

જ૦--ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરાત કીધા. બીકટમાં બીકટ સચાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઝજેજ કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણુને પેગાંબર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦--અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ૦--તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોધ

અને પરહેજગારી રાખવી, સધળાંઓનું
બહુ ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ ક્યાં
થયો હતો ?

જ૦—ઈરાન દેશમાં આવેલાં રઝે શેહેરમાં
'પઓઝશસ્પ' નાં ઘરમાં.^૧

સ૦—પઓઝશસ્પ કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો જરથોસ્તના પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેઠાંખરને જરથોશત
પઓઝશસ્પ કહીને નથી ઓળખતા
પણ જરથોશત સ્થિતમાન એ
નામે ઓળખીએ છીએ તેની સમજણ
શું ?

જ૦—સ્થિતમ એવે નામનો અપો જરથો-
શતનાં વડવાઓમાં એક નામીઓ પુરૂષ
થઈ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા
પેગાંમ્પરતું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશતનાં માતાજીનું નામ
અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું ?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગદો અને
ધણિયાણીનું નામ હવોવી.

સ૦—અશો જરથોશતને કેટલી દીકરીઓ
હતી ? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. પઓઉર-
ચોશ્તી, ફ્રેની અને શ્રીતી.

સ૦—અશો જરથોશતના દીકરાઓનાં નામ
આપો.

જ૦—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરવતત્તનર અને
હવરેચિથ્ર.*

સ૦—અશો જરથોશ્તનાં ખાનદાનનાં નામ
આપો ?

જ૦—માતાજી તરફથી હવોવનું ખાનદાન
તથા પિતાજી તરફથી હએચત્-અરૂપા
અથવા સ્પિતમનું ખાનદાન હતું,†
જે પાદશાહ ફરેદુનથી ઉતરેલું હતું.

સ૦—અશો જરથોશ્તનો દીસો અથવા
મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દએ માહનો અને ખોરશેદ રોજે ?

સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ
અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

* અથવા ખુરશેદએહેર. ફરવરદીન પશ્ત ક. ૯૮.

† ઇજશને હા. ૪૬, ક. ૧૫.

જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય

ફરમાનો.

અવસ્તા—હૃદય અજ્ઞમચિત યો
જરથુશ્ત્રો, કૃત્તેભાં ન્માનનાંમ્ય
વીસાંમ્ય, જન્તુનાંમ્ય દૃષ્યુ-
નાંમ્ય, અહ્હાઓ દઝેન-
યાઓ અનુમતયએચ અનુજત
યએચ અન્વર્ષતયએચ, યા
આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ.

સાર—હું કે જે જરથોસ્ત હું તે દેશના,
ગામના, મોહલાના અને ઘેરના
આગેવાનેને આએ જરથોસ્તી દીનનાં

ફરમાન હુમત હુજ તઅને ફરશત
પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા
ઉત્તેજન આપું છું.^૧

સવાલ--જરયોસ્તી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો
શું છે ?

જવાબ--હુમત હુજત અને ફરશત અથવા
નેક મનશની નેક ગવશની અને
નેક કુનશની.

સ૦--એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું ?

જ૦--સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા
નેક ખોલ અને સાચું અથવા ખેલતર કામ.

સ૦--પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે.

જ૦--“તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને
નેક કામો ખેલસ્ત તરફ લઇ જાય છે.”^૨

સ૦—હુમત હૂખત ફર્શતથી ઉત્તરું શું ?

જ૦—દુશમત, દુજૂખત, અને દુજીવરશત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—જૂઠો અથવા ભૂડો વિચાર, જૂઠો અથવા
ખુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે ?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ
કામો દોજખ તરફ લઇ જાયછે.^૧

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—આપણા પેગાંમ્મર સાહેબ અશો
જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે
દરેક જણે મન, વચન અને કરણી
શુદ્ધ રાખવી જોયી અને દુન્યામાં સુખ
મળે.

૧૮૪ ધમનાં મૂખ્ય ફરમાનો.

સ૦-અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે
આપણે શું કરવું ?

જ૦-ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધને છોડવી નહીં,^૧ એકલા હોરમ-
જદ સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની
પરસ્તેશ કરવી નહીં,^૨ જૂઠા અને
ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને
લુટારાઓથી પોતાના ભાષખ ધોનું રક્ષણ
કરવું.^૩

સ૦-ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધનેજ વળગી રહેવા માટેના
અશો જરથોસ્તના કલાંમે અર્થ
સહીત કહો.

૧. વંદીદાદ, ૧૯, ક. ૭. ૨. ઇજશને હા ૧, ક. ૮.

૩. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૨-૩.

૪૦-“નોઘત હે અપસ્તવાને વડ્ડીમ
દ્યેનાંમ માજ્ઞદ્યસ્ત્રીમ, નોઘત
અસ્તય, નોઘત ઉશતાન્મય,
નોઘત ખઓધસ્ત્ર વીઉરૂવીસ્થાત.
અશો (જરથોસ્ત કહે છે કે) “ મારાં
હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ
થાય અથવા મારો જીવ ખી નીકળી
જાય તોપણ હું મજ્ઞદ્યસ્ત્રી દીનને
ધીક્કારીને છોડી દઈશ નહી. ” (એટલે
“ ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ
જતાં સુધી સચ્ચાઈનેજ હું વળગી
રહીશ. ”^૧)

અશોધ.

અવસ્તા-અષેમ વોહુ વહિશતેમ અસ્તિ
સાર-અશોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦-અષોધ એટલે શું ?

જ૦-અષોધ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

સ૦-તનની સફાઈ તે શું ?

જ૦-આપણા શરીરને કાંઈખી મેલી અથવા
ગંધીત્રી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ
નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ
કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઈદાર
રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી
ચુડીને સાફ રાખવું.

સ૦-તનની અર્થોષ રાખવાથી ફાયદો શું ?

જ૦-શરીરની સુખાકારી વધે, જે તંદરોસ્તી
હોય તે વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી
આપણને અક્ષલ મલે.

સ૦-તંદરોસ્તી કેમ મલે ?

જ૦-સોજે અને સાદો ખોરાક નિયમસર
ખાધાથી, સોજ હવા દમમાં લેવાથી
અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦-મનની અર્થોષ એટલે શું ?

જ૦-આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા
વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ
હસવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર,
ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહી
થાય તેની સંજ્ઞા લેવી, ખુરા વિચારોને
મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોધથી કાયદો શું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામે થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બાંધગી અને ભાષ્યબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોધ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો કાયદો મલે.

સ૦—અષોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો ?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ધરખાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર^૧ છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ધરખાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય

છે. પણ અપોષની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અપોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦— મનની અપોષ કેમ મળે ?

જ૦— કેવળી લીધાથી.

સ૦— તે કેવળી કઈ જાતની ?

જ૦—ધર્મ તથા નીતની.

સ૦—માણસો અપો હોય તો શું ફાયદો ?

જ૦—માણસો અપો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સમ્યાધને વધારો થાય અને સમ્યાધ વધે તો

યથા અહૂ વર્ધ્યોના પવિત્ર કન્નામોમાં
જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સ૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું કાયદો ?

જ૦—માણસોને અર્ધમ વૉહૂના પવિત્ર
કન્નામોમાં જણાવેલું ખરું અને ઉત્તમ
સુખ મળે.

નવજોત ક્રિયા.

અવસ્તા—અર્ધવ્યાર્ધાહુનેમ વા અર્ધ-
વ્યાર્ધાહુયમ્ને, અર્ધવ્યાર્ધાહુ-
નેમ વા જૂજયમ્ને.^૧

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છાડતાં
ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ--નવજોત એટલે શું ?

જવાબ--નવો જોતી અથવા જરથોશતી
દીનમાં દાખલ થઈ એ દીનનાં ક્રિયા
ક્રમોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦--કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકની
નવજોત કરવામાં આવે છે ?

જ૦--બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંદચે,
ધર્મનાં મુળતત્ત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને
ચોક્કસ અવસ્થાનાં કલામો ભણી
જાણે ત્યારે.

સ૦--સાતજ વરસની ઉમર જોઈએ કે
વધતી ઓછી ચાલે ?

જ૦--ઓછી નહીં ચાલે, જો બાળક હુશીઆર
નહી હોય તો નવ વરસે અને જો
નવ વરસેથી તે ધર્મનાં મુળતત્ત્વો

સમજવાને શક્તીવાન નહી હોય તો
૧૪ વરસની ઉંમરે જરૂર નવજોત
કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા
અવસ્થાના કલમો ભણી જાણવા
જોઈએ ?

જ૦—અર્પમ, યથા, કેમના મજદા,
અહુરમજદ ખોદાએ, જસમે
અવઝુદે મજદ, સરોશ બાજ,
ગેહ, ખુરશેદ-મેહુરની નીઆ-
એશ, પતેત્ર અને દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકની નવજોત કરે છે તે દિવસે
તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—તે બાળકનાં તનને ઇજેલા ગઓમીજ^૧
અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક
કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે ?

જ૦—સૌથી પેહલાં એક અથોરનાન^૨ તે
બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી
ચવાડે છે. પછી ઇજેલો (પવીત્ર કાપેલો)
ગઓમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો
બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જ૦—ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્,
ચોજદાએ રવાનરા.

સ૦—એની મતલબ શું ?

જ૦-આએ (ગઓમીજ) મારાં તનની
પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે
હું પીઉં છું.

સ૦-એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં
આવે છે ?

જ૦-તે બાળકનાં તનને પવિત્ર ગઓમીજ
અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ
કુસ્તી સિવામ સધળાં કપડાં પેહડાવી,
પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન
બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦-પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦-જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો
હુમત, હૂખત અને ફૂર્શત પ્રમાણે
ચાલવાની તથા હુશમત હુજૂખત અને

દુઃખવરતને ધીક્ષરવાની કબુલાત
લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ તે બાળકને ઉભાં રાખી
દીનનો કલમો બણાવે છે, પછી
એક યથા અહૂવધરૂયો બણતાં તેને
સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું
અંનજીમન પણ યથા અહૂવધરૂયોના
કલામો બણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ કુસ્તી હાથમાં લઈ
અહુરમઝદ યરતની અશનુમન પઢે
છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો
તે બાળકને બણાવી કુસ્તી કમ્બરે
બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરેછે.

સ૦--ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે ?

જ૦--વડા ધર્મ ગુરૂ હોશ્યામ તથા તંદરો-
સ્તીના કલામે બગીને તે બાળકને
આશીરવાદ દે છે.

સ૦--નવજોત થનાર બાળક શું એકરાર
કરીને જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ
થાય છે ?

જ૦--“ હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર
અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર
સમજું છું. મારો ધર્મ મારા હૃદયસ્તી
છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કાર છું.
અશો જરથોશતને મારા પેગામ્બર
તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા તેવણુને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપુ છું.
મારા હૃદયસ્તી દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી. ૧૯૭

ખલાંને કાળે અશો જરથેશત પાસે
મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો
પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા ઐશેશ
કરતો રહીશ.” ૧

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

૨૦--સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમમરે
બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે ?

૪૦--હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું
છે કે “જે કોઈ પોતાનાં શરીર
ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી

૧. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૧-૬.

૧૯૮ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

બાંધે તથા ગાથા બાંધે તેજ ખરો
મજબૂતની છે, અગર નહી તે તેને
મજબૂતની નહી કહેવો.” ૧

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે
જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની
રીતભાત સારી અને સાચી હોવી
જોઈએ.

સ૦—સુદરેહ ફટલા કટકાનો બનાવવામાં
આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો. જે પરદા એક આગલો
અને એક પાછલો, ગીરેબાન, જે બાંચે
અને બેઉ સાંધા આગળની બંને તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથે જોડાયેલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને બહેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સખળાઓએ નમળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી. ^૧

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાખનાં કામો કરવાં અને જરથોશતી દીન ઉપર બેશક અને બેશુમાન રહવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાનવાળો કરી થાય છે.

સ૦—ખે બાંચે શું થડા આપે છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંચોને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજ-દ્યરની દીનના દરેક માણસે કાંધખી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉધ્યોગમાં રોકા-વાની જરૂર છે.^૧

સ૦—ખેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાચ્છે, ઘોડા, બકરાં, મેંઘાં વગેરે) ને દુઃખ નહીં દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.^૨

૧. સરનામે રાજે યજ્ઞાંની સફે ૧૨—૧૫
ઉપલીજ ચોપઠી સફે ૨૩.

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જ૦—રૂતું કપડું સરતું અને સફાઈદાર હોય છે. સરતું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મતું ફરમાન બળવી શકાય છે.

સ૦—એ વિશે જરથોશતી ધર્મતું ફરમાન શું છે ?

જ૦—સ્પયેત દ્યેનયાઝ્યા માજ્ઞદયસ્નો-
ઘશ ઉપમર્નમ,^૧

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

૧. મેહેર યસ્ત ફ. ૧૨૬.

૨૦૨ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

જ૦--સોળાઘ અને સફાઘ એ મળદયસ્તી
ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦--જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હાય તેની ફરજ
શું છે ?

જ૦--જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઘદાર
રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે
હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ
સોળું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦--કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦--જરથોશતી ધર્મ ઉપર મક્રમ રેહવાની
ધધાની.

સ૦--કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦--કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી
કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે

છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦--કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંટા ફેટલા છે અને તે શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦--આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “ સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામ ઉપર હું હમેશાં ઉત્તવાર રહીશ.”

સ૦--કુસ્તી ફેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે ?

જ૦--૭૨ તારની.

સ૦--એ જોતેર તાર શું બતાવે છે ?

જ૦--ઈજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઈજશને કાણુ બણે ?

જ૦—દરેમેહુર અથવા અગીઆરીમાં ચોજ-
દાથેગર મોખેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને ?

જ૦—ધેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની. ઘેટું અથવા
મેંટું જેમ ગરીબ, નમનતાધવાળું
અને નિર્દોષ, છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે
પણ નમાના, તાખેદાર અને નિર્દોષ રહેવું
જોઈએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા
દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કાણુ વણે ?

જ૦—અથોરનાન ટોળાની બાધડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોખેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરી-ઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે હાવન અને રપિથવન છે તેની તથા લરી વરસના છ ગાહુખ્યારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઈએ ?

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજદુરનો અહીં એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશત્રીશ એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદ્યએવો એટલે દેવ-પરસ્તીના કામને ધીકકારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુર-તકએવો એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉ છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા ?

જ૦—જે યથા અહૂ વધર્યો ભણતાં આગળા જે અને અર્ષમ વૉહૂ ૧) ભણતાં પાછલા બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કંઈ તરફ મોઢું કરવું ?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર,
તારા અથવા ચેંગા સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કંઈ કંઈ વખતે કરવી જોઈએ ?

જ૦—સવારે ખીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે
જમ આબ્યા પછી, જમવાની અગાઉ,
ખંદગી કરવાની આગમચ, તથા
અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આબ્યા પછી
તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં દૈનર્ચાથ અહુરહે
મજદાઓ અષેમ વૉહુ ૧) બણીને
બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોઢું
અને પગ) ને ત્રણ મરતખે પાણીથી
ધોવા.

૨૦૮ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

સ૦—એ પાણીથી ઘોવાને આપણે શું
કહીએ છીએ ?

જ૦—પાદીઆખ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ઘોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ
નુધી એક ચીતે ઉભા રહી આખી
કેમના મજદદા ભણી જવી. પછી
કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહૂરમજદદ
ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહૂરમજદદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા
કરવી ?

જ૦—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી આહૂરેમન
અવાદશાન્ ભણતાં જમને હાથે
પખોરવી, મનશની ગવશની કુનશ.

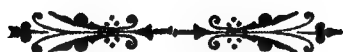
ની બણતાં ઉંચકવી, અને હુધથ્યા
 ધૂરશતાંમ બણતાં કમ્મરે વીટાળવી,
 ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે
 ગાંઠ વાળી જસમે અવડ્ડે મજદ
 મજદયરનો અહમી આખી ભણી
 જવી.

૨૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ
 શું છે ?

૪૦--પોતાની આખી જાંઘી સુધી સુદરેહ
 કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું
 નહી, ઉંઘાડા પગ અથવા ખોરું માથું
 રાખવું નહી, એક બીજનનું અજીઠું
 ખાવું નહી, ખોદાની જાંઘી કરવી,
 અપોષ રાખવી, નમ્ર થવું, સારાં કામો
 કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્ત અને દોજખ.

અવસ્તા—વીરપ હુમત વીરપ હુખત.
વીરપ વૈરશત વહિશતમ અહુહુ-
ધમ અશએત, વીરપ દુશમત
વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજવરશત,
અચિશતમ અહુહુધમ અશએત.

સાર—સધળા બલા વિચારો, સાચા સખુનો
અને નેક કામો બેહેશ્ત તરફ લઇ
જાય છે અને સધળા ખુરા વિચારો,
જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ
તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં
કામોનો મરણ પછી મળતો બહલો
તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું ?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ
કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ
પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને
નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી
બેહેસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.^૧

સ૦—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને
પાક રાખવી. દુકમાં દુશ્મત દુખાખત
અને દુશ્વરૂરત ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાખ તે શું ?

જ૦—સમ્યાધ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કુળચણી વગેરે

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાધ, હરામખોરી, આજસાધ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાધ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માશી માગવાનું આપણું બળુતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા બાપાના ક્રસ્તુયે હુમતોધખ્ય—
સ્યાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ બાપામાં

દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી
પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત
ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અબાણુપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો
ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઈને
અનેક વાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ
કરતો નથી.^૧

સ૦—ગુનેહગાર માણુસની મરણ પછી જગ્યા
ક્યાં ?

જ૦—અંધાર દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા ખોલ શું ?

જ૦—અચિસ્ત અહુ એટલે ખરાબ જીંદગી.
ખીજે ખોલ દુજો દેમાન આવે છે

૨૧૪ બેહેસ્ત અને દોજખ.

અને એનો અર્થ ખરાબ રહેકાણું થાય છે.

સ૦—બેહેસ્તનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિરત અહુ એટલે સઉથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહેસ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કાણુ બોગવે છે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે
આપણું શરીરમાં બીજી કંઈ શક્તિ છે ?

જ૦—ફરોહર અથવા ક્રુવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કંઈ
શક્તિ માણુસનાં શરીરમાં છે ?

જ૦—હા જી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં
જણાવેલાં અહુ, દઝ્યેન અને બઝ્યોધ છે.^૧

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ,
માહ, ગાહ, અને જશન્.

અવસ્તા—વીર્યેભ્ય અષવર્ત્તમ મધન્ય-
ઓમ યજ્ઞર્તમ યજ્ઞમધદે.

સાર—સત્રજ્ઞા પવિત્ર મીનો ઇજ્ઞદોને હમે
વખાંણીએ છીએ.*

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમેષાસ્પંદ એટલે
શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

સ૦—અમષાર્ષદંદા અને યજ્ઞદે તે કોણુ
અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા
કીધા ?

જ૦—અમષાર્ષદંદા અને યજ્ઞદે ગેખી
રીતે વૃધિ કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને
આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે
ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સ૦—યજ્ઞદ અને અમષાર્ષદંદાની સંખ્યા
કેટલી છે ?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં
ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ
માહ ગણીએ છીએ. *

૨૧૮ યજ્ઞ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કંયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહમ અને બરજો યજ્ઞ.

સ૦—કવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્ઞ રોજે નવું વરસ, અરદીખેહસ્ત રોજે રપિથ્વનનું જશન ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ સાલ અને કવરદીન રોજે અશો ફરોહુરનું જશન.

સ૦—અરદીખેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અરદીખેહસ્ત રોજનું જશન ; ખોરશેહ રોજથી તે દવ્યે-પ-મેહર રોજ સુધી

યજ્ઞ, અમેષા સ્પંદ, જશન. ૨૧૯

મએદીઓજરેમ એટલે પુર લીલો-
તરીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦--ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦--ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષાસ્પંદનું
જશન.

સ૦--તીર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦--તીર રોજે તીરીઆનનું જશન.
તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર
રોજ સુધી મએદીઓશહેમ એટલે
પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦--અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર ?

જ૦--રોજ ૭ મો અમરદાદ અમષાસ્પંદ-
નું જશન.

૨૨૦ યજ્ઞદ, અમેષારપંદ, જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર અમેષારપંદનું
જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન
રોજ સુધી પચેતેશહેમ એટલે
અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના
ગાહમ્યારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

જ૦—રોજ ૧૬ મો મેહેરગાનનું જશન
તથા અયાથ્રમ એટલે ગરમીનો છેડો
લાવનારા વખતના ગાહમ્યારના જશનો
રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—રોજ ૧૦ મો આવાં યજ્ઞદનું જશન;
એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અરપંદાર

મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહીના
બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન
ગેહજ બણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશતું જશન
તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો
ફરોહરતું જશન.

સ૦—દ્યૈ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્દ, દ્યૈપ આદર, દ્યૈપ મેહર
અને દ્યૈપદીન એ દિવસોએ દાદર
અહુરમજ્દનાં જશનો તથા ખોરશેદ
રોજે પેગાંબર સાહેબ અશો જર-
થોશતનો દીસો, અને મેહર રોજથી
તે બેહરામ રોજ સુધી મચ્છદીઆરેમ

૨૨૨ યજ્ઞ, અમૃતપાંચ, જશન.

એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહ-
મ્યારના જશનો.

સૌ—એહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?

જૌ—રોજ ૨ જો એહમન અમૃતપાંચનું
જશન.

સૌ—અમૃતપાંચરમહ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં
નામ દો ?

જૌ—રોજ ૫ મો હુદ્દત અમૃતપાંચનું
જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરદાહ
સાલ ગાહનું જશન.

સૌ—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે ખીજી શું
કરવામાં આવે છે ?

જૌ—પરહેજગાર મોખેદો કાગળ ઉપર પહેલવી
જીખાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની
નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે ?

જ૦—ધાર્મિક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંટાડે છે અને રેતી ધરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાધ વગેરે ખરકસ્તરો દુર રહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે ?

જ૦—આસતાદ રોજથી તે વહીશતોઈશત ગાથાના દીવસો સુધી મુકતાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું ?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના

૨૨૪ યજ્ઞ, અમેષાસ્પદ, જશન.

કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો
કરવરદેગાનના દિવસો તરીકેથી
ઓળખાય છે.^૧

૨૦--એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના
દિવસો કયા ?

૪૦--આશતાદ, મારેસ્પદ, અનેરાન અને
હમસ્પથ્મએદએમ એટલે દિવસ
અને રાત સરખા થવાના વખતના
ગાહમ્યારના પાંચ દિવસો.

૫૦--મારેસ્પદ રોજે શું જાણીતો બનાવ
બન્યો હતો ?

૧૦--અશો જરથોશતે પાદશાહ ગોશતા-
સ્પની દરબારમાં ઘણાએક મોજેજ

૫૭૬, અમેપારપંદ, જશન. ૨૨૫

કરી બતાવ્યા હતા, જેથી એ રાજને
દિને બેહુ મીનો મારેપંદ કરી
કહે છે.

૨૦—વહિશતોષ્શત ગાથાનો દિવસ ક્યાં
નામથી ઓળખાય છે ?

૪૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો.
હોવાથી આખાં વરસમાં જેખી કાંઈ
ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે
પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર મારી
માંગવાનો છે, તેથી એને પતેતીનો
દિવસ કહે છે.

૨૦—હમકારા એટલે શું ? અને તે કેટલા
છે ?

૨૨૬ યજ્ઞ, અમેષારપંદ, જશન.

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા
સાત છે. *

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જ૦--અહુરમજ્દ, ખેહમન, અરદીખેહસ્ત,
શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને
અમરદાદ.

સ૦—એઓને ક્યાં નામથી ઓળખેલા છે ?

જ૦—અમેષારપંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે
તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં હકેત
અમષારપંદ એવાં નામથી એઓને
ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર ગાહુમ્યારનાં
જશનો પડે છે ?

જ૦—વરસમાં છ વાર ગાહમખારનાં
જશનો પડે છે.*

સ૦—ગાહમખાર એટલે શું ?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની
યાદ તાજ કરી તેની બંદગી કરવા
માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા
મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહમખાર કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—ભાઈમંધી અને એકસંપીનો વધારો
કરવાની.

સ૦—અસલી ધરિંનીઓ કેવી રીતે ગાહ-
મખાર કરતા હતા ?

૨૨૮ યજ્ઞ, અમેષાશ્વંદ, જશન.

જૃ૩--એ દિવસોએ ધરિંની પાદશાહો પોતા-
ની તમામ રૈયત સાથે બેઠાપતે
ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ઈજ્જલા
ખોરાકની સધળાઓ એક સુફરે બેશી
આશાણી કરતા. ગરીબ અને તવં-
ગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા
નહી.

સ૦—શું ગાહુખ્યાર કરવાની આપણી
ફરજ છે ?

જૃ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,*
વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો
પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે

તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેમનો
જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સ૦—ગાહમ્પારના વખત ઉપર જોઈએ
શું શું પેદાયશ પેદા કીધી ?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન,
ગોસ્પંદ અને માણસો. *

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો ?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, રુપેન્તોમદ,
વોહુક્ષત્ર અને વહિશતોઈશત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી
ગેહ ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત.
દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

૨૩૦

યજ્ઞદ, અમેષારપદં, જશ્નન.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથવન, ઉચ્ચરન, અધ-
વિસ્રૂઝ્મ અને ઉશહીન

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી ?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે
બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથવનનો વખત ક્યાં સુધી ?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ
વાગા સુધી.

સ૦—ઉચ્ચરન ગેહ ક્યારે થાય ?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે
સાંજના અંધારે થાય ત્યાં સુધી.

સ૦--અધાર' થયા પછી કંઈ ગેહુ શરૂ થાય અને ક્યાં સુધી !

જ૦--અધવિશ્વેશ્વરમ, રાતે બાર વાગ્યા સુધી.

સ૦--ઉશહેન ગેહુ ક્યારે બણાય ?

જ૦--રાતના બાર વાગ્યાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખોરશેઠ.

અવસ્થા :--યો યજ્ઞયતે હૃદ્રે યત અમે-
વૈમ રએમ અર્ધિવત અરપૈમ...
યજ્ઞયતે અહુરૈમ મજ્ઞદામ.

સાર :--“ જે શપ્ત અમર, તુરમંદ તથા
તેજ ધોડવાળા ખોરશેઠને ઇજે છે

(અથવા વખાણુ છે) (તે ગોયા) હોર-
મજદને ઇજે છે. ”

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સાથી તેજસ્વી
ગોળા કયો ?

જ૦—ખોરશેઠ અથવા સુરજ ; જેનું તેજ
અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે
તેની સનમુખ આપણાથી જોઈ શકવું
પણ નથી.

સ૦—ખોરશેઠથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર,
અંધારું દૂર કરનાર,^૧ ઝાડપાણીને
પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને
સ્વચ્છ કરનાર,^૨ જમીન ઉપરની તમામ

૧ ખોરશેઠ નીઆએશ ક. ૧૪.

૨ ખોરશેઠ નીઆએશ ક. ૧૪.

૩ ખોરશેઠ નીઆએશ ક. ૧૨.

ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર,
માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની
જીવન શક્તિનો આધાર, અને હજાર
ધણા કાયદોનો આપનાર ખોરશેઠ છે.^૧

સ૦—જો ખોરશેઠ આપણી પૃથ્વી ઉપર
પ્રકાશતો બંધ પડે તો ?

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘણે ઠેકાંણે અંધકાર
થઈ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, કુલ,
ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી
અને ગેરસકાઈનો વધારો થાય, દુઃખ
દરદોની ઉત્પત્તિ થાય, અને દુકમાં
તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.

સ૦—ખોરશેઠની વખાણ કરવાનું અવસ્તા
બાણુતર શું છે ?

૧ ખોરશેઠ નીઆએશ ક ૧૧.

૨ ખોરશેઠ નીઆએશ ક ૧૨.

જા૦--ખોરશેઠ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦--ખોરશેઠની સાથે મેહરની નીઆએશ
બાણવાનું ફરમાન કાંય છે ?

જા૦--ખોરશેઠ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ
છે. ખોરશેઠ તકુ થવાની આગમજ
જે રોશની પડે છે તેને મેહરની
રોશની કહે છે.

સ૦--ખોરશેઠ અને મેહરની નીઆએશ
દિવસમાં કેટલી વાર બાણવાની ફરજ
છે ?

જા૦--ત્રણ વાર. હાવન રપિથવન, અને ઉજીરન
ગેહમાં.

સ૦--ખોરશેઠ નીઆએશ શા માટે કરવી
જોઈએ ?

૪૦--નુરમંદ ખોરશેઠથી આપણે જે જે કાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમઝદની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

૪૧--તમે ખોરશેઠની સામા ઉમા રહી પેહલાં હોરમઝદની બંદગી કરી પંચીજ ખોરશેઠની વખાણુ કરોઝો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો ?

૪૦--હાજી. ખોરશેઠ નીઆએશમાં આવે છે કે “ નમે અહુરાધ મઝદાઈ, નમે અમેષએઈઝયે. રપેનતએઈઝયે, નમે મિત્રાઈ વાઉર ગઝાયઝાઈ-

તેએ, નેમો ફૂરેક્ષએતાઇ અઉરૂવત્ર
અરૂપાઇ ” એટલે કે સૌથી પેહલાં
આએ મારી નેમાજ હોરમજદને,
અમધારપદોને, મેહર યજદને અગે
નુરી ખોરશેદને હોજે.

૨૪૦—જ્યારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ
ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો
જોઇએ ?

૨૪૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું
તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી
ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને
બાળી નાખે છે તેમ અમો પણ
નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને
મનની ગલીચીને બાળી નાંખીએ.

એ! ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું
આએ દુન્યાએ અને તેમાં વસનારાઓના
બલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ
હમારી હસ્તીતું કારણથી બીજા
અમારાં બાધબંધોતું બહુ કરવા
માટે છે. વળી જેમ તું ખુદના
હોકમને તાબે રહી નીઅમસર
તારું કામ બજાવે છે તેમ હમે
અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી
નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આતર્શ.

અવસ્તા :—તવ આતર્શ પુત્ર અહુરહે
મજદાઓ યેસયો અહિ
વહુમયો.

સાર—અએ હોરમજદના બેટા આતશ, તુ
આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.^૧

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં
નામથી ઓળખેલો છે ?

જ૦—આતર, આદર, અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું ?

જ૦—ખાધ જનાર અથવા ભરમ કરી નાખ-
નાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે ?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ધરમાં
ચુલામાં જોઈએ છીએ તે અને બીજો
દરેક પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે

સમાયક્ષો છે, જેને આપણે જોઈ શકતા નથી.

સ૦—ખંદગી કરતી વેળા આતશનો કેમલો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પત્તી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્ત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને મૃત્યુસની હૈયાતીનું ટકવું છે. દુકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહીં પણ દરેક કામનું

જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટાં
 ઝુઝુને લીધે ખોદાતાલાની અદ્ભુત
 શક્તી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો
 ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો
 કેળસો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી
 ધરમે આપેલું છે.

સ૦—ખંદગી કરતી વેળા આતશનો કેળસો
 કરવાનો ખીજો સમય શું છે ?

જ૦—આતશને કેળસેહ તરીકે રાખવાનો
 ખીજો સમય એ છે કે જરથોસ્તી
 ધરમના કાતુન મુજબ મન અને તનની
 દૃશ્તી જાળવવી. હવે સફાર્થ સુધડાઈ
 જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે
 છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને
 રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર

તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ
એખાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની
નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ
ક્રિયામાં અને ધરમાં આતશ ચાલુ રોશન
રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન
જીવતાંઓને અનદીક રીતે બેહદ
ફાયદો કરનારું અને તેટલા માટે
ધણું ઉમદા છે.

૨૪૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળ-
વાની મનાઈ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા
નસો બાળવાનું કામ ગુનાહ મરેલું
છે એમ આપણા ધરમમાં ફરમાવેલું છે,
તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો

વાસ માણસના દમમાં જવાથી
તેઓની તંદરોસ્તીનો ખીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશ બેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં
આપણે સુખડ લઈ જઈએ છીએ
તે વિષે ધર્મનું કાંઈ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆગ્મેશમાં આવે છે
કે “જે કોઈ શખ્સ આતશને
વારતે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી
ભડી નૈયતે લઈ જાય છે તેને
આતશ ભડી દુવા દે છે.”^૧

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો ?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે “તારે ત્યાં
દોલતનો વધારો થજ્જે, બહાદુર

ફરજદોની વૃધી થજે, તું કાબેલ
અને બહોલો થજે, તથા જ્યાં સુધી
તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ
રહેજે.” ૧

સ૦—શું પારસીઓ આતશ પરસ્ત છે ?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઈ આતશને
ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ
ખોદા પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજો-
માંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી
થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં
રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન
તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ. ૧

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજ્જદને પોંહચા-
યછે એવું કંઈ ધર્મનું ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. ઇબ્નશનેના ૩૬ માં હામાં એવું
આવેછે કે “ ઓ હોરમબદના આતશ,
તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચે
છીએ. ” ૧

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ
સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી
કરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન
અને આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જ્યારે
આપણે બંદગી બણ્યે ત્યારે શું વિચાર
કરવો ?

જ૦—ઓ હોરમબદના આતશ, જેવી રીતે
તારા ઉપર સુખડ લુખાન મુકી તુંને

હંમેશા બળતો રાખવાની અમે કોશેશ
કરીએ છીએ તેવી રીતે હોરમજદનાં
પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થ-
માં બળતો આતશ (જીવન શક્તી)
રોશનુ રાખવાની સદા અમે કોશેશ
કરીશું.

સ૦—ઇનસાનોના બીતરમાં બળતો આતશ
કેમ રોશન રાખી શકાય ?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા
વગરનાને પૈસો, અને દુખીઓની
સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના
જીગરમાં બળતો આતશ રોશન રાખી
શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી
કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો ?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશખોદ ભેટ કરનારાં-
 ઓને સુગંધીથી તરોતાજગીભરેલાં
 કરે છે તેમ આપણે પણ આપણી
 ઉપર ઉપકાર કરનારાંઓને ખુશી કરવા.
 જેમ આતશ રોશણુ રહેછે તે બીજાં-
 ઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી
 હૈયાતીબી બીજાંઓના ક્ષાયદાને માટેજ
 છે એમ સમજવું.

સ૦—અવરતામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે ?

જ૦—‘આતશ પુત્ર અહુરહે મજદાઓ’
 આતશને હોરમજદના છોકરાનો મોતેબર
 એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે
 ચોહતાડીએ છીએ તેની મતલબ શું ?

૪૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઈ
રાખવાની. કેમકે ગમે એવી મોટી
રૌશણીથી બળનો આતશ પણ નરમ
પડી જઈ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે
એવા મોટા દરબજા તથા ઇજ્જત અને
પૈસાવાળું માણસ આખરેથી મરણ
પામી ખાક થનાર છે. માટે જીવતાં જીવત
દરેક માણસે, આતશની માફક, સખાવત
વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા
પાછલ મુકી જવો જોઈએ. એવો
વિચાર દરેક માણસે રખીયા અથવા
ખાખ લેતાં કરવો જોઈએ.

૪૦—આતશ ઉપર મવકલ અમશાર્પંદ
કયો છે ?

૪૦—અરદીબહેસ્ત અમશારપંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઈ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબહેસ્ત અમશારપંદ નાખુશ થાય છે .

૫૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું ?

૪૦—આતશ ઉપર પાણી નાખીને ખુબવો, મ્હાંડાંથી કરીને ડુંક મારવી,^૧ નસો બાળવો,^૨ બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કૃતાબોમાં ગુનાહમરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજબ ખમતા આતશની સંભાળ કરવા કરમાવેલું છે.^૩

૧ પતેત ઈરાની. ૨ વંદીદાદ પર. ૧૬ ક. ૧૭

૩ વંદીદાદ પર. ૮, ક. ૮૧-૮૬

. ૨૪૦--ખીડી પીવી એ જરયોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે
ગુનાહ બરેલું ક્રમ છે તે સમજાવો ?

જ૦--ખીડી પીધાથી લગ્ન અને ખરાબ દમ
આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી
તેમજ સેવટ તેને બુખવ્યાથી આતશપર
નાશ અથવા નુકસાની આવેછે, અને
તેથી માણસને પોતાને પણ નુકસાની
પુગે છે.^૧ વળી ઘણાએક નામીયા
તખીખોનું એવું મત છે કે ખીડી પીવાથી
તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ
અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય
છે, ત્યારે ખીડી પીવી એક ગુનાહ
હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું
અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં

આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી
 ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો પચાલ
 આવતો નથી. એટલા માટે ખીડી પીચી
 એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા ફેટલા ?

જ૦—ચાર. અરદીખેહસ્ત, આદર, સરોશ અને
 ખેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશ-
 ખેહરામ અથવા અગીઆરીમાં જઈ
 આતશ નીઆએશ બળુવાની દરેક
 જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને યુજવનાર શખ્સ કોણના
 જેવો છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને યુજવનારને
 ‘આબિશ’ દેવ તરીકે ગણેલો છે.^૧

૨૦—આતશની ઉત્પત્તી કોણુના વખતમાં
અને કેમ થઇ ?

૪૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદ-
શાહ હોશંગે રસ્તામાં એક સાંપને
દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો
પથર ફેંક્યો, તે પથર ખીજ પથર
સાથે જઇ અથડ્યો, તેથી આતશ
ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ
ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી
પોતાનાં શહેરમાં લાવી એક જગ્યાએ
સ્થાપ્યો. એ દિવસે એક જશન કીધું
જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ આપ્યું.^૧

પાણી,

અવસ્તા:-આપો વડ્ડહીશ વહિશતાઓ
મજદદવાતાઓ અપઓનીશ.

સાર:-હોરમજદના પેદા કીધેલાં, બલાં,
સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી. ૧

સ૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—આવાં અરદિસર યજદ. એ યજદને
અવસ્તામાં નારી જતીનું રૂપ આપેલું છે.

સ૦—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઈ નારી
જતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલા છે ?

૪૦—હાજી, અવસ્તામાં ખીજ પાંચ નારી
જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં
નામ:—અસ્પંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ),
દીન, ફરવરદીન, અને અરશીશવંગ.

૪૧—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા
સારું કીધી છે ?

૪૦—ખોદાની સર્વ જનદાર પેદાયશ પાણીથી
જીવી શકે છે, ૧ અનાજ, ફળની ઉત્પત્તિ
પાણીથી છે, સધળી સ્વચ્છતાનું
સાધન પાણી છે, ૨ પાણી વગર માણસ
જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ
આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ

૧ અરદિવસુર નીઆએશ ફ. ૨.

૨ " " "

મુક્ત પુરી પાડી છે, જે માટે સધળા
જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ
કીધી છે.^૧

સૌ--કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે ?

જૌ--અવસ્થામાં જણાવે છે કે સુરજના
પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.^૨

સૌ--માણસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી
શકે ?

જૌ--પાણીમાં પડેલો નસો (કાઠખી કાઠતી
વસ્તુ, ખાલ, નખ ઇત્યાદી) કઢાડી તેને
સુકી જમીન ઉપર નાખવો; ૩ આપણા
ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ
રાખવા ફરમાવેલું છે.

૧ યજ્ઞશને હા ૬૮ ક. ૬. ૨ ખોરશેઠ નીઆગ્નિશ. ક. ૧૨

૩ વંદીદાદ ૫૨. ૬ ક. ૨૬.

સ૦—જ્યારે દરેક માણસ, પશુ, પંખી, વન-
સ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે
તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઈએ ?

જ૦—હા, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને
નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને
પાણી પુરું પાડવાની ગોઠવણ કીધી
છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની
અંદર પણ પુષ્કળ પાણી ખુદરતે
રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું ખીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોરપંદોના પીધામાં
આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઊત્પન્ન
થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી
તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં

પાણીથી ઘોઝેલાં કપડાં પેહેરવાથી
કીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાયછે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોસ્તી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆઝેશમાં હાદાર અહુર-
મજદ કહે છે કે “અઝે રપેતમાન
જરથોસ્ત, મારાં તંદરોસ્તી આપનારાં,
ગલીઆઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના
કાયદાને માન આપનારાં પાણીઝો
તમામ લોકોને ઇજવા તથા વખાણ
કરવાને લાયક છે.

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં
પાણી પુરું પાડવાને માટે શું ઉપાય
કરવા ?

જૌ—કુવા, તત્તાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે
મુલકના લોકોને સુખ આપવું
(દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ
છે) એમ કરનાર માણસના ફરોહરને
અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કરીધાં છે.^૧

સૌ—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની
વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર
શું છે ?

જૌ—આવાં અરદ્દિસૂર યજ્ઞ તથા નીઆએશ.

સૌ—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્દિસૂર
નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે ?

જૌ—અરપંદારમદ, આવાં, દીન, અરશી-
સ્વંગ અને મારેરપંદ એ પાંચ દીવસોએ

તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે
પણુ બણુવા દીનની ક્રિતાબોમાં.
ફરમાવેલું છે.

૨૦—જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી
રીતે પાણીને ધજે તથા તેનો ઘટો
ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે ?

જ૦—તેને ઝળકાત અને ગુર, તેને તનનું
સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી,
તેને પુરતાં સુખની દોલત, તેને ચાલાક
ફરજંદ, અને મરણુ બાદ સૌથી સુખી
જાંદગી.^૧

હવા.

અવસ્થા:—વએમ અપવર્તમ યજ્ઞમધદે,
વએમ ઉપરો કર્ધરીમ યજ્ઞમધદે.

સાર:— ઉપર કામ કરનાર વાએ ઇજદને
તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમે
ઇજદે છીએ.^૧

સ૦— હવા એટલે શું?

જ૦— વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની
આસપાસ ફરી વલેલો છે.^૨ એ જાતે
હવાઇ છે. એને આપણે જોઇ શકતાં
નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં
વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ

ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં
હીલે છે તે ઉપરથી આપણે અને
પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી
જીવી શકે છે.^૧ જિન્હાલાના દિવસો ઉપર
થડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન
થઈ પડે છે. હવાથી માણસોની
તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને
હવાને લીધેજ માણસો એક બીજાનું
બોલવું સાંભળી શકે છે.

સ૦—કયું હવાથી માણસને ફાયદો થાય ?

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા ક્યાંથી મળે ?

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહીં હોય, જે જગાને વાડી, ઝાડી પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોયછે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ ‘ઑક્સીજન’ અને ‘નાઇટ્રોજન’ છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને કેટલો ‘નાઇટ્રોજન’ છે ?

જૅ—જે એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને બાકીનો બધો ભાગ ‘નાઇટ્રોજન’ હોય છે.

સૅ—હવા આપણા દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જૅ—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસાંમાં જઈ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપેછે.

સૅ—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે છીએ તે કેવી છે ?

જૅ—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર ઉપયોગી છે, પણ જાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા જાડપાનો ચુશી લેછે.

સૅ—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઈએ?

જૉ--આપણું રહેવાના સેહર, ગામ, કે ઘર
આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ
વગેરે સેપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારા-
ઓને સોજી હવા મળે.

સૉ--ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો ?

જૉ--ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણસોને ઘણી
તરેહના દુખ દરદો વેઠવાં પડેછે, જેથી
તેઓની તાંદરોસ્તીને તુકસાન થવાથી
સારાં અને સવાળનાં કામો તેઓથી
થઈ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના
તેઓ તકસીરવાર થાયછે.

સૉ--હવાને માટે ઇશ્વરની શોકગુજરી કર-
વાની શું આપણી ફરજ નથી ?

૪૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો
ઉપકર માનવો જોઈએ. કારણકે
આપણે દમ લઈ શકીએ તોજ
હૈયાતી ભોગવી શકીએ.^૧

૫૦—હવાની શોકગુજરી કરવાનું ધર્મનું
કાંઈ ફરમાન છે ?

૪૦—હાજી, રામ યજ્ઞમાં આવે છે કે “જે
માણસ હવાની શોકગુજરી કરે
તેને પુર મરકીવાલો ગનામીનો દંડ
કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો
તેને હેરાન કરી શકે નહી. ”^૨

જમીન

અવસ્તા :—ઈમાંમ આઅત્ત કૌમ...યા
નાઆખરધતી

સાર—આએ જમીન જે અમેને પોષણ
આપે છે તેને અમે વખાણીએ છીએ.^૧

સૌ—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું ?

જૌ—“ કૌમ ” એટલે જમીન, અથવા
પૃથ્વી.

સૌ—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ ?

જૌ—સ્પેન્ટઆરમધતી, એટલે અસ્પંદારમદ
અમપાસ્પંદ.^૨

^૧ યજ્ઞશને હા ૩૮ ક્ર. ૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૨ ક્ર. ૧૦.,

સૌ—જમીન એટલે શું ?

જૌ—જે ઉપર માણસ, પશુ, પક્ષી-વગેરે રહી શકેછે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે. તથા કુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે તે પૃથ્વી.^૧

સૌ—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા ?

જૌ—સાત ભાગ જેને હપ્તોઽર્ધવધરીમ જામ (એટલે હપ્તે કેશ્વર જમીન) સાત ખંડ વાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.^૨

સૌ—સાતે ખંડના નામ આપો ?

જ૦—અરેજહિ, સર્વહિ, ક્રદ્ધક્રુપુ,
વીદ્ધક્રુપુ, વૉઉરૂઅરેશતી વૉઉરૂ—
જરેશતિ અને ખનિરથ ખામી.^૧

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની
છે ?^૨

જ૦—ખોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.^૩
પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના
અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.^૩

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોશતી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આવેછે કે “આએ જમીન
જે આપણું પોષણ કરે છે તેને ખીજ
નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯ ક. ૩૯; ૨. વંદીદાદ પર. ૧૯. ક. ૪.
૩ દીનકરદ (દસ્તુર પે. ખે. સંજના)

આરાધ્યે છીએ ” ૧ એ અશો હોમ,
તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે
મોટા વીસ્તારવાળી, બોહળી, ફળદ્રુપ
જમીન છે તેને હું વખાણું છું. ” ૨

સૌ—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર
ઉપર ટકેલી છે ?

જૌ—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો
નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ
અને મહાખોખતાર અધર રહેલા છે
તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સૌ—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું
કાંઈ લખાણું છે ?

જૌ—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમજ્દ કહેછે કે
“મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી,

પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા
જે આગે દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ધાસ
ચારા સાથના તથા ધણાં પાણીવાળા
પહાડો ધરાવેછે તેણીને હું ટેકવી
રાખું છું. ”^૧

૨૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી
છે તેની મતલબ શું ?

૪૦—જમીનને અવસ્તામાં “ખરદાસ્ત કરનારી
માતા ” કહેલી છે તેનું કારણ એ
કે પૃથ્વીના જેવી સહન શક્તી
ધરાવનાર બીજી કોઈ માતા નથી.
જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં
મસ્તીખોર બચ્ચાંની ખરદાસ્ત કરી
તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર

રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

૨૪૦—અવસ્તા પ્રમાણે કય જમીન ઘણી ખુશાલ છે ?

૨૪૦—“અશો માણસની ઇજાને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરખતું રહેઠાણ, આતશની જગવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાયે ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહેછે.”

સ૦—ક્યા ક્યા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે ?

જ૦—“લાસોને કપરમાંથી ખોદી કઢાડનાર, કપરોને બાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણસોને જગીરો બેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર શખ્સો અવરતા પ્રમાણે જમીનને ખુશાલ કરે છે.”

સ૦—કઈ કઈ જગા નાખુશ છે ?

જ૦—દોજખતી જગા, અશો માણસનું રવાન થયું હોય તે, ગલીચાઈ એકઠી થઈ હોય તે, ખુતપરસ્તોનું રેહઠાણુ,

નસો દાતવાની જગા, પાપી માણસનું
મકાન, ખરદ્દસ્તરોના ખાડા, ખેડદી-
નોના હાથમાંથી જીદદીનનાએને હાથ
ગએલી જગા, વરતીવાળી જગાનું
ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર
મુવેલાં માણસનું રૂદન થતું હોય તે
સઘળી જગાએ “મીનોખેરદ” પ્રમાણે
નાખુશ છે.

સ૦—શા સાફ અવસ્થામાં જમીનની વખાણ
કરવામાં આવેલી છે ?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે
જમીનનેજ આભારી છીએ, જાત
જાતના અનાજ, બાજી, તરકારી,
નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘેર સંગારનો
બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત
જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ

જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે
આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ.
કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.^૧

સં૦—જમીન માણસોને કાંઈ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે
આશીરવાદ દેછે^૨ અને નાખુશ કરનારને
શ્રાપ દેછે.^૩

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પત્ત થતી તમામ
પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી
કરવી, તથા એ સઘળી ઉત્પત્ત થયલી
ચીજો માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવે
તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.^૪

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ક. ૧; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ક. ૨૮-૨૯.

૨ વંદીદાદ પર. ૩ ક. ૨૭. ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ક. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા:—નેમેા ઉરવધરે વંડુઉહિ
મજ્જદધાતે.

સાર:—અએ હોરમજ્જના પેદા કીધેલાં બલાં
ઓરવર, તુને નેમાજ હોજે.*

સવાલ—ઉરવર એટલે શું ?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની
વનસ્પતી.

સૌ—ઉરવર ક્યાંથી અને કેમ મલે ?

જૌ—જમીનમાં વરસાદ પડ્યથી પુશકળ ઝાડ
છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને

મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે
જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સૌ—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જૌ—આપણો ખેરાક અને પોશાક એથી છે,
એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે,
આપણા ધરખાર, વાડી, ગાડી, કબ્બત,
પેટી અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન
એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની
દવાની ઉત્પત્તી એમાંથીજ થાય છે અને
પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર
ઉરવર ઉપર છે.

સૌ—જરથોસ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું
સખખ સર કીધી છે ?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્થામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં ક્યા ક્યા ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે ?

જ૦—ઘજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની ‘ પાતરી; ’ હોમસણી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફરીનગાન બહુતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજોત નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની ‘ પાતરીની ’ અગત. વળી આત-શ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનરપતી જેવું કાંઈ નહીં પેદા કીધું હોતે તો ?

૪૦—માણસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકતે નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી, બધે ગત્રીચી અને ગંધવાડ પંથરાઇ રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ જનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી. ૧

૫૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી ?

૪૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી ખેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ, કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.

સૌ—ઉરવર ઉપર મવકલ ફરેસ્તો ક્યો છે ?

જૌ—અમરદાદ અમપારપંદ. જો વનરપતી સાથે કાંઈ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમપારપંદ નાખુશ થાય છે.

સૌ—વનરપતી સાથનો ગુનાહ તે શું ?

જૌ—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કસણુકે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઈનો ગુણુ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણુસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણુસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજા ગુનાહો ઉરવર સાથે થઈ શકે.^૧

સૌ—અવસ્તામાં ક્યા ક્યા ઝાડ પાળાઓ વખણાએલા છે ?

જાન--હોમ, ગઓકરેન, વાહુગઓન,
વાહુકરેતી, હુધાનએપત્ર અને
ઉરવાસનિ.

સાન--હોમ વિષે તમે શું જાણો છો ?

જાન--એ પાળો હોમ નામના એક દરવુરે
શોધી કાઢાડી તેને છુંદીને રસ
કઢાડવાની ક્રિયા કરી હતી. આજે બી
દરેમેહરોમાં હોમની ક્રિયા થાય છે એને
હુઓમો દુરઆપો એટલે કે દુઃખ
દરદને પછાત રાખનાર હોમ કરી કહે
છે.^૨ ક્રિયા કરીને બનાવેલો હોમનો રસ
ધણો ગુણુકારક છે. તેનો ફાયદો નેક
માણુસનેજ મળી શકે છે.

સાન--ગઓકરેનનો ખુલાશો કરો.

જા૦—એ આડ વોઉરકશ દરીઆમાં ઉગે છે.
એને ‘હુઓમે સફેદ’ કહે છે.
રસ્તાખેજને વખતે એ આડ ઘણું
હુઓગી થઈ પડશે એમ કહે છે.^૧

સા૦—વો હુગઓન, ઉરવાસનિ, વોહુ કરંતી
અને હુધાનએપત એ શું છે ?

જા૦—એ ખુશખોદર આડો છે જેનાં લાકડાંની
ધુંધથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર
કરવા વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.^૨
સુખડ, લુખાન, અગર તથા દારમનાં
આડતું લાકડું એવો એ દરેક ખોલને
ગુદો ગુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.^૩

૧ ખુનદેહશ. ૨ વંદીદાદ પર. ૮ ફ. ૨—૩.

૩ વંદીદાદ, કાંગા સ. ૧૩૭.

ગોસ્પંદ.

અંવસ્તાઃ—ઈથા આત્ યજ્ઞમધદ ગેઉશ્
ઉર્વાન્નૈમ્યા... આઅત ઉરુને
પસુકનામ્યા.^૧

સાર—આ પ્રમાણે અહયાં અમે ગોસ્પંદના
અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે
છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું ?

જ૦—માણસ જાતને ઉપ્યોગી ચોપગાં જના-
વરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડા, ઉંટ,
હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદે માણસ જાતને શું ઉપ્યોગી છે ?

૪૦—તેઓનાં દુધ, દહી, માખણ, ધી વગેરે આપણો ખોરાક છે, તેઓ હજી ખેતી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉત્તરના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સૌ—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જનાવરોની ધણી અગત છે ?

૪૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાયો, જેઓના દુધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કાષ્ઠખી ક્રિયા થઈ શકતી નથી. ૨

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના
ગોધાની અગત છે.

જ૦.—તદન સંદેહ, એક બાળ પુણ્ય કળો
હોવો નહીં જોઈએ. જેને આપણે
'વરસીઓ' કરી ઓળખીએ છીએ
તેવા ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં
ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી
ફરજ શું છે ?

જ૦—તેમને દુઃખ અને ઇન્જ પહોચાડવી
નહી, ^૧ તેઓને મારી નાખવાં નહી, ^૨
તથા હૃદયી જાદા કામ તેઓ પાસે
કરાવવું નહી.

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉપધેમ, ગવે
વૅરથ્રેમ, ગવે ખરથ્રેમ, ગવે
વસ્ત્રેમ ગવે વૅરંજ્યાતાંમ તાંમ
ને ખરથ્રાઈ ધ્રુયો.

સ૦—એનો અર્થ દહેા.

જ૦—“ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ
ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ
ગોસ્પંદને માટે ફતેહ, ગાએ ગોસ્પંદને
માટે ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં
પાડવાં જોઈએ) તથા તેઓને સુખ
આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી
જોઈએ કારણ કે તેઓનું આપણા ખોરા-
કને માટે વધારો કરનારાં છે.” ૧

સ૦—ગોસ્પંદો ઉપર મવકલ અમપાસ્પંદ કયો ?

જ૦—ખેહમન અમપાસ્પંદ.

સ૦—ગોસ્પંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે ?

જ૦—“ગોસ્પંદોને જે મેં માર્યાં અથવા કાંઈ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને ખેહનસા—
 શીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ધાસ ચારો નહીં નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહીં બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવા વાળી જગ્યાએ નહીં રાખ્યાં હોય, અને જેથી ખેહમન અમપાસ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ

આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત
કરીને પશેમાન થાઈ છું? ૧

સૌ—ગોસ્વંદશ્રી. ઉલટું શું?

જૌ—ખરફરત્ર. તુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં કે
વર, સાંપ કીડા, મકોડા, માંખ છત્યાદી
એઓને મારીને હાકી કહાડવાનું
જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે. ૨

સત્યાધ.

અવંસ્તા:—અરુષુખ્દો વાદ્ધિ યાદ્ધિ વૈરથ-
જાંસ્તોમે.

સાર:—સાચો જોલેલો સખુન ધણો ફતેહ
આપનારો છે.^૧

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે ?

જ૦—હુમત, હુખ્ત અને હવરૂસ્ત એટલે સાચા
વિચાર કરવા, સાચી વાંણી કહેવી,
અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સત્યાધ તે શું ?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું,
જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો

કે ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને
કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને
કરવું તેનું નામ સમ્યાધ.

૨૦—અશો જરથોસ્તના સમ્યાધ વિશેનાં
થોડાંક ફરમાનો આપો !

૪૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશ્તે
પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં
સમ્યાધ વિશેનાં ફરમાન જગે જગ
આપેલાં છે, હુમત, હૂખત અને
વૈરશત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તોકોનો
અર્ક છે, અર્ધુખ્દો વાદ્, ૧
“ઔરેષ વચો,” “ઔરજૂશ પથો” ૨
એ અશો જરથોશ્તનો મુદ્રાલેખ છે,
સમ્યાધજ સર્વોત્તમ સદ્ગુણ છે એમ

આપણે દરેક બંદગીની શરૂઆતમાં
ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને નૂડો
દુખી છે એ વિશેના અશો જરથોશતના
વચનો કહો?

જ૦—“દરેઘમ દરેગ્વોદેખ્યો રષો સવચ્યા
અપવખ્યો.” “નૂઠાને લાંબો વખત
સુધી દુઃખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને
તેની સમ્યાધને લીધે જીવે એ અંતે સુખ
મલશે.”

સ૦—અશો જરથોશત સમ્યાધ વિશે બીજું
શું કહે છે?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે
“સમ્યાધથીજ હોરમજદને પહોંચી

શકાય છે, ”^૧ “ સાચા રસ્તામાં
હોરમજદ રહેછે ”^૨ “ અંતે સત્યનો
જય છે ”^૩ અને “ સચ્ચાઇથીજ
બેહસ્ત મળે છે. ”^૪

જ૦—ગમે તેવું દુખ અથવા તુકસાન થવાની
ધારતી છતાં અશો જરયોશતે સચ્ચાઇ
તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો?

સ૦—અશો જરયોશતને જૂઠાં તરફ લઇ
જવાને દેવોના સરદાર અંત્રોમધન્યુશની
સઘળી કોશેશો તીજ્જળ ગઇ ત્યારે તેણે
તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને
પાદશાહી વટીક આપવા માંગી કે તે

સમ્યાધને છોડે^૧ પણ જેનું નામ કે
સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની
એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીકારી
કાઢી.^૧

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જર-
થોસ્તે શું કહ્યું ?

જ૦—નોઈત્ર હે અપસ્તવાને વડ્ડુધમ
દ્યેનાંમ માજદયસ્તીમ, નોઈત્ર
અસ્તય નોઈત્ર ઉશતાનેમય નોઈત્ર
બ્રહ્મોધસ્તય વીરિવીસ્થાત્ર.

સ૦—એનો સાર કહો ?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી

કહે છે કે “અગરજો સમ્યાધને ખાતર
મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધી ગુમ
થાય, અથવા મારો જ્ઞાન વટીક જાય
તોખી હું સમ્યાધને છોડીશ નહી.””

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં
માણસોને માન મેળવતાં જોઈએ છીએ
તેનું કેમ ?

જ૦—આએ દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ
માન મેળવે છે, જુઠો ધનસાફ કરનાર
સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો
દોષીત ઠરે છે એ ખરું પણ તે માન
તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને
જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે
ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામે છે.

તેથી આપણે સમ્યાધને ખાતર અશે
જરથોશતની માફક થોડા વખતનું દુઃખ
સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.^૧

સં૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર
જીદું બોલવું ?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબી
માં પણ સમ્યાધનેજ વળગી રહેવું.
અશે જરથોશત પોતે ગરીબ અવસ્થા
માં “કમ્બનકૃષ્ણા”^૨ હતા, તોપણ
પૈસાની લાલચને વાસ્તે જીદું બોલ્યા
નહી અને પોતાનો ઉદ્યોગ રાસ્ત રાહે
ચાલુ રાખ્યો, સમ્યાધને ખાતર તથા
મજદુરની દીનની ચઢતીને ખાતર
ગરીબાધનું સંકટ વેઠ્યું. કારણકે એવણુ

ખાતરીથી માનતા હતા કે માહજાની
હોરમજદ સારું અને માહું સર્વ જુએ
છે અને જાણેછે^૧ તથા અંતે નેકીનો
જય છે.^૨ એવા સાચા એતેક્રદથી અંતે
એવણુની કૃતેહ થઇ અને ખુરા દુશમનો
ઉંધા પડ્યા^૩ માટે દરેક જરથોસ્તીએ
જો પોતાના ગુરની માફક કૃતેહ મેળવવી
હોય તો ગરીબાધમાં પણ સમ્યાધથી
વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું
નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સમ્યાધથી શું કાયદો
મેળવ્યો ?

જ૦—ધરાનના નામીયા શેહનશાહ ક્યાંતી
ગુશતારપે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા
તેના બેટાઓ અરુપંદીઆર અને

૧ ઇ. હા ૩૧ ક. ૧૩. ૨ ઇ. હા ૩૦ ક. ૧૧

૩ વંદીદાદ ૫૨. ૧૯ ક. ૪૭.

પેશુતન વગેરેએ તેવણની સમ્યાધ
પીછાણીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગા-
મ્મર તરીકે કબુલ રાખ્યા અને આખી
શહેનશાતમાં જરથોશતી દીનનો
ફેલાવો કીધો.

સ૦--અશો જરથોશતનાં જેવા સાચા થવું
હોય તો આપણે શું કરવું ?

જ૦--ગમે એવું દુખ, આફત, સંકટ યા
નુકસાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની
દરકર ન કરતાં સમ્યાધનેજ વળગી
રહેવું. ખીજાએને સમ્યાધથી ચાલ-
વાની સલાહ આપવી અને સમ્યાધને
ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને
ખુશીથી ખમવું, કારણકે સમ્યાધને
ખાતર દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી
રહે છે.

સુ૦--અશો જરથોશતે સમન્નવ્યું તે બધું
સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું ?

જ૦--ધરાનના નામીયા શેહનશાહ તથા તેની
તમામ રૈયતે અશો જરથોશતની
સમ્યાધ પીછાંણીને પોતાના પેગામ્મર
અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કરીધા તેને
આજે હજારો વરસ થઈ ગયા છતાં,
તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની નીસ્તી
છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ
છતાં એ ધર્મની સમ્યાધ આજ પર્યંત
વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી
પણ પારકા ધર્મના કાબેલ અભ્યાસીઓ
તથા ધર્મ ગુરૂઓ ઉંચું મત આપી
ગયા છે,

૧૦--પારકા મજદૂખના વિધાનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો ?

૪૦--“એકત્રીઆનો જરથોશ્ત જે જે શિખ-
વી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચો-
ખ્યું છે”^૧ “પેલો બદખનો દાનાવ
પુરુષ જરથોશ્ત કે જેણે લોકોને બલી
દીનની નેક રાહ બતાવી તે જે હયાતી-
માં નહી આવ્યો હતો તો તમામ આદ-
મીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડાળ હાલત-
માં રહ્યો હતો તે વિશેને પુરતો ખ્યાલ
આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી.”^૨
“જરથોશ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો
નરો અને ખુબોર્ગ છે કે જેને
સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન

મલવું જ જોઈએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગર રહી શકે.”^૧ “ખોદાના કસમ ખાધને કહું છું કે જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મ નહીં ધરાવે તે કદીપણુ બેહસ્તનો રસ્તો જોઈ શકે નહીં.”^૨

ધર્મ.

અવસ્તા:—કુવરાને મજદયસ્નો જ-
રથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-
તક્યેવો.

સાર :—હું મજ્જયસ્તી, જરથોસ્તી, દેવથી
જુદો અને હોરમજ્જદી ધર્મ પ્રમાણે
ચાલનાર છું.

સ૦—ધર્મ એટલે શું ?

જ૦—પાક હોરમજ્જદ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ,
તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ
લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકગુજર
થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું
હથિયાર, નેકી અને બલાધનો રસ્તો
દેખાડનાર રેહબર, તથા બદી અને ખુરાં
કામોથી દુર રાખનાર સાથી; દુકમાં આ
દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી
તેણે જે જે કરજો બજાવવાની છે તે
કરજો વીધે તથા માણસને નેક રસ્તે

દોરવવા માટે શિખામણુ આપનાર
શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

સ૦—હોરમજદ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે
રાખી શકાય ?

જ૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના
દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય
કરીને અશોષની પેદાયશનો વધારો કર-
વાથી, માખાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ
અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો
શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને
તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા
તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦--ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં
આપણે કયાંથી શીખ્યે ?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦--આપણું ધર્મપુસ્તકો કયે ભાષામાં લખાયેલાં છે ?

જ૦--અવસ્તાઓ જ'દ ભાષામાં તેમજ વળી પેહલવી, પાજ'દ અને ફારસી જુઝાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦--સૌથી પુરાણું અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો કયાં ?

જ૦--અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદદ, વીરપરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦--એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીએ ?

જ૦--ખોદને ઓળખતાં, સાચ્યાંને ચહાતાં, જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાંનતાં

અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં,
સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુખથી
નીરાશ ન થતાં, દયાળુ, નમનતાધવાળાં
અને સદ્ગુણી થતાં શિખ્યે છીએ.

સ૦—ધ નો અભ્યાસ કરવાની આપણને
ફરજ કાંય છે ?

જ૦—મીનો અને ગેતી એટલે આગ્રે અને
હિપેલી દુન્યા વિશેનું જ્ઞાન, આપણો
આત્મા, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો
બેહશત અને ખુરાઇનો બદલો દોજખ
તે વિશેની સમજણ, આપણે કાણ ?
ક્યાંથી આવ્યાં ? અને ક્યાં જવાના ?
આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો
શું સંબંધ ? તે સાહેબ સર્વ જુએ
છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ

શિખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આઐ
 દુન્યાનાં નાપાઐદાર સુખના ખ્યાતી
 વિચારોમાંથી કઢીને પેલી મીનોઇ તથા
 પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ
 કરાવેછે. એટલા વાસ્તે ધર્મની કે ળવણી
 લેવાની અને તેનો અભ્યાસ કરવાની
 ફરજ છે.

૨૦—મજ્જદયસ્તી ધર્મ આપણને કેવાં કામો
 કરવા ફરમાવે છે ?

૪૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં
 રહીને દુન્યાની વૃધી થાય તેવાં અષોઘનાં
 કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ
 અથવા જ્ઞાનદાર ખરફસ્તારોનો તેમજ

સધળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની
ખુરી શક્તીને તોડવી.^૧

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને
આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—“ અન્યો વરેન ” અથવા “ અન્યો
ત્કએષ ” એટલે જુદી વરણના તથા
જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લે । તરફ આપણી શું ફરજ છે ?

જ૦—કોઈ પણ રૂપમાં જેઓ યજ્ઞદાં-
પરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી
વર્તવું એ આપણો ધર્મ છે. આપણાથી
જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્-
ગુણી અને સાચ્યા છે તેઓ પોતાની
રૂઢી કરણીને લીધે માન મેળવવાને

લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા ખુરા
કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કહેવો ?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે^૧
ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય,
ખુરાં કામે કરે તથા અનીતિવાન હોય
પછી તે માજદયરની જરથોસ્તી ધર્મ
પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ
તેને દરવંદ કહેવો; કારણકે દરવંદનો
અર્થ અવસ્તામાં ખુરો, પાપી^૨ અથવા
દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.^૩

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે
કરવી જોઇએ ?

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને આપ-
દાદાઓથી મળેલી દોહતને વધારવા.
અને જાળવવાની સંભાળ લઈએ
છીએ તેવીજ બલકે તે કરતાં પણ
વધારે આપણા આપીકા ધર્મની જાળવ-
ણી અને સંભાળ કરવાની આપણી
ફરજ છે.

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની
હસી કરનાર કેવો છે ?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના
આપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના
ધર્મને ધીકારનાર પોતાના આપદાદાને
ધીકારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર,
પોતાની અને પોતાના આપદાદાઓની
આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ

તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે ધર્મ
પાલનારાં તેમજ તેનમાં અસ્તી ધર્મ-
વાળાં બન્ને સોફા તેના ઉપર શકની
નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા
ધસપ નીતિની કથામાં જણાવેલા
મોરનાં પાંછાંમાંના કાગડાનાં જેવી
થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની
શું ફરજ છે ?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ
જે પેગમ્બર જરથોસ્ત સ્થાપી ગયો છે
તેની ઉપરજ મક્રમ રહેવું, તેને વધારવા
અને ફેલાવવાની કોશિશ કરવી. ગમે એવાં
દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ
છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર

બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું,
 આપણા અસલી ધરાની નેઆગાનોએ
 પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ
 ખજાનો, ધરબાર, વાડી ગાડી, અને
 સેવટે પોતાનું પ્યારું વતન તજી હિંદ
 સર જમીન ઉપર વાસો કીધો તેજ
 પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ
 બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય
 ચોખંડ પૃથવી ઉપર થાય એવા ઉપાયો
 ચોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં
 મોટી ફરજ છે.

સૌ—ખરો ધર્મી પુરુષ કોણને કહેવો?

જૌ—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે
 એમ સમજનાર; અશે જરથોશતને

પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર,
તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમા-
નોને માન આપનાર, નેક વિચાર, નેક
વચન અને નેક કામોને અપ્તીઆર
કરનાર,^૧ હોરમજ્જની ભક્તિ કરનાર,^૨
યજ્ઞ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ
કરનાર^૩ ખરો ધર્મી પુરુષ છે.

સૌ—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન
નહી આપનાર કેવો છે?

જૉ—“જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી
આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી
પોહોંચાડનાર દસ્વંદો છે, જેઓ ધર્મનાં
ફરમાનોને નહી સાંભળનારા છે તેઓ
સઘળા નાપાક છે.”^૪

૧ ઇ. હા ૧૨ ક. ૧ ૫, ૬, ૭. ૨ ઇજશને હા. ૧૧ ક. ૧૬, ૧૭.

૩ ઇ. હા ૩૯ ક. ૪, ૪ ઇજશને હા ૧૬ ક. ૩, ૪, ૫, ૬.

૫ વંદીદાદ ૧૬ ક. ૧૮.

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે ?

જ૦—લમાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના
ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન
વગરનાં ત્રહાન અને સરદાર વગરનાં
લશકરના જેવી.

સખાવત.

અવસ્તા:—વધનીત્ર અહમિ ન્માને-
સચ્ચોષા અસુશતીમ, આક્ષતિશ
અનાક્ષતીમ, રાધતિશ અરાધતીમ.

સાર:—તાબેદારી નાફરમાનખરદારીને, દોસ્તી
દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને
આએ ધરમાંથી હાંકી કહાડે.

સૌ—સખાવત એટલે શું ?

જૌ—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની
 ધમ્મ વગર કપડાં, પૈસા, અથવા
 અનાજ પાંણીની ગરીબોને બક્ષેશ
 કરવી તથા તેઓને ફળવણી આપવાના
 ઉપાયો યોજવા.

સખાવત કોણ કરી શકે ?

સૌ—કોઈખી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે
 નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે.
 જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન
 દુર્બળને, જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને
 ધર્મી અધર્મીને પોતાને મળેલી દોલત,
 કૌવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક
 બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી ?

જ૦—મુફલેસ તથા અશક્તોને ખોરાક,^૧ પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,^૨ ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,^૩ ધર્મનાં મકાનો જેવાંકે દરેમેહેર, દોખમાં વગેરે ખરપા કરવાં,^૪ ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને મદરેસાઓ સ્થાપવી^૫ મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુત્રા, તળાવ, વાવો ખણાવવી,^૬ તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે આકરીએ લગાડવા.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય ?

૧ યથા અહુ વધરયો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪. રૂ. ૪૪.

૩ વંદીદાદ પર. ૬ રૂ. ૪૫. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ રૂ. ૪૪

૫ વંદીદાદ પર. ૪ રૂ. ૪૪.

જ૦—જે માણસને ખોદતાલાએ મજબુત
ખાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય
તેણે પોતાના બીજા ભાઈઓ કે
જેવો નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને
લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર અને જુદમી
લોકોથી બચાવવા.^૧

સ૦—જ્ઞાની પુરષો કેવી રીતે સખાવત કરી
શકે ?

જ૦—શીખેલા અને અકલમંદ લોકોની ફરજ
છે કે નહીં શીખેલા તથા અભણ
માણસોને જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીયાર
કરવા.^૨

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે ?

જ૦—ફરદી અથવા આબરો માણસને
પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી

તેઓના દરદો તાળવાના મુક્ત ઉપાયો કરે.

સ૦--ધર્મી પુરુષની સખાવત શું?

જ૦--અધર્મી અને નાસ્તીક લોકોને 'ધર્મનું' ખરું જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગા-ખ્ખરને ઓળખતાં કરવાં.^૧

સ૦--સખાવત કરવાનું જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦--ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવેછે કે
 “રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇખી શખ્સ ખેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉતમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોયતો) (તેણે) સખી થવું.”^૨

૧ ઇજશને હા ૩૫ ક. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમા.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજરનાર છે. “સખી પોતાની દોષતનો રૂડો ઉધ્યોગ કરી તેનું ફળ ખાયછે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાયછે.”^૧

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાનમાં રાખવી ?

જ૦—તેણે જોવું જોઈએ કે તેનો પૈસા ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહીં ? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહીં.^૨ નાલાયક માણસોને સખાવત કરનાર જરથોશતી ધર્મનાં ફરમાનોને ઉધાં વાળે છે.^૩

૧ શેખશાહી. ૨ ઈજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.

૩ યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દેછે તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

જ૦—લોખાંન, અગર અને અંબર ન્યાં લગી દાખડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મટોડાં સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશખો ચોતરફ પંથરાયછે. તેમજ તીજેરીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.^૧

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

ભાઈ....., આજ રોજે અત્રે ભેગા મલેલાં બાતુઓ, અને ગ્રહસ્થોના અંબુમન સનમુખ તમોને જરથોશતી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જઈ છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતો અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોશતી

થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો
અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર
અવસ્તાના કલામો બણીને તમોએ કપુલાત
આપી છે તે એ છે કે “હું મજદયસ્તી
(એટલે એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર)
છું. અશો જરથોશતને મારા પેગમ્બર તરીકે
કપુલ કરું છું. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરું છું
અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કપુલાત
આપું છું. સામ્યા વિચાર, સામ્યાં વચન
અને સામ્યાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને
જુઠા વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને
હમેશાં ધીકકારતો રહીશ. આજ રોજે જે
દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન ખીજી
ખધી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. એ દીન કજીઆ
કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદર અહુરમજદ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ સદા હું કરતો રહીશ અને ખીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કાશેશ કરતો રહીશ.” ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીખી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીર પર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા બરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી

૩૨૦ નવજોત કિયાની 'દુ'ક સમજણ.

ફરજ હમેશાં સાચ્યે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશતી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ધધાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમે એવું બતાવો જો કે તમે તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતા તે જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્યા વિચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કામો કરવાની યાદ તમે તાજ કરતા રહેજો, કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશત

પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાંનમાં સુખી
કરે છે.

જો તમે જે ખુલ્લું જરથોશ્તી ધર્મમાં
ખેલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ
શેખેમેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્યું
ખોલવા, નમનતાઈ કરવા, પોતાના જાત ભાઈ-
ઓને મદદ કરવા, માઆપ અને ઉસ્તાદને માન
જાણવા અને ખુલ્લેગો તરફ ચાહ રાખવાનાં
ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સધળાં ફરમાનો
માણે ચાલવાની તમે સદા કોશેશ કરજો
જેથી તમે, ખાજાં લોકોમાં માન મેળવવા
સાથે તમારી અને તમારાં કુંડુંજની આત્મરૂમાં
વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાજાયરની
કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે
તે દુઆ તમેને આમીન થજો. “અથ જમ્યાત
યથા; આક્રિનામી.”

ખોદાને અરજ.

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
 ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
 ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનદાર;
 દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;
 હાથો ખેડ જોડી નમાવીએચ સર;
 આ બંદગી અમારી કબુલ તું કર.
 જુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
 અહંદાર અભિમાન દુર કર રહીમ.
 બાધબંધ અમે આએ વિદ્યાર્થી,
 શિષ્ય ક્રમ સર્વને પરમાર્થી,
 વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
 બલાં મન સાથે પવિત્રાઈ છેક.
 નિષ્ઠા, નજર ને દયાનત સૌ પાક,
 પરાપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખાંત, ઉધ્યોગ, મહેનત ને આજીવન,
આપ અમને મેળવવા રૈટી ને જળ.
જરથોશતી હોરમજદી દીનતું ઇમાન,
જળવ્યે અમે તે ઝર જીવ સમાન.
માખાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુંકમે તેઓના બળ લાવનાર.
તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી
કરીએ વતન રાજ વફાદારીથી.
મળે જેથી આખર, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા

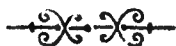
દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
સર નમાવીને રે ખુદા, જેડીને બેઉ હાથ,
૩ કેરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જમનાથ.

બક્ષ અમને બુધી ને, એકમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ કાયદા, કરોએ અમે અપાર.

હુમત હૂમત, હવરશત જે જરયોશતી ફરમા
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
ફરમાન ગુર મા પાપતું, બળવીએ ધરી નેક,
મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

મોનાબત.^૧

નમીયેછ એ મજદ અહુર ! તને,

નમીયેછ અમેશાસ્પદો અને

નમીયેછ યજ્ઞદો વખાણો કરી,

નમીયેછ જરથોસ્ત યકીન ધરી.

૩. બલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સહ

અશોના ફરોહર વખાણે બહુ.

૪. ઇરાન સર-ઝમીન, આપણું વાહાણું

વતન,

વખાણ્યેછ તેને, હમા અન્ગુમન.

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં
યતાં જમન વેળા આ મોનાબત હંમેશાં ગવાય
છે. એ મોનાબત જરથોસ્તી બાળકોને ઇરાંનની
તવારીખનું દુકું જ્ઞાન મલ્લે એવી હોવાથી આ
એપીકમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલ
કર્મે યાદ દીલથી, તેઓના

૬. પેશદાદી ખોરેહમંદ, કયાની પુલ્કર
હખામની રએમંદ, અશ્દાન ખોરેમંદ,

૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ;
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.

૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુસરો, ગુસ્તાર્પ,
મહાવિર કુરશ,^૧ દારાયસ વિશ્તાર્પ;

૯. કમ્બોજીયર શહેનશાહ, મહાન મહેન્દાદ,^૩
વખાણ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ;

૧. Cyrus the Great.

૨. Cambyses.

નૂરુન્ને. શહેનશાહ Mithridates the
Great.

- વળી અર્પક, ઓરોડીસ ને સુરીન,
 પ્રતાપી મહેરદાદ,⁴ ને વલખથ વેહદીન;
 અર્દશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
 પીરઝ, એહરામ, કોખાદ શેરમર્દ,
 ૧૨. નૌશેરવાન ખોસરો, પરવીઝ નામદાર,
 શરો શહેનશાહો, મહાન તાબદાર;
 ૧૩. નરીમાન, કેરશારપ, સામ અને ઝાલ,
 જહાંગ્યેય રસ્તમ, સોહરાય એમીસાલ,
 ૧૪. ખુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
 ફરામર્ઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ;
 ૧૫. રોદાબે, તેહમીના ને બાનુ ગુપરપ,
 ને જંગજુધ ગોર્દઆફરીદ ફિલયરપ;
 ૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
 અરપંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર;

૧૪. પાર્થ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં શાહ-નામાંએ એમને અમ
વખાણ્યે ફિરદોસ્તી તુસી નામ- ૧.
૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનેને યાદગાર
રચી સુંદર બેતો હઝારે હઝારે
૧૯. દોઆ આ ગુમવેંછ દિલોબનની
અશોષ બલી પાક ધમાનથી
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બળવે નરો સાથે નારો દરેક,
૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે બેઈ પરવરદેગાર.
૨૨. સહી સરસ થઈ અશોષ ધણી,
ખુદાને પોંહાયે સુખર બની,
૨૩. જુવે ખુદ નજરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઈ રહે અહુર પર ફિદા,
૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આપાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહરબાન !

“ છેએ હમે જરથોશ્તી ! ”

ood-bye ! My Blue Bell !—એ રાહ)

હમે જરથોશ્તી ! રે માજદયસ્તી નેક !
કુચ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુઘીજ ભર આ ટોળો, સઉ એદમનો સણુગાર,
રે બોલ્યાલા બોલો ! તેની સઉ નર ને નાર !

(કેા ર સ.)

ઓ તોખમ ક્યાની ! ઓ જગ મશહુર !
ઓ સઉ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર !
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તુંજ જેમ !
આખાદી સાથે તું ! ઓ પારસી કામ !

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેછે જગત જાહેર,
જહુ ચંચળાષ સાથે, સઉ વાતમાં માહેર;

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડયો ધર્મ
તેથી મળી રખ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ

(૩)

સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહારમ
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઈ, છે અંતર જેહાં-મશહુર,
તે કોમની ખાતું થઈ, હૈએ હમે મગરર !

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડ્યા નથી કંઈ ડાઘ,
આ રાજની ચારી પર, લડશે મિસાત્રે વાઘ;
નિમકહલાલી જમી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ

“ ફીરોઝ ! ”

